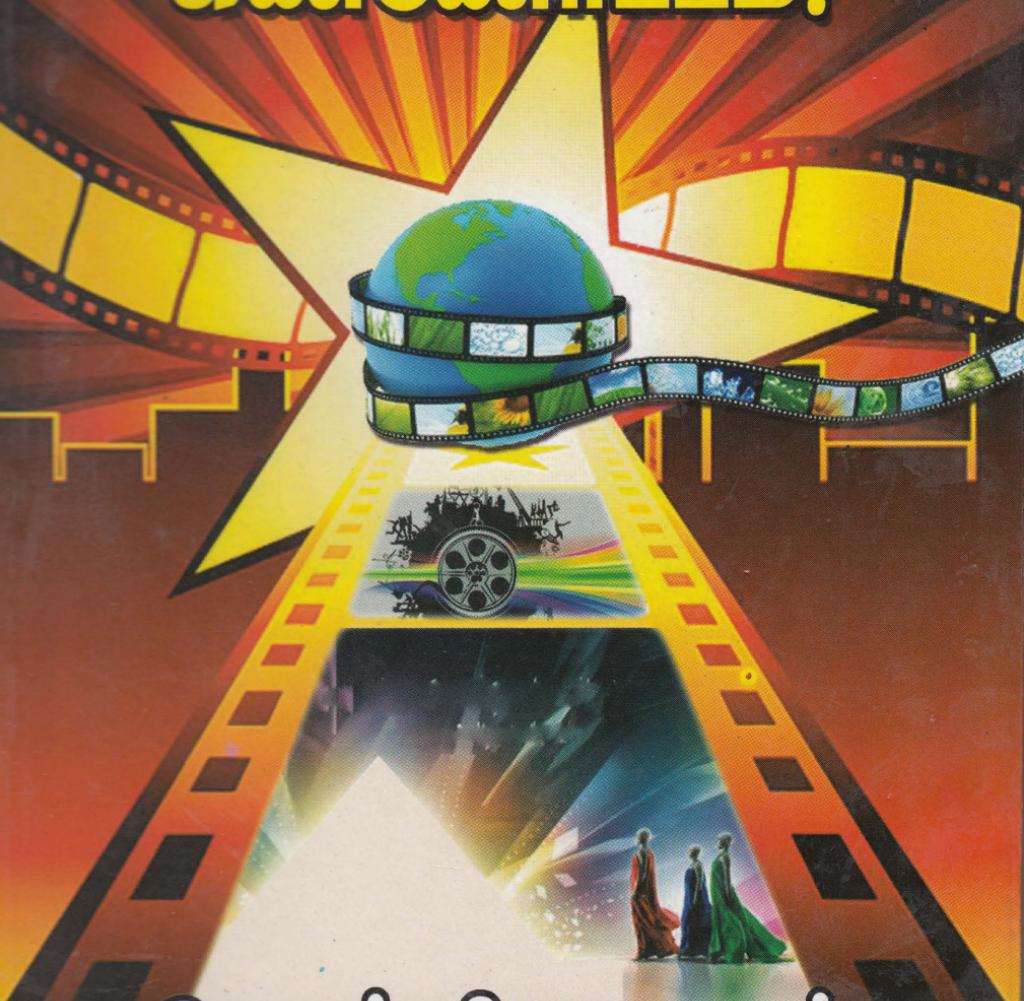
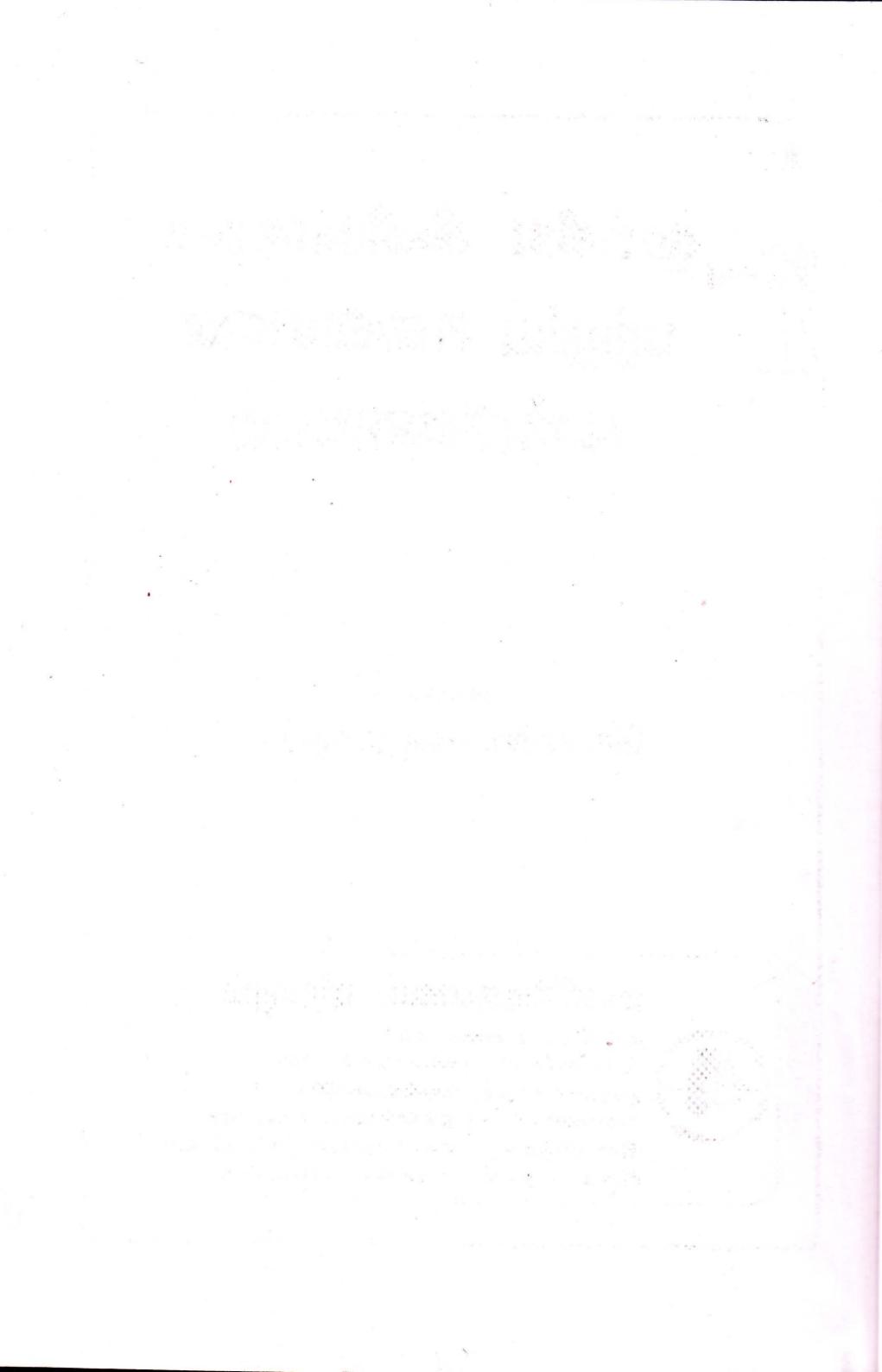

முக்கிய சினிமாக்கள் பற்றிய சுவையான கண்ணோட்டம்!

கே.எஸ்.சிவகுமாரன்

முக்கிய சினிமாக்கள்

பற்றிய சுவையான

கண்ணோட்டம்

நூலாசிரியர்

தே.எஸ்.சுவகுமாரன்

மணிமேகலைப் பிரசுரம்

தபால் பெட்டி எண்: 1447
 7, [ப.எண்.4], துணிகாசலம் சாலை,
 தியாகராய் நகர், சென்னை-600 017.
 தொலைபேசி : 24342926, 24346082
 மின் அஞ்சல் : manimekalai1@dataone.in
 இணைய தளம் : www.tamilvanan.com

நூல் விவரங்கள்

நூல் தலைப்பு : முக்கிய சினிமாக்கள் பற்றிய கவனயான கண்ணோட்டம்

ஆசிரியர் :	கே.எஸ்.சிவகுமாரன்
மொழி :	தமிழ்
பதிப்பு ஆண்டு :	2014
பதிப்பு விவரம் :	முதற் பதிப்பு
உரிமை :	ஆசிரியருக்கு
தாளின் தன்மை :	11.6 கி.கி.
நூலின் அளவு :	டெம்மி சைஸ்
அச்சு எழுத்து அளவு :	10 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள் :	iv + 136 = 140

நூலின் விலை :	ரூ.100/-
---------------	----------

அட்டைப்பட ஓவியம் :	மோகன் கிராபிக்ஸ்
லேசர் வடிவமைப்பு :	பான்ராஜா கிராபிக்ஸ் சென்னை-24 Ph: 7299992699
அச்சிட்டோர் :	ஆதிலஷ்மி பிரின்டர்ஸ் சென்னை-24 Ph: 8056096541

நூல் கட்டுமானம் :	தையல்
-------------------	-------

பொருளடக்கம்

1.	நாம் ஏன் திரைப்படம் பார்க்கிறோம்	1
2.	மாறிவரும் திரைப்பட விமர்சன அணுகுமுறை	4
3.	திரைப்படக் கலை பற்றித் தமிழில் ஓர் அருமையான நூல்	6
4.	திரைப்படத் திறனாய்வுக்குத் தமிழில் ஓர் எடு	10
5.	ரொஜூர் மன்வல்	13
6.	திரைப்பட விமர்சனம்	16
7.	“டொக்குயுமென்டரி” என்றால் என்ன?	20
8.	பிரசாரம் இல்லாத தூயகலை இருக்க முடியாது	24
9.	திரைப்பட விமர்சனப் பயிற்சி	28
10.	திரையில் பெண்கள் சிலரின் தனி ஆளுமை	33
11.	அவதானிக்கப்பட வேண்டிய அற்புத நடிகை!	39
12.	மூன்று தமிழணங்குகளின் “செலுட்லொயிட்” பங்களிப்புகள்	43
13.	ஒல்லித் திரைப்பட விழாக் காட்சிகள்	49
14.	பி.நரசிங்கராவின் ‘தாஸி’	54
15.	சராணிய படம் சரா	57
16.	இல்லாமிய பண்பாடுகளை நளினத்துவத்துடன் சித்திரிக்கும் சராணிய திரைப்படங்கள்	59
17.	இந்தியப் பெண்களின் திரைப்பட நெறியாள்கை	62
18.	அடுர் கோபாலகிருஷ்ணனின் ‘கதாபுரஷன்’	66

19. தபன் ஸின் ஹாவும் அவரது ஆக்கமும் நெறியாள்கை	70
20. இந்தியாவின் 26ஆவது சர்வதேச திரைப்பட விழா	74
21. டில்லி திரைப்பட விழா	81
22. மறக்க முடியாத சில மாநில திரைப்படங்கள்	84
23. டெல்லி திரைப்பட விழா	89
24. மணவாழ்வு பற்றி கூறும் “யுவதிபதி”	96
25. எ மேன் ஃப்ளூர் ஓல் சீஸன்ஸ்	99
26. லியோன்	101
27. இங்மார் பேர்க்மனும் அவரது திரைப்படங்களும்	102
28. ஒல்லாந்து திரைப்பட விழா !	106
29. ‘சரோஜா’ திரைப்படம் சிங்களச் சிறுமியின் மனித நேயம்	111
30. இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள்	113
31. மலையாள சினிமா: மரண சிம்மாசனம்	119
32. சென்னை சர்வதேச திரைப்பட விழாவில் விவரணப் படங்கள்	123
33. திருவனந்தபுரம் திரைப்பட விழா: செம்மையான வணிகப் படங்களும் கலைத்தரமான படங்களும்	125
34. சில தகவல்கள்	128
35. சிவகுமார் என்றொரு கலைஞர்	129
36. அருந்தத்தியின் முகம் உள்நாட்டில் காலுான்றி உலக மனிதர்களாய்	133

1. நாம் ஏன் திரைப்படம் பார்க்கிறோம்

நீங்கள் ஏன் படம் பார்க்கிறீர்கள்? அல்லது நாவல், சிறுகதை போன்றவற்றைப் படிக்கிறீர்கள்?

களிப்படைவதற்கு என்பீர்கள்! உண்மை தான். வெறுமனே களிப்படைவதற்கு மாத்திரமல்ல! இன்னொன்றும் உண்டு என்பேன்.

நீங்கள் பார்க்கும் திரைப்படம் அல்லது நாடகம், நீங்கள் படிக்கும் சிறுகதை அல்லது நாவல் போன்றவை உங்களைப் போன்ற பாத்திரங்களைச் சித்தரிப்பதால், நீங்கள் இயல்பாகவே பாத்திரங்களின் இயக்கத்தினால் கவர்ந்திமுக்கப்படுகிறீர்கள்.

இதர மக்கள் இன்னைகளை எவ்வாறு சமாளிக்கிறார்கள்? அவர்கள் பிரச்சினைகளை எவ்வாறு அனுகுகிறார்கள் என்பதையறிய உங்களுக்கு இயல்பாகவே ஒரு விருப்புணர்ச்சி ஏற்படுகின்றதல்லவா? அதனால்தான் 'கலை' என்று சொல்லப்படும் இந்தத் துறைகளில் உங்களுக்கு ஒரு பிடிப்பு ஏற்படுகிறது. அப்படிச் சொல்வதால் அது பிழையாகுமா?

ஒரு கலைஞர் தனது அனுபவத்தைக் கலைப் படைப்பாக வடிக்கும்பொழுது, ரசிகர்கள் களிபேருவகை கொள்கிறார்கள். காரணம்: தங்களால் வெளிப்படுத்த முடியாததைக் கலைஞர்கள் படைத்துக் கொடுக்கிறான் என்பதால்.

நீங்கள் ஒரு கலைப்பிரியராகத்தான் இருக்க வேண்டும். இல்லா விட்டால் இதுபோன்ற பத்திரிகைகளைப் படிக்க மாட்டார்கள். உயர்தரம், நடுத்தரம், கீழ்த்தரம் என்றெல்லாம் கலாரசனையில் பாகுபாடு உண்டு என்கிறார்களே! இது உண்மையா?

எனக்கென்னவோ சந்தேகந்தான்! 'கலை கலைக்காகவே, என்ற கோட்பாடு தளர்ந்து விட்டது. 'கலை எனக்காகவே' ('ஆர்ட் போர் மை ஸேக்') என்ற டி.எச்.லோரன்ஸின் தனிமனித ஆசாபாச வெளிப்பாடு தோல்வி கண்டது. 'கலை மக்களுக்காகவே' என்ற கொள்கை உலகெங்கிலும் நிலையூன்றி வரும் இந்நாட்களில், கலாரசனையைத் தரம் பிரிப்பது அவ்வளவு இலகுவானதல்ல; ஏனெனில் நடைமுறையில் 'ஹெபிரவ்' படைப்பு எது, 'மிடில் பிரவ்' கலை எது, 'லோ பிரவ்' ஆக்கம் எது என்று இனங் காண்பது சாத்தியமில்லை.

இது வெளிநாட்டுத் திரைப்படங்களைப் பொறுத்தவரையில் நூற்றுக்கு நூறு உண்மை. உதாரணமாக, 'தால்பொக்ஸ்' என்ற ஆங்கிலத் திரைப்படத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். டி.எச்.லோரன்ஸ் எழுதிய அதே தலைப்புடைய கதையைத் தழுவி எடுக்கப்பட்ட இந்தத் திரைப்படம் அண்மையில் கொழும்பில் காட்டப்பட்டது. பார்த்திருப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்தப்படம், திரைப்படமாக எடுக்கப்பட்ட விதம் 'வெறும்' சாதாரண ரசிகளையும் கவரும் விதத்தில் அமைந்திருந்தது.

விஷயம் என்னவென்றால், லோரன்ஸின் அந்தக் கதை உயர்மட்ட ரசிகர்களைத்தான் கவரக்கூடியது என்று முன்னர் கூறப்பட்டது.

நான் இங்கு என்ன கூற வருகிறேன் என்றால், கலை சாதாரண மக்களுக்குப் புரியும் விதத்தில் அமைய வேண்டும் என்பதாகும். அவ்விதம் அமைவதனால் பயனுண்டு என்பது மாத்திரமல்ல, கலா ரசனையையும் விழுமியதாக விருத்தி பண்ண உதவலாம் என்பது அவதானிக்கத்தக்கது.

குறிப்பிட்ட அந்தத் திரைப்படம், சிறந்த முறையில் நெறிப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. அதன் படப்பிடிப்பு, திரைப்பட புகைப்படக் கருவியின் தொழில்நுட்ப ஆற்றலை அறிந்தவர்களுக்குப் பெரும் களிப்பூட்டும். நுட்பமாக ரசிக்கும் விமர்சகர்களையும் அதேவேளையில் சாதாரண ரசிகளையும் திருப்திப்படுத்தியுள்ளது. அந்த விதத்தில், உயர் படைப்பு என்று விவரிக்கப்படுபவை,

நடைமுறையில் சாதாரண ரசிகளையும் கவரலாம், அப்படைப்பில் உண்மையும், நேர்மையும் காணப்பட்டால்.

ஆங்கிலப் படங்கள் பெரும்பாலானவை நல்ல முறையில் தயாரிக்கப்படுவதால், அவை களிப்பூட்டுகின்றன. ‘குவெல்வ் அங்கிறி மென்’ என்ற படத்தை மற்றொரு உதாரணமாகக் காட்டலாம்.

எனவே, கலாரசிகர்களின் ரசனைப் பாங்கில் மாற்றம் ஏற்படுகின்றது என்பது வெற்றுப் பேச்சாகும். அடிப்படை ரசனை ஒன்றாகத் தான் இருந்து வந்திருக்கிறது. இன்னும் ரசனைப் பாங்கு’ ஒரே மாதிரியானதுதான்.

‘கலை’ என்றால் அது சாதாரண மக்களுக்குரியதல்ல, ‘உயர்ந்தோர் மாற்றே உலகு’ என்பது போல, உயர்ந்த பண்புகளையும் அறிவையும் அனுபவத்தையும் உடையவர்களால் தான் கலையைப் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்று அதற்கு அரண் போடுபவர்களையும் மீறி பாரதி பாட்டு மக்கள் கலையாகிது; ஆனால், தலைசிறந்த சிறுக்கை ஆசிரியர்களுள் இருவர் என்று கூறப்படும் லா.ச.ராமசாமிருதம், மெளனி என்போரின் கதைகள் யாருக்குப் புரிகிறது? லாகிரி மயக்கத்தைத் தரும் போதை வஸ்துக்கள் போல, அவை கண நேர மயக்கத்தைத்தான் தருகின்றன.

செல்வந்தர்களும், வசதியுள்ளவர்களும் பொழுதைக் களிக்க கலைகளை நாடினர். அக்கலைகள் இன்று பொதுமக்கள் அனைவரினதும் சிந்தனையை அனுபவத்தை, அறிவைப் பாதிக்கும் செல்வாக்குச் சாதனமாக மாறிவிட்டன. எனவே, கலைஞர்கள் சமூகத்தில் பொறுப்புடையவர்களாக மாறிவிட்டார்கள். காமாசோமா என்று படைப்பதெல்லாம் கலையாகிவிட முடியாது. விழுமிய, பயனுள்ள சமூகப் பணிதான் கலைஞரின் சேவையாக இருப்பது தவிர்க்க முடியாததாகி விட்டது.

2. மாறிவரும் திரைப்பட

விமர்சன அனுகுழுதை

1994 டிசம்பர் 28 முதல் 1995 டிசம்பர் 28 வரை சினிமா நூற்றாண்டு விழா உலகெங்கிலும் கொண்டாடப்பட்டது. இலங்கையிலும் இது தொடர்பாக ஒரு விழா ஜுலை மாத முற்பகுதியில் நடைபெற்றது.

'சிமெட்டோகிராப்' என்ற கருவியை இரண்டு பிரெஞ்சு சகோதரர்கள், ஓகஸ்டே (1862-1954), லூயி (1864-1948) கண்டுபிடித்தனர். இந்தக் கருவி மூலம், முதல் தடவையாக சினிமா என்னும் 'சலனப் படிமம்' உருவாகியது. லுமியே என்ற இந்த சகோதரர்கள், 1895 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 28 ஆம் திகதி, பாரிஸிலுள்ள ஓர் இந்தியச் சிற்றுண்டிச்சாலையில் முதல் தடவையாகத் திரையில் ஒரு சலனக்காட்சி காட்டப்பட்டதும் சினிமா வரலாறு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ரயில் வண்டி ஒன்று ரயில் நிலையத்தை நோக்கி வரும் காட்சியே அங்குக் காட்டப்பட்டது.

லுமியே சகோதரர்கள் இந்தக் கருவியைக் கண்டுபிடிக்க, முன்னோடியாகச் சிலர் உழைத்தமையையும் நாம் மறத்தலாகாது. இன்று சினிமா 'எழாவது கலை'யாகக் கருதப்படுகிறது.

சினிமாவுக்கென ஒரு வரலாறு இருப்பதுபோல, சினிமா விமர்சனத்துக்கும் ஒரு வரலாறு இருக்கிறது. அகன்ற திரைக்கும் சின்னத் திரைக்குமாக எடுக்கப்படும் திரைப்படங்களின் மதிப்பீட்டு அனுகுழுறையும் காலத்திற்குக் காலம் மாறுபட்டு வந்திருக்கிறது. ஒளி, நிழல், அசையும் படிமங்கள், ஒலி இவற்றின் கலார்தியான நிர்மாணம் சினிமா என்பர். கடந்த 30 ஆண்டுகளாக சினிமாவும் ஒரு கலை வடிவந்தான் என்று கொரவிக்கப்படும் அளவிற்கு, அதன் தரம் உயர்ந்து வந்திருக்கிறது என்பர் விமர்சகர்கள்.

மேலெநாடுகளிலும் ஆசிய நாடுகளிலும் சினிமாவைப் பல்கலைக்கழக பட்ட ஆய்வுக்கு உட்படுத்தும் ஒரு நிலைக்கு நாம்

வந்துள்ளோம். பல நூற்றுக்கணக்கான நூல்கள் பல மொழிகளிலும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த ஆய்வு நூல்களும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளும் விமர்சனங்களும் பிரமிக்கத்தக்க வகையில் இருக்கின்றன.

இந்தியாவிலுள்ள பூனை நகரிலே திரைப்படத் / தொலைக்காட்சிப் பயிற்சி நிலையம் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு பிரமாண்டமான நூல்களும் இருக்கிறது. அத்தனையும் சினிமா தொடர்பான அச்சிலமைந்த ஆய்வுகள். திரைப்படத் சுவடிகள் நிலையத்திலும் படங்களுடன் நூல்கள், சஞ்சிகைகளும் இருக்கின்றன. 1990-ஆம் ஆண்டில், 'திரைப்பட விமர்சன'ப் பயிற்சிக்காக நான் அங்கு சென்றபொழுது, உலகத் திரைப்படங்கள் ஒரு இருநூற்றுப் பார்த்துப் பயன்டையவும் சில நூல்கள், ஆய்வுகளைப் படிக்கவும் வாய்ப்புக் கிட்டியது.

சம்பிரதாயமான முறையில் ஒரு திரைப்படத்தைப் பார்த்து விமர்சனங்களை எழுதியும், ஒலிபரப்பியும் வந்த எனக்கு இந்தப் பயிற்சி புதுமாதிரியான அனுகுமுறைகளை ஏற்படுத்தித் தந்தது. அந்த முறைகளை நான் பிரயோகிக்கின்றேனா என்பது வேறு விஷயம்.

நாடகம், அரங்கியல், ஓவியம், நாட்டியம், கட்டிடக்கலை, இசை, கவிதை, புனைக்கதை, தத்துவம், கலை - இலக்கியக் கொள்கைகள், சமூகவியல், உளவியல் போன்ற துறைகளில் ஓரளவாகுதல் பயிற்சி பெற்றவர்களே, அன்மைக் காலத் தலைசிறந்த உலகக் கலைத்துவப் படங்களைப் புரிந்து அளவிட முடியும் என்ற உண்மை தெரியவந்துள்ளது. அதற்காகவே, அடிப்படைப் பட்டதாரக் கல்வியைப் பெற்ற ஆய்வறிவாளர்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்துத் திரைப்பட விமர்சனப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது.

உலக நோக்கு விசாலமடையவும் புத்தறிவு பரவலாகப் பிரயோகிக்கப்படவும் உள்ள ஒரு நிலையில் சினிமாவை அனுகும் முறை மேலும் நவீனத்துவம் பெறத் தொடங்கியது.

ஜனரஞ்சகக் கலாசாரம், பிரச்சினைகளுக்கான புறக்காரணங்கள் ஆகியன பற்றிய ஆய்வுகளைத் தொடர்ந்து, திரைப்பட விமர்சனம் புதுப்பரிணாமம் கொள்ளத் தொடங்கியதெனலாம். சினிமாவை ஓர்

இழிவான பார்வையில் அனுகுவதை விடுத்து அதனைப் (ஜனரஞ் சகமானதோ கலைத்துவமானதோ) பிறிதொரு கலைவடிவாகப் பார்க்கும் பார்வை கலை ஏடுகளில் பிரதிபலிக்கத் தொடங்கியது.

ஜனரஞ்சக சினிமா தானே என்று வணிக நோக்குள்ள படங்களை ஒதுக்கித் தள்ளாமல், அவற்றையும் விமர்சனத்திற்கு உட்படுத்தும் பக்குவம், இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ளது. படிமங்கள், காட்சிப் பிரமாணங்களை அர்த்தம் புரிந்து விளங்கப்படுத்தும் பண்பு இக்கால விமர்சனத்தில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் எனலாம்.

கலை, இலக்கிய விமர்சனங்கள் அனுகுமுறை காலத்திற்குக் காலம் மாறுபட்டு விரிவடைவது போல், திரைப்பட விமர்சன அனுகுமுறைகளும் மாறுபட்டு வருகின்றன.

3. திரைப்படக் கலை பற்றித்

தமிழில் ஓர் அருமையான நூல்

நமது நாட்டிலே, நமது மொழியில், வானொலி, தொலைக்காட்சி, பத்திரிகைத் துறை, திரைப்படம் போன்றவை பற்றிய விளக்க நூல்கள் இன்னமும் இல்லாதிருப்பது ஒரு பெரிய குறை. நாம் அறிந்த மட்டில், சோ.சிவபாதசந்தரம் எழுதிய ஒலிபரப்புக் கலை, ஸ்டுவர்ட் வேவல் எழுதித் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்ட ஒலிபரப்புக் கலை தொடர்பான நூல் ஆகிய இரண்டு மாத்திரமே, ஒலிபரப்புத் துறையில் பயிற்சி பெறுபவர்களுக்குப் பயனளிக்கத்தக்கவை. இவை எழுதப்பட்டுப் பல சகாப்தங்களாகின்றன. இன்றைய தேவைகளுக்கேற்ப, ஒலிபரப்பு / ஒளிபரப்பு போன்ற மின்மம் சார்ந்த துறைகள் பற்றியும், திரைப்படக் கலை பற்றியும் நூல்கள் உடனடியாக எழுதப்படல் வேண்டும். பத்திரிகைத் துறைன் பல்வேறு அம்சங்கள் தொடர்பான தனித்தனி நூல்களும் தேவைப்படுகின்றன.

ஆங்கிலத்தில் இவை தொடர்பான நூல்கள் நிறைய வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆயினும் தூர் அதிர்ஷ்டவசமாக நமது மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட 80 சதவிகிதத்திற்கும்

அதிகமானோருக்கு ஆங்கில நூல்களையோ, பத்திரிகைக்கட்டுரைகளையோ படித்துப் பயன்பெற முடியாதுள்ளது.

பரந்த, விரிந்த, பல்துறை உலகத்தைப் பார்க்கக்கூடிய வசதிகளை, ஆங்கிலந் தெரியாத காரணத்தினால், நமது இளைய பரம்பரையினர் இழந்து விடுகின்றனர். ஓரளவு ஆங்கிலமும் தெரிந்த தமிழ் பேசும் வளரினம் பருவத்தினர் கூட, ஆங்கிலத் தினசரிகளைப் பார்ப்பதோ, ஆங்கில வானெனாலி நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்பதோ, ஆங்கிலத் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளைக் காண்பதோ அரிது. அவர்களுக்கு இருக்கவே இருக்கிறது, ஜனரஞ்சகமாக, தரங்குறைந்த தரமுடைய விஷயங்களை அதுவும் 80 சதவிகிதம் சினிமா நடிக / நடிகையர் பற்றிய அந்தரங்க வாழ்க்கை பற்றிய செய்திகள் தரம் தென்னிந்தியப் பத்திரிகைகளும், சினிமாப்பட வீடியோ (வீடியோ என்று எழுதுவது பிழை. விடியோ தான் சரியான உச்சரிப்பு)க்களும், திரைப்படப் பாடல்கள், ஆட்டங்கள் கொண்ட தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளும் இருக்கின்றன.

தென்னிந்திய (தமிழ் மாத்திரமல்ல, தெலுங்கு மற்றும் ஹிந்தி நடிகை, நடிகையர் ஆளுகை) சீரழிந்தத நடிகையர் ஆளுகை) சீரழிந்த கலாசாரப் படையெடுப்பு. தொலைக்காட்சி மூலம் நமது இளைஞர்களையும், யுவதிகளையும், வெறும் மேலோட்டமான கலா ரசிகர்களாக ஆக்கி வருகின்றன. தென்னிந்தியாவின் தரமுயர்ந்த கலை வெளிப்பாடுகளை, தென்னிந்தியத் தமிழர் அறிந்திராதது போல், நமது தமிழர்களும், முஸ்லிம்களும் அறியாது இருப்பது வருத்தத்தை தருகிறது.

இந்தப் பின்னணியில், தமிழ்லே ஒரு பயனுள்ள புத்தகம் வெளிவந்திருப்பது இப்பொழுதுதான் என் பார்வைக்கு வந்தது. நூலின் பெயர்: திரைப்படம் தயாரிப்பது எப்படி? எழுதியவர்: மதன் கேப்ரியெல், 1989ஆம் ஆண்டு. சென்னை நர்மதாவினால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ‘ஆலையில்லா ஊருக்கு இலுப்பைப்பட்டு சர்க்கரை’ என்பது போல, தமிழில், இத்தகைய நூல்கள் இல்லாத பட்சத்தில், இதுபோன்ற, எளிய நடையில் விளக்கும் நூல் ஒரு பெரிய வரப்பிரசாதம்.

இந்தியாவிலே, திரைப்படத் திறனாய்வு உட்படத் திரைப்படத்தின் சகல துறைகளிலும் பயிற்சியளித்துவரும்

இந்திய திரைப்படத், தொலைக்காட்சிப் பயிற்சி நிறுவனம் பூனேயில் இருக்கிறது. வட இந்தியாவிலும், கர்நாடகா, கேரளா, ஆந்திரா போன்ற மாநிலங்களிலும், கலைத்தரமான படங்களை உருவாக்கியவர்கள் என்று கூறப்படுபவர்களில் அனேகமாக அனைவரும் இப்பயிற்சி நிலையத்தில் பயிற்சி பெற்றவர்களே, தமிழர்களாகிய பாலுமகேந்திரா, ஹரிஹரன் (ஏழாவது மனிதன் பட நெறியாளர்) போன்றவர்களும் இங்கு பயிற்சி பெற்றவர்கள்தான். இந்த நிலையத்தில் பயிற்சி வகுப்புகள் ஆங்கில மொழியிலேயே நடத்தப்படுவதனாலும், குறைந்தது ஓரளவு உயர் கல்வி பெற்றவர்களாகவும் பயிற்சியாளர்கள் இருக்கவேண்டியிருப்பதனால், தமிழ் மாத்திரம் தெரிந்த நமது நாட்டு மாணவர்கள் இங்கு பயிற்சி பெறுவது தடையாக இருக்கிறது.

அதேவேளையில், சிங்களமும் ஆங்கிலமும் தெரிந்த சிலர் பூனேயில், திரைப்படத்துறை தொடர்பாக இப்பொழுது பயிற்சி பெற்று வருகிறார்கள்.

தமிழ் மக்களுக்காக சென்னையில், தமிழ்நாட்டு அரசின் ஆதரவுடன் ஒரு திரைப்படக் கல்லூரி இயங்கி வருகிறது. இங்கு ஒளிப்பதிவுத் துறையில் பயிற்சி பெற்றவர் சஹாஸ்ரி மணிரத்தினம், நாஸர், ரகுவரன், பார்த்திபன் போன்றோரும் இங்கு பயிற்சி பெற்றனர்.

சென்னையில் லொயோலோ கல்லூரியின் பயிற்சி நிலையமும் திரைப்படத் துறை தொடர்பாகப் பயிற்சி அளித்து வருவதாக அறிகிறோம். பாலுமகேந்திரா, இங்கு வருகை விரிவுரையாளராகப் புரிந்தவர்.

இங்கு மதிப்புரைக்கு உட்பட்ட நூலை எழுதியிருக்கும் மதன் கேரியல் அவர்கள், சென்னை திரைப்படக் கல்லூரியின் விரிவுரையாளர் ஆவார். அக்கல்லூரியின் நடிப்புத் துறைத் தலைவராகக் கடமையாற்றிய சி.எம்.வி.ரமணன், இந்நாலுக்கு அனிந்துரை எழுதியிருக்கிறார். 256 பக்கங்களைக் கொண்ட இந்த நூலில், “திரைக் கலை வளர்ச்சி, கலை நுணுக்கங்கள், மற்றுக் கலைகள், படப்பிடிப்பு நடைமுறை, ஏனைய பிரிவுகள்” என்னும் பயனுள்ள பல தலைப்புகளின் கீழ் திரைப்படக் கலையின் அனைத்து அடிப்படை நுட்பங்களும் தரப்பட்டுள்ளன.

“இது திரைக்கலை நுட்பத்திற்குத் தமிழில் முதல் நூல்,” என்று கூறப்படுவது உண்மையே.

திரைப்படக் கலை பற்றிஅறிய விரும்பும் சகல மாணவர்களும், இத்துறையில் ஈடுபட முயலும் ஏனையோரும் இந்த நூலை அவசியம் படித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

சினிமா என்பது உலக அரங்கிலும், இந்தியாவிலும், தமிழ் நாட்டிலும் எவ்வாறு வளர்ச்சி பெற்றது என்று நூலாசிரியர் முதலில் எடுத்துரைக்கிறார். பின்னர் கலை நுணுக்கங்கள் என்ற தலைப்பில், திரைக்கதை, இயக்கம், ஒளிப்பதிவு, ஒலிப்பதிவு, நடிப்பு, பத்தொகுப்பு, சிறப்புப் பதிவு, பதனிடல், திரையிடல் என்ற உபதலைப்புகளில், பயன்தரும் விதத்தில் விளக்குகிறார். வரைபடங்களும் நிறைய உள்ளன. அடுத்ததாக ஒப்பளைக் கலை, தற்காப்புக் கலை, ஒவியக் கலை, நிழூற்படக்கலை, சமையற்கலை ஆகியனவற்றை மற்றக் கலைகள் என்ற தலைப்பில் சிறு குறிப்புகளாகத் தருகிறார்.

அடுத்ததாக, படப்பிடிப்பு நடைமுறை என்ற தலைப்பில் படப்பிடிப்புக்கு முன், படப்பிடிப்பிற்குப் பிறகு என்ன நடைபெறுகின்றன என்பதைத் தெரியத்தருகிறார். இறுதியாக ஏனைய பிரிவுகள் என்ற தலைப்பிலே, தணிக்கை, கலை வியாபாரம், விமர்சனம், பாணிகள், வடிவங்கள், சங்கங்கள் ஆகியன பற்றிய விபரங்கள் தரப்படுகின்றன.

விமர்சனம் பற்றி நூலாசிரியர் மதன் கேப்ரியெல் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்:

“விமர்சனம் செய்பவர்களுக்கு ஒரு தகுதி தேவைப்படுகிறது. முதல் தகுதி அக்கலையில் அறிவு. அதாவது அக்கலையில் தேர்ச்சி பெற்றவராக இருக்கவேண்டும். அல்லது அக்கலையை பற்றிக் கற்றறிந்தவராக இருக்கவேண்டும். அல்லது பல படங்களைப் பார்த்து அலசி ஆராயும் அனுபவம் நிறைந்தவராக இருக்க வேண்டும்... விமர்சனம் செய்வோர்களில் மூன்று வகையினருண்டு: குறையை மட்டும் சொல்லும் குற்றம் காண்பவர் ஒரு ரகம். குறை நிறைகளைச் சொல்லும் நடுநிலையாளர்கள் மற்றொரு ரகம். குறை, நிறை கூறி, கூறிய குறையை நிவர்த்தி செய்யும் விதத்தைச் சொல்பவர் மற்றொரு ரகம். இவர்தான் உருப்படியான விமர்சகர்...”

படத்தினால் தீய பாதிப்புகள் ஏற்படுவதாயிருந்தால் பேனாவை கூராக்கி கண்டிக்க வேண்டும். படம் சொல்லப்பட்டுள்ள விதம் எப்படி என்று காண வேண்டும். இயக்கம், திரைக்கதை, ஒளிப்பதிவு, படத்தொகுப்பு போன்ற தொழில் நுணுக்கங்களில்தான் கதை சொல்லப்படும்...”

இந்த நூலைத் தான் ஏன் எழுதினார் என்று நூலாசிரியர் கூறுகிறார். “இந்நால் தோன்றக் காரணம்: சினிமாக் கலையின் அடிப்படையை அறியாது பாதிக்கப்படும் ரசிகர்களின் ரசிகத்தன்மையைக் கூட்டவும், தன்னைத்தானே அறியாது கலைஞர்கள் இத்துறையில் நுழைய முற்படும்போது அவர்களின் கலை வளர்ச்சிக்கு உதவவும், பல ஸ்டாஞ்க்களை இக்கலைத் தொழிலில் முதலிடும் தயாரிப்பாளர்கள் கலையறிவு பெறுவதற்குமே இந்நால் எழுதப்பட்டுள்ளது.”

இந்த நூலின் மற்றொரு வரவேற்கத்தக்க அம்சம், கலைச் சொற்கள் நிரலைத் தந்தமையாகும்.

சில வெளிநாட்டுப் பெயர்களும், ஆங்கிலச் சொற்களும் தென்னிந்திய ஆங்கில உச்சரிப்புப் பாணியில் தமிழில் தரப்படுகின்றன. இலங்கையரின் ஆங்கில உச்சரிப்புக்கு ஏற்ற மாதிரி இச்சொற்களை நாம் மாற்றி வாசித்துக் கொள்ளலாம். இது ஒரு பெரிய குறை அல்ல. ஆயினும், உலக உச்சரிப்பு ஒரு மாதிரியாக இருக்க நாம் இந்திய உச்சரிப்புக்கு ஏற்ற மாதிரி ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்தும் போது, தொடர் குறைமை பாதிக்கப்படுகிறது அவ்வளவே.

மதன் கேப்ரியெல் நமது நன்றிக்கு உரியவர்.

4. திரைப்படத் திறனாய்வுக்குத் !!!

தமிழில் ஓர் ஏடு

அகல்விழி ஆசிரியர்: சினிவாசன் காஞ்சனை ஃபிலிம் சொஸெட்டி, 62, பருவதசிங்க ராஜா தெரு, திருநெல்வேலி-627 006, தமிழ்நாடு, இந்தியா, விலை: ரூ.20/- (இந்தியா)

திரைப்படச் சங்கங்கள் கேரளம், வங்காளம், கர்நாடகா, மஹாராஷ்ட்ரா போன்ற மாநிலங்களில் அதிகம் செயற்படுவதனால், அந்த மாநிலங்களில் இருந்து வெளிவரும் படங்களின் பெரும்பாலானவை கலைத்தரமாக அமைந்து வருகின்றன. திரைப்படச் சங்கங்களில் அங்கத்துவம் வகிப்பவர்கள் நல்ல படங்களைத் தருவித்துப் பார்க்கிறார்கள். பொதுமக்களுக்கும் தரமான படங்கள் எவை என்று விளக்கம் அளித்து அவர்கள் இரசனையை உயர்த்துகின்றனர்.

தமிழ்நாட்டில் இத்தகைய திரைப்படச் சங்கங்கள் அழூர்வம். சென்னை ஃபிலிம் சொஸைட்டி ஓரளவு செயற்படுகிறது. இவர்கள் வெளியிட்டு வந்த சலனம் என்ற ஏடு இடையில் நின்றுபோனது அதிர்ஷ்டமின்மையே.

இப்பொழுது திருநெல்வேலியில் சில இளைஞர்கள் (சினிவாசன், வெனாகுமார், கைலாஷ், ரேவதி, சி.செல்வம்) இணைந்து அகல் விழி என்ற ஏட்டை நடத்தி வருகிறார்கள். முதலாவது இதழ் கடந்த ஜனவரியில் வெளியாகியது. கேரளத் தலைநகரான திருவனந்தபுரத்தில் இந்தியாவின் 28ஆவது அனைத்துவகத் திரைப்பட விழா இடம்பெற்றபொழுது, மலையாள நெறியாளர் அடுர் கோபாலகிருஷ்ணனிடமிருந்து, கன்னட நெறியாளர் கிரிஸ் கஸ்ஸரவல்லி முதற்பிரதியைப் பெற்றுக் கொண்டார். அங்கு நானும் சமூகமளித்தேன். கலாவிமர்ச்கர் சாரு நிவேதிதா என்னை சினிவாசனிடம் அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

சினிமா, ஓவியம், புகைப்படக் கலைக்காக மலரும் காலாண்டிதழ் இது. முதலாவது இதழில் முகப்புப் படமாக ஸெபஸ்டியோ ஸல்காடோ எடுத்த கலைத்துவமான ஒளிப்படம் அலங்கரிக்கிறது. எரியும் எண்ணெய்க் கிணறுகளில் வேலை செய்யும் ஒரு மனிதரின் படம் இது. பின் அட்டையில் திருவனந்தபுரத்தில் வாழும் எழுத்தாளர் டி.கே.துரைஸ்வாமி (நகுலன்)யின் படத்தை சினிவாசன் “இரட்டைப்படம்” அண்மைக் காட்சிப் படமாகப் பரிசோதனையாக எடுத்துள்ளார். நகுலனின் கவிதையும் இடம் பெறுகிறது. அது வருமாறு:

ஸ்டேஷன்

ரயிலை விட்டிறங்கியதும்

ஸ்டேஷனில் யாருமில்லை

அப்பொழுதுதான்

ரயிலிலும் யாருமில்லை

என்பதை

“அது ஸ்டேஷன் இல்லை”

என்று நம்புவதிலிருந்தும்

அவனால் அவனை

விடுவித்துக் கொள்ள

முடியவில்லை

ஏனென்றால்

ஸ்டேஷன் இருந்தது.

வெகு நேர்த்தியாக அச்சிடப்பட்டு வடிவமைப்புக் கலாஞ்சியாக அமைந்த இந்த உயர்தர ஏட்டின் ஆசிரியத் தலையங்கக் கருத்துக்கள் சில:

“சினிமா பற்றிய புத்தகங்கள், விமர்சனங்கள், திரைப்பட விழாக்கள், திரைப்படச் சங்கங்கள், சினிமா பத்திரிகைகள் அனைத்தும் இருந்தும் தமழில் புதிய சினிமா உருவாகவில்லை. இதன் அடிப்படையை ஆராய்ந்தோமானால் நல்ல இயக்குனர்கள் இல்லாமற்ற போன்றே இதற்குக் காரணம்... தமிழ், “நல்ல சினிமாக்கள்” அனைத்துமே வணிக விதிகளுக்கும், ஊறிப் போன பழைய படிமங்களுக்கும் உப்பட்டவை.”

சந்தருவின் இரண்டு வரை கோட்டுப் படங்களும் இடம் பெற்ற இந்த ஏட்டில் பெரிய அளவிலான 40 பக்கங்கள் பெரும்பாலனவை மொழி பெயர்ப்புக் கட்டுரைகளும், அறிமுகங்களும், பேட்டிகளுமாகும். தமிழாக்கங்கள் இன்னும் செழுமையானதாக, இனிமையானதாக அமைந்திருக்கலாம்.

இந்தியன் படம் பற்றி நடராஜன் ஒரு கற்பனை உரையாடலாகச் சுவையான விமர்சனம் ஒன்றை எழுதியிருக்கிறார். இந்த விமர்சனத்துக்குத் தலைப்பு “ஓரு ஊறுகாய்த் துண்டும் ஓரு பிப்பாய்ச் சாராயமும்.

தமிழில் பிறமொழிக் கட்டுரைகளைத் தரும் அதேவேளையில், தமிழ்லேயே எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் வெளிவந்தால் இந்த ஏடு மேலும் பயனளிக்கும்.

கலை, இலக்கியத் துறைகளில் சடுபட்டவர்கள் நடத்தும் இந்த ஏட்டை நமது நாட்டவர்களும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

5. ரொஜர் மன்வல்

சயிற் அன் சவுண்ட், பிலிம் அன் பில்மிங் ("SIGHT AND SOUND," "FILM AND FILMING") போன்ற திரைப்படத் துறை பற்றிய உயர்தர ஆங்கில மொழி ஏடுகளில் ஓரிரு விமர்சனங்களை எழுதியிருந்த போதிலும் கலாநிதி ரொஜர் மன்வெல் வெறுமனே ஒரு திரைப்பட வரலாற்றாசிரியர் மாத்திரமல்லர். அவரை ஒரு திரைப்பட வரலாற்றாசிரியர் என்று அழைப்பதே சிறப்பு. அவர் பல புத்தகங்களை எழுதியிருக்கிறார். அவர் சேகரித்துத் தரும் விபரங்கள், இதர விமர்சகர்களுக்கும் திரைப்படத் துறை மாணவர்களுக்கும், கலைஞர்களுக்கும் பெரிதும் பயன்பட்டு வருகின்றன. அவர் கூறும் கருத்துக்கள் பொதுவாக ஆட்சேபனையின்றி வரவேற்கப்படுவது வழக்கம். அவரும் பிரச்சினைக்குரிய கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதில்லை. இதுகாரணமாக இன்று திரைப்படத் துறை பற்றி, குறிப்பாக ஜேரோப்பிய அமெரிக்கப் படக் கலை பற்றி அதிகாரப்பூர்வமாகப் பேசக்கூடியவர்களும் திரு. மன்வெலும் ஒருவராகத் திகழ்ந்து வருகிறார். இன்றைய திரைப்படங்களையும் தொடர்ந்து பார்த்து, இன்றைய திரைப்படத் துறைகளின் போக்குகளைச் சுட்டிக்காட்டி வரும் கலாநிதி மன்வெல், உண்மையில் முன்னைய பரம்பரை ஒன்றில் பிரதிநிதி ஆவார். அதாவது கெனத் ரெனன் போன்ற இன்றைய விமர்சகர்களுடன் ஒப்பிடப்படும்பொழுது, மன்வெல் பழைய பரம்பரையின் வாரிசாகவே காணப்படுகிறார்.

இதற்கு உதாரணமாக, அவர் தெரிவித்த ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிடலாம். அவர் சொன்னார், “நல்ல திரைப்படம் சிறுபான்மைக் கலையாகவே இருந்து விட்டுப் போகட்டும்,” என்று. அதாவது, நல்ல திரைப்படங்கள் என்று கருதப்படுபவை ஜனரஞ்சகமாக இருப்பதில்லையாதலால் சிறுபான்மையினரே அவற்றை ரசித்து விட்டுப் போகட்டும். இந்தக் கருத்து எதற்கு வழிவகுக்கிறது என்றால், 19ஆம் நூற்றாண்டில் நிலவி வந்த ‘கலை கலைக்காகவே’ என்ற கொள்கைக்கு இட்டுச் செல்கிறது. இந்தக் கொள்கை அநேகமாகத் தளர்ந்து வரும் இவ்வேளையில், மீண்டும் கலை கலைக்காகவே என்று தூக்கிப் பிடிப்பது, காலப்போக்கின் பரிணாம வளர்ச்சியைப் பின்னோக்கித் திசை திருப்புவதாகும். திரு.மன்வெல் அதேவேளையில், இன்றைய சிறுபான்மைக் கலை நாளை பெரும்பான்மைக் கலையாகலாம் என்றும் கூறினார். இது உண்மை தான், என்றாலும், பெரும்பான்மை ரசனைக்காக கலைத் தரத்தை மட்டமாக்குவதோ, அல்லது பெரும்பான்மை மக்களுக்குப் புரியாத தனிமனித ஆபாசாங்களையும் மன உளைச்சல்களையும் சித்தரிப்பதோ சரி என்றாகாது.

திரு. மன்வெல் தெரிவித்துள்ள வேறு சில கருத்துக்களும் இங்கு நினைவு கூறுத்தக்கன. ‘உள்நாட்டுத் தயாரிப்பாளர்கள் வெளிநாட்டுச் சந்தையில் வெற்றியடையத் தக்க படங்களைத் தயாரிப்பதில் கவனஞ்ச செலுத்த வேண்டும்,’ என்றார். அதாவது உள்நாட்டு ரசிகர்களின் தேவைகளுக்காக ஜனரஞ்சகத் திரைப்படங்களைத் தயாரிப்பதில் அக்கறை செலுத்தாது, வெளிநாட்டில் நல்ல திரைப்படங்களை விரும்புவர்களின் ரசனைக்காக, தரமுயர்ந்த படங்களைக் குறைந்த செலவில் தயாரிக்கலாம் என்றும் குறிப்பிட்டார். அதன் மூலம் சர்வதேச அங்கீகாரம் பெற்றின் உள்நாட்டில் மெல்ல மெல்லப் புகழ் எய்தலாம் என்றார்.

படங்களைக் கூட்டு முயற்சியாகத் தயாரிக்கலாம் என்று கூறிய அவர், தான் கருதுவது எது என்பதைக் கூற ஆங்கிலோ - அமெரிக்க அல்லது பிராங்கோ - இத்தாலிய கூட்டுத் தயாரிப்புகளை உதாரணம் காட்டினார்.

இன்றைய திரைப்படங்களின் போக்கு பன்முகப்படுத்தப் பட்டுள்ளது என்று கூறிய அவர், ஐரோப்பிய சினிமா,

அமெரிக்க சினிமாவை விட வித்தியாசமாகவும், ஆசிய சினிமா வேறுவிதமாகவும், தத்தமக்கே உரிய உருவங்களையும், வடிவங்களையும் போக்குகளையும் கொண்டிருக்கின்றன என்று கூறினார். இத்தகைய படங்களை அளவிடும்பொழுதும், வெவ்வேறு அளவு கோல்களை உபயோகித்தல் தவிர்க்க முடியாதது என்றும் குறிப்பிட்டார்.

தொலைக்காட்சியின் செல்வாக்கு இன்றைய மேற்கு நாட்டுத் திரைப்படங்களில் அபரிமிதமாகக் காணப்படுகின்றது என்று கூறிய அவர், தொழில்நுட்பவியல் சார்ந்த தொலைக்காட்சிக் செல்வாக்கு, உண்மையில் திரைப்படத் துறையை வளம் பெறச் செய்திருக்கின்றது என்று கூறினார்.

மறைமுகமாகக் களவாக இயங்கும் திரைப்படங்கள் பற்றி (அதாவது, அமெரிக்க Underground films) தம்மளவில் ஆட்சேபணை இல்லை என்றாலும், அவை திரைப்பட வடிவத்துக்கு இணங்கியது இல்லை என்றார். ‘நியூவேவ்’ எனப்படும் பிரெஞ்சு பதிய அலைப்படங்களும், காலப்போக்கில் செல்லாக் காசாகின் என்று மன்வெல் சுட்டிக்காட்டினார்.

இலங்கையில் தேசிய திரைப்பட நிலையம் நிறுவ வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்திய அவர், நிலையம் மாத் திரம் போதாது என்றும், நல்ல திரைப்பட இரசனையைப் பார்வையாளரிடம் வளர்ப்பதற்கு அடித்து அடித்து போதனைகள் செய்ய வேண்டுமெனவுங் கூறினார். நகரங்களை விட மாகாணப் பட்டினங்களிலேயே விமர்சகர்கள் தமது செயலை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றார் அவர்.

வெளிநாட்டுப் படங்கள் திரையிடப்படுவது தடைப்படுவதிலும் பார்க்க, அப்படங்களுக்கு கூடிய வரி விதிப்பது சிறந்தது எனக் கூறினார். தரம் உயர்ந்த திரைப்பட விமர்சன ஏடுகள் பெருக வேண்டும் எனவும் அவர் கேட்டுக் கொண்டார்.

கலாநிதி மான்வெல் 1947ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1959ஆம் ஆண்டு வரை பிரிட்டிஷ் திரைப்படக் கழகத்தின் அதிபராகப் பணிபுரிந்துள்ளார். இக்கழகம் திரைப்பட, தொலைக்காட்சிக் கலைகள் சங்கத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. தற்சமயம் கலாநிதி

மன்வெல் அச்சங்கத்தின் ஆசிரியராகவும், அச்சங்கம் வெளியிடும் ஏட்டின் ஆசிரியராகவும் பணிபுரிந்து வருகிறார். லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்ற கலாநிதி மன்வெல், அமெரிக்கா, கனடா, இந்தியா, மேற்காப்பிரிக்கா, கரிபியன் தீவுகள் போன்ற 30 நாடுகளில், யுத்தத்திற்கு பின்னர் திரைப்படம், தொலைக்காட்சி ஆகிய துறைகளில் விரிவுரையாற்றி வருகிறார். தொலைக்காட்சியில், வாணோலியில் இங்கிலாந்திலும், கடல் கடந்த நாடுகளிலும் அவர் ஒலிப்பரப்பாளராக விளங்கி வந்திருக்கிறார். யுத்தத்திற்கு முன்னர் அவர் வாணோலி நாடகங்கள் சிலவற்றை எழுதியிருப்பதுடன், ஓரிரு நாவல்களையும் புனைந்திருக்கிறார். நாற்சி தலைவர்களின் சரிதைகளை அதிகாரப்பூர்வமாக இவர் எழுதியிருக்கிறார். பி.பி.சி. ‘விமர்சகர்கள்’ என்ற நிகழ்ச்சியில் பல வருடங்கள் அவர் தொடர்ந்து பங்கெடுத்திருக்கிறார்.

61 வயது நிரம்பப் பெற்ற அவர் திரைப்படத் துறை வரலாற்றாசிரியர் என்றால் அது மிகையாகாது.

6. திரைப்பட விமர்சனம்

ரோஜர் மன்வெல் என்பவர் ஒரு ஆங்கிலேயர். பல்கலைக்கழக இலக்கிய விரிவுரையாளராக இருந்தவர். “பிரிட்டிஷ் திரைப்பட அகாடமி”யின் முன்னாள் தலைவர். சர்வதேச திரைப்பட விழாத் தேர்வுக் குழுக்களில் அங்கம் வகிப்பவர். இன்று திரைப்படக் கலையை பற்றி அதிகாரப்பூர்வமாகப் பேசக்கூடியவர்களுள் ரோஜர்மன்வெலும் ஒருவர். உலக சினிமாக்களைப் பற்றி ஆங்கிலம் உட்பட்டு, ஓரிரு ஐரோப்பிய மொழிகளில் விஞ்ஞான ரீதியில் விமர்சனங்கள் எழுதியும், ஒலிபரப்பியும் வருபவர். “வாழும் திரை,” “திரைப்படம்” போன்ற பல அரிய நூல்களை எழுதியிருக்கிறார். “திரைப்படத்தில் பரிசோதனை” என்ற விமர்சனக் கட்டுரைகள் அடங்கிய ஒரு நூலையும் தொகுத்து வெளியிட்டிருக்கிறார். இத்தொகுப்பில் உலகத்துச் சிறந்த சினிமா விமர்சகர்கள்

எண்மரின் கட்டுரைகள், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு மொழிகளில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. அத்தொகுப்பில் ரோஜர்மன்வெல் எழுதிய கட்டுரையில், “யதார்த்தவாதம்” பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவற்றிலிருந்து ஒரு சில கருத்துக்கள் கிழே தரப்படுகின்றன.

“வாழ்க்கைச் சூழ்நிலையையும் மானிட மனோநிலையையும், ஆதாரப்பூர்வமாகக் கேமரா என்ற திரைப்படக் கருவி, படம் பிடிக்கின்றது. அதனால் அது நம்புந்தன்மையாயுள்ளது. யதார்த்த வாதம் என்ற திசையில் வெற்றிகரமாகவும், ஒவ்வும் விதத்திலும், திரைப்படக் கலை வளர்ந்து, முன்னேறி வருகின்றது. நாவலும் நாடகமும் இந்தத் துறையில் முன்னேறி வருகின்றன.

வாழ்க்கையைச் சித்தரிக்கும் பொழுது கவிதை வடிவமாகத் தீட்டினால் அது யதார்த்த வாதத்திற்கு எதிர்மாறானது என்று நினைப்பது தவறு. அது வசன ரீதியிலும் புகுத்தப்படலாம். அதே நேரத்தில், அது உரை போன்றுதான் இருக்க வேண்டும் என்ற நியதியும் இல்லை. தீவிர உணர்ச்சி அனுபவத்தினை எழுத்தில் வடித்துப் பதிவாக்கும்பொழுது அது கவிதையாகின்றது. அது கீட்டில் போன்ற கவிஞரின் கவிதை போலுமிருக்கலாம். வேர்ஜினியா ஊல்ப் போன்ற நாவலாசிரியையின் வசனம் போலுமிருக்கலாம்.

நிற்க,

ரோஜர் மன்வெல் திரைப்பட விமர்சனம் சம்பந்தமாகத் தெரிவித்திருக்கும் சில கருத்துக்களைத் தருவதே எனது நோக்கம். அவற்றைச் சுருக்கமாக இனிப் பார்ப்போம்.

பின் வரும் கேள்விகளை, சினிமா விமர்சகன் மனதிலிருத்தி திரைப்பட விமர்சனம் செய்ய வேண்டும் என்கிறார் ரோஜர் மன்வெல்.

1. திரைப்படத்தின் முக்கிய நோக்கம் என்ன? அல்லது கதையின் முக்கியமான கதைப் பொருள் யாது? எதனை அது உணர்த்த விரும்புகின்றது? பாத்திரங்களுக்கிடையேயுள்ள தொடர்பு என்ன?

2. எடுத்துக் கொண்ட கதைப் பொருளை வெளிப்படுத்துவதில், உணர்த்துவதில், படம் உண்மையாக வெற்றி பெற்றதா? அல்லது, நிஜே வாழ்வில் நடக்க முடியாத விஷயங்களைக் காட்டிப் பெரும்பாலும் பார்வையாளர்களை ஏமாற்றி நின்றதா?

3. பிரபலமான நாவலை அல்லது நாடகத்தை அது தழுவப்பட்டதாயின், மூலத்தின் மிகப் பிரதானமான கதைப் பொருள் அம்சத்தையும், பாத்திர அமைப்பையும், செவ்வனே சித்தரித்ததா? அல்லது மூலத்தின் தன்மையை வேண்டுமென்றே திரித்துக் கூறியதா?

4. கதையை வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதற்காக, டைரக்டரும், தொழில்நுட்பக் கலைஞர்களும், பாடலாசிரியரும், இசையமைப்பாளரும் ஒருவருக்கொருவர் உறுதுணையாக நின்று தொழிற்பட்டியிருக்கின்றனரா? அல்லது விமர்சகனின் கருத்தின்படி, கதையைப் பூரணமாக விளங்கிச் சுவைக்காமல் மேற்கூறப்பட்ட கலைஞர்கள் இயங்கியிருக்கின்றனர் என்பதற்குப் படத்தில் அறிகுறிகள் தெள்பட்டதா? உதாரணமாக, கேமரா எடிட்டிங், ஓளி, ஓலி, காட்சி ஜோடனைகள், அலங்காரம் போன்றவை மிகையான நாடகப் பண்பு வாய்ந்ததாக இருந்தனவா? தேவைக்கு மீறிய பின்னணி இசையோ, பாடல்களோ அல்லது வேண்டாத பொருந்தாத அம்சங்களோ இருந்தனவா?

5. படத்திற்கு கதாபாத்திரத்தன்மையைச் செவ்வனே சித்தரிக்கக் கூடியவர்கள் என்பதற்காக நடிகர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்களா அல்லது பெரிய ‘நடசத்திரங்கள்’ என்பதற்காகவும், பண வகுல் பெறுவதற்காகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்களா?

6. வெளிநாட்டு அடிப்படையில், வெளிநாட்டில் இப்படம் தயாரிக்கப்பட்டிருந்தால், அந்த நாட்டு மக்கள் உண்மையிலேயே நடப்பது போல, படம் பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறதா அல்லது செயற்கையாக இருக்கிறதா?

திரைப்பட விமர்சகர்கள் இரு வகைப்படுவர் என்று கூறும் ரோஜர்மன்வெல், தரமான திரைப்பட விமர்சகரின் கடமைகளையும் எடுத்துச் சொல்கிறார்.

பத்திரிகை நடத்துபவர்கள் எல்லோருமே திரைப்பட விமர்சனம் செய்தபோதிலும், அவை தரமான உண்மையான திரைப்பட விமர்சனமென்று எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. தரமான திரைப்பட விமர்சனம், தரமான இலக்கிய விமர்சனம் செய்யும் கடமைகளையே, திரைப்படம் சம்பந்தமானது வரை செய்கிறான் என்று கூறுகிறார் ரோஜர் மன்வெல். திரைப்படம் சம்பந்தமாக எழுதும் பத்திரிகை எழுத்தாளனையும் திரைப்பட விமர்சனம் எழுதும் எழுத்தாளனையும் இனம் கண்டு கொள்ள வேண்டும்,” என்கிறார்.

“திரைப்படங்களுள் நல்லவை எது என்று பகுத்துப் பார்க்கும் தன்மையும் அவற்றில் விருப்பமும் கொண்டு திரைப்படக் கலை பற்றிப் பூரணமாக, முழுதாக அறிந்து வைத்துமிருக்க வேண்டியது திரைப்பட விமர்சகளின் கடமையாகும்.

திரைப்படத் தொழிலின் செழிப்புக்கு புதிதாக உருவாகும் ஒவ்வொரு படத்தினதும் வெற்றியும் தோல்வியும் எவ்வளவு தூரம் பங்கெடுக்கின்றது என்பதை மதிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டியவன் திரைப்பட விமர்சகன், நல்ல தரமான திரைப்பட விமர்சகனுக்கு முன்று கடமைகள் உண்டு எனலாம்.

1. பார்த்தவுடனேயே குறிப்பிடத்தக்க விசேஷ அம்சங்களை இனங்கண்டு கொள்ளும் முதிர்ச்சியும், திரைப்படக் கலைகளின் தன்மையை உணர்ந்து கொள்ளும் பக்குவமும் பெற்றிருப்பதுடன், தான் உணர்ந்து, அனுபவித்து, கணித்ததை வாசகர்களுடன் பசிர்ந்து கொள்ளும் திறனும் பெற்றிருக்க வேண்டும். குறிப்பிடத்தக்க அருமையான படங்கள் எப்போதோ தான் வெளிவருகின்றன. சராசரியான நல்ல படங்கள் அல்லது தரத்தை எட்டிப் பிடிக்க முயலும் படங்களை அவன் இனங்கண்டு கொள்ள வேண்டும். வாராவாரம் அல்லது மாதாமாதம் தான் பார்க்கும் படங்களின் தாரதமியத்தை பொழுது போக்குக்கான சாதாரணப் படங்களை அவன் எடை போடும் பொழுதும், அவை எவ்வளவு தூரம் தனது நோக்கத்தில் வெற்றி பெற்றிருக்கின்ற என்று சரி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

2. தான் பார்க்கும் படங்களைப் பற்றித் திறம்பட எடுத்துக்கூறுவது விமர்சகனின் இரண்டாவது கடமையாகும். வாசகர்கள் புரிந்து கொள்ளுமாறும், தான் எடுத்துக்கூறும் காரணங்கள் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாகவும் இருக்கத்தக்க விதத்தில் அவன் விமர்சனம் எழுத வேண்டும்.

3. மனித அறிவுத் துறைக்கும் பரஸ்பர உணவுப் பரிமாறுதல்களுக்கும், இந்நூற்றாண்டில் நல்ல திரைப்படங்கள் சாதித்ததென்ன என்பதை, வரலாற்றுக் கோர்வையுடன், எடுத்துக் கூறுவதற்கு திரைப்படக் கலை வரலாறும், திரைப்படக் கலைத் தொழில்நுட்ப முயற்சிகள் பற்றிய அறிவும் பெற்றிருப்பது அவசியம்.”

மேற்கண்டவை நல்ல தரமான திரைப்பட, விமர்சகனின் கடமைகளுள் முக்கியமானவை என்று ரோஜர் மன்வெல் கூறுகிறார். ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளில், இலக்கிய விமர்சனத் துறையும் வளர்ந்து வருகின்றது. பல புத்தகங்களும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றைத் தமிழர்களாகிய நாம் படித்துப் பார்ப்பதால் பயன்பெற இடமுண்டு.

7. ‘‘டொக்குயுமென்டரி’’ என்றால் என்ன?

திரைப்படத் திறனாய்வுத் துறையில் பயன்படுத்தப்படும் பதங்களில் ஒன்று ‘டொக்குயுமென்டரி’ (Documentry). இந்த ஆங்கிலச் சொல், ஒரு ரக திரைப்படத்தைக் குறிக்கும். தமிழில் இதனை நாம் மொட்டையாக ‘விவரபண படங்கள்’ என்று கூறி வந்தோம். ஆனால், இது இந்தத் துறைப் படங்களைக் குறிப்பிடப் பொருத்தமான சொல் அல்ல என்பதைப் பின்னர் உணர்ந்து கொண்டோம்.

‘விவரணம்’ என்ற சொல்லுக்கு ஆங்கிலத்தில் (Narration) அல்லது (Narrative) என்பார்கள். இலக்கியத் திறனாய்வுத்

துறையில், (Narrative) போல (Describe) என்ற சொல்லையும் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

‘விவரம்’ (Narrative) என்றால் கதை, ஒவியம், திரைப்படம் போன்றவற்றில், நிகழ்ச்சி, காட்சி முதலியவற்றை உரிய ஒழுங்கில் ஒன்றையடுத்து ஒன்றாக வெளிப்படுத்துதல் என்பார்கள். உதாரணமாக கதை சொல்லலில் இது ஓர் உத்தி (Technique) முறை.

‘வர்ணனை’ என்பது நேரில் பார்ப்பது போன்ற உணர்வை ஏற்படுத்தும், பேச்சு அல்லது எழுத்து என்னாம். தத்ருபமாக அல்லது இவ்வாறாக என்று வார்த்தைகளால் விவரித்தல், வர்ணி என்ற வினைச் சொல்லின் அர்த்தமாகும்.

நாம் பொதுவாக, “விவரணம்”, “வர்ணனை” என்ற சொற்கள் ஒரே பொருளைக் கொண்டவை என்று அர்த்தப்படுத்தி வருகிறோம். இது தவறு என்பதை இப்பொழுது பலரும் உணர்ந்து வருகிறோம்.

(Narration / Narrative): என்ற சொற்களுக்கான விளக்கம்: எடுத்துரைத்தல், கதையாக எழுதுதல், கதையாகக் கூறுதல், தொடர்பாகச் சொல்லுதல், கதை, கதைக்கூற்று, கூற்று, தொடர் உரை, கதைப் பகுதி, நிகழ்ச்சி, விரிவுரை, வரிசைப்பட எடுத்துரைப்பு போன்றவை.

Describe, Description, Descriptive போன்ற சொற்களுக்கான விளக்கம்: விரித்துரை, விளக்கியுரை, முழு விபரம் கூறு, பண்புகளை எடுத்துரை, சொற்களால் வருணி, பண்பேற்றியுரை, குறித்துரை, வரைந்து காட்டு, வரைவடிவம் கொடு, சொல் விளக்கம் முதலியனவாகும்.

Documentry Film என்னும் போது, அதனை புனையா மெய்விளக்கத் திரைப்படம், இடையிடைப்படம் விளக்கவரைகளுடன் மெய் நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் கலப்பின்றிக் காட்டும் இயக்கப்படம் என்று நாம் பொருள் கொள்ளலாம்.

உண்மை விவரங்களை / மெய்களை / எதுவிதமான புனைவும் இல்லாமல் / விளக்கும் நிகழ்ச்சிகள் இதில் அடங்கும்.

பொக்கியுமென்டரி படத்தில் சாதாரண மக்களே தோன்றுவார். நடிகர்கள் இருக்க மாட்டார்கள். மேடையலங்காரங்கள் பிரமாண்டமான மேடையமைப்புகள் போன்றவை இருக்க மாட்டா. கதை எடுத்துரைப்பு புனையப்படாமல், மெய் நிகழ்ச்சிகளின் விளக்கமாக அமையும்.

1976ஆம் ஆண்டில் ரொபர்ட் ஃப்லாஹர்டி (Robert Flaherty) என்பவர் 'மோ ஆனா' (Moana) என்ற படத்தை எடுத்தபொழுது, அப்படத்தை விவரிப்பதற்கு 'பொக்கியுமென்டரி' என்ற பதம் பயன்படுத்தப்பட்டது. பிரிட்டிஷ் 'பொக்கியுமென்டரி' படங்களின் தந்தை எனக் கருதப்படும் ஜோன்கிரியர்ஸன் (John Grierson) என்பவர் இந்தப் பதத்தை அறிமுகப்படுத்தினார்.

'உண்மை நிகழ்ச்சிகளை படைப்பாற்றல் ரீதியாகச் சித்தரித்தல் புனையா மெய்விளக்கத் திரைப்படம்' என கிரியர்ஸன் விவரித்தார்.

நடிப்புத் திறன் வெளிப்படுத்தப்படாத சகல படங்களையும் முன்னர் 'பொக்கியுமென்டரி' படங்கள் என விவரித்தார். கதை சாரா செயல் நிறைந்த படங்களை இவ்வாறு மகுடமிட்டனர்.

ஆயினும் பிரயாணச் சித்திரமாக அல்லது செய்தி விவரணப் படமாக பொக்கியுமென்டரிப் படங்களை / புனையாமெய் விளக்கப் படங்களை நாம் கருத முடியாது எனத் திரைப்படத் திறனாய்வாளர் கண்டனர்.

பார்வையாளரைக் கவரும் விதத்தில் மக்கள், இடங்கள், நிகழ்ச்சிகளை வெறுமனே ஒளிப்பதிலும் செய்து காட்டாமல், தான் எடுத்துக் கொண்ட பொருள் பற்றி தனது பார்வை எப்படிப்பட்டது என்பதனை அண்மைக்கால புனையா மெய்விளக்கப்பட நெறியாளர்கள் காட்டி வருகின்றனர். எனவே, இத்தகைய படங்கள் இப்பொழுது ஆக்கத் திறனை உள்ளடக்கியவையாகக் கருதப்படுகின்றன.

இந்த ரகப் படங்கள் உண்மையிலேயே எடுத்துக்கொண்ட பொருளின் பகுப்பாய்வாக அமைகின்றன. உண்மையான மெய்

நிகழ்ச்சிகளைச் சித்தரிக்கும் பொழுது ஒருவித உண்மை / வாய்மை புலப்படுத்தப்படுகிறது. இதனை நெறியாளர், தனது படப் பிடிப்புக் கோணம் முறைமை, பிடிக்கப்பட்ட படங்களின் தொகுப்பு முறைமை, ஒலிப்பதிவு முறைமை மற்றும் திரைப்படத் துறை சம்பந்தப்பட்ட ஏனைய அம்சங்களை உள்ளடக்குவார்.

பழைய படங்களிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்ட படங்களின் துண்டுகளை இணைத்து, இடம் / காலம் குறித்து விளக்கும் உரை நடைப் பாங்கும் (Documentry) இத்தகைய படங்களில் அமையலாம். ஆயினும் புதிய செய்திகளும், புதிய படப்பிடிப்புகளுமே. அண்மைக் கால புனையா மெய்விளக்கப் படங்களில் இடம் பெறுகின்றன.

‘சினிமா வெரிட்டே’ (Cinema Verite) அல்லது ‘புதிய அலைப்பட பாணியில் (Style) இலகுவில் கையில் எடுத்துச் செல்லக்கூடிய ஒலிப்பதிவுக் கருவி, ஒளிபரப்புக் கருவி ஆகியன் சிதம் எந்தவித நிறுத்தமும் இல்லாமல் ஒரே முச்சில் எடுக்கப்படும் புனையா மெய்விளக்கப் படங்கள் சிலவும் வெளிவர்ந்துள்ளன. ஆனால், அவற்றைக்கூட நெறியாளரின் தேர்வு முறையும் (Selectivity) அவர் பொருள் கொண்டு விளக்கும் முறைமையும் (Interprataion) புலப்படும். அரசுகள் சிலவேளைகளில் அதன் நடவடிக்கைகளை விளக்கப் பிரச்சாரப் படங்களை எடுப்பதுண்டு. அவற்றை புனையா மெய்விளக்கப் படங்கள் எனக் கூறுவது சரியல்ல. தலைசிறந்த புனையா மெய்விளக்கத் திரைப்படங்களினதும், கதை சார்ந்த திரைப்படங்களினதும் நெறியாளர்கள், அரசு பிரசாரப் படங்களைத் தொகுப்பதில், ஆரம்பத்திலே ஈடுபட்டவர்கள் தாம் எனினும், பிரச்சாரப் படங்கள் வேறு புனையா மெய்விளக்கப் படங்கள் வேறு.

இலங்கையிலே, ஸெல்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸ், டி.பி.நிஹால்சிங்ஹ போன்றவர்கள் ஆரம்பத்தில் அரசு பிரச்சாரப் படங்களைத் தந்து பின்னர் புனையா மெய்விளக்கப் படங்களை உருவாக்கி, ஈற்றில் கதை சார்ந்த திரைப்படங்களை நெறிப்படுத்தியர்கள்.

இந்தியாவில், எஸ்.கிருஷ்ணசாமி (பழைய திரைப்பட நெறியாளர் கே.சுப்ரமணியத்தின் மகனும், பரத நாட்டிய

விற்பன்னர் பத்மா சுப்ரமணியத்தின் சகோதரரும், இந்திய சினிமா பற்றி ஆதாரப்பூர்வமான ஆங்கில நூலை எழுதியவருமாவார்) குறிப்பிடத் தகுந்த புனையா மெய்விளக்கத்தின் திரைப்பட நெறியாளர் என்பர். அண்மைக் காலங்களில் அனந்தப்பட்டவர்த்தன் அருமையான அரசியல் சார்ந்த புனையா மெய்விளக்கப் படங்களைத் தந்துள்ளார்.

சத்யஜித்ராய், மிர்னால் சென், ரிட்விக்கட்டாக், ஷியாம் பெனிகல், அடேர் கோபாலகிருஷ்ணன் போன்ற நெறியாளர்கள் பயன்தரும் புனையா மெய்விளக்கப் படங்களைத் தந்துள்ளனர்.

8. பிரசாரம் இல்லாத தூயகலை இருக்க முடியாது

அபிவிருத்தி அடைந்துள்ள நாடுகளும், அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகளும் திரைப்படத் துறையில் நாட்டம் காட்டி வருகின்றன. சில நாடுகளில் அதன் வளர்ச்சிக்கு அரசாங்க ஆதரவும் கிடைத்து வருகிறது. பொருளாதார வளமுள்ள நாடுகளில் திரைப்படத் துறைக்கு, தொலைக்காட்சித் துறை போட்டியாக அமைவது காரணமாக அந்த நாடுகள் திரைப்படத் துறையில் கூடுதலான கவனத்தைச் செலுத்தி வருகின்றன.

சிறுபான்மைக் கலையாக அல்லது குழுக்கலையாக சினிமா மாறிவிடாது இருக்கும் பொருட்டு அந்த நாடுகள் தமது திரைப்பட உற்பத்தியின் தரத்தை மேலும் உயர்த்தப் பாடுபடுகின்றன.

அமெரிக்கா, இந்தியா, ஐப்பான், பாகிஸ்தான், எகிப்து, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில்தான் திரைப்படத் துறை தொழில் முறையில் வளர்ந்து வருகின்றது. அதாவது வர்த்தக அடிப்படையில் பொருள் குவிக்கும் சாதனமாக சினிமா அங்கு அமைகிறது.

இதர நாடுகளிலும் சினிமா வர்த்தக ரீதியாக பெரும்பாலும் அமைந்தாலும் வெறும் வணிக நோக்கை விட கூடுதலான சமுதாய உணர்வும் அந்நாட்டுப் படங்களில் தென்படுகின்றன.

அதேவேளையில், அமெரிக்கா, இந்தியா, ஐப்பான், இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் கலைத்தரமான படங்கள் வெளிவருவது உண்டு. ஆனால், தரமான படங்கள் என்று கூறப்படுபவை பெரும்பாலும் ஐரோப்பா கண்டத்திலிருந்துதான் வெளிவருகின்றன.

முதலாளித்துவ அமைப்பிலுள்ள இத்தாலி, பிரான்ஸ், சவீடன், மேற்கு ஜூர்மனி, இங்கிலாந்து, கனடா, அலெஞ்டிரேவியா, மொர்டியஸ், சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளும் முன்னாள் சோஷலிஸ அமைப்பிலுள்ள சோவியத் யூனியன், போலந்து, ஹங்கோ, செக்கோஸ்வாக்கியா, யூகோஸ்லேவியா, ஜூர்மன் ஜனநாயகக் குடியரச், கியுபா, கொரியா போன்ற நாடுகளிலும் திரைப்பட கைத்தொழிலில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

முதலாளித்துவ அமைப்பில் உள்ள நாட்டுப் படங்கள் செல்வந்த நிலையில், உள்ளவர்களின் மன விகார விரக்தியையும், உள்நோய்களையும் பெரும்பாலும் சித்தரிக்கின்றன. காமம், நெறி பிறழ்ந்த சமூகஉறவு, வன்செயல் போன்றவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றன. சோஷலிஸ நாட்டுப் படங்களில் உளவியல் சார்ந்த சித்தரிப்பு பின்னணிக்கு ஒதுங்கிவிடுகிறது. மேற்கு நாட்டுப் படங்கள் ஆத்மீக பலம் குன்றிய சமூகச் சீரழிவுகளாக சித்தரிக்கின்றன. தனி மனிதனின் அவல நிலையை அவை தீட்ட முற்படுகின்றன. முதலாளித்துவ சிந்தனைப் போக்கிற்கு வழிகோலும் வகையில் பெரும்பாலான படங்கள் அமைவதினால் இறுதியில் முதலாளித்துவப் பிரசாரப் படங்களாகவே அவை வடிவம் பெறுகின்றன. சோஷலிஸ நாட்டுப் படங்களும் பொதுவுடமைப் பிரசாரப் படங்களாகவே அமைகின்றன.

பிரசாரம் இல்லாத தூய கலை இருப்பது பற்றிக் கூறுவதற்கில்லை. அரசியல், பொருளதாரம், சமூக உறவு, கலை, இலக்கியம், கலாசாரம், பண்பாடு யாவும் ஒன்றோடொன்று

பிளைந்து நிற்கின்றன. தூய்மைவாதம் பேசுவது இக்காலத்தில் கால வழு என்றே சொல்ல வேண்டும்.

சிருஷ்டி இலக்கியப் படைப்பாளி கற்பனை வளமும், கவிதை நயமும் படைத்தவனாகவே இருப்பான் என்பது பொது விதி. அதனால் தான் அனேக எழுத்தாளர்கள் கதையிலுள்ள சம்பவங்களை செயல் மூலம் புலப்படுத்தாமல் அதிக வர்ணனைகளில் இறங்கிவிடுகிறார்கள். இங்கு தான் திரைக்கதை வசனம், எழுதுபவரின் பொறுப்புள்ள பணி ஆரம்பமாகின்றது.

உலகப்பிரச்சித்திப் பெற்ற எத்தனையோ ஆசிரியர்களின் படைப்புகள் திரைப்படங்களாக வெளிவந்திருக்கின்றன. தமிழில் வடுவூர் துரைசாமி ஜயங்கார், ரங்கராஜா, கல்கி, தேவன், அண்ணாதுரை, அகிலன், ஜானகிராமன், மு.வரதராஜன், ரா.கி.ரங்கராஜன், லக்ஷ்மி, எல்.ஆர்.வி., பி.வி.ஆர்., பிலஹரி ஜெயகாந்தன், மகரிஷி போன்றவர்களினதும் இன்னும் பலரது நாவல்களும் திரைப்படங்களாக வெளிவந்திருக்கின்றன. ஆயினும் இப்படைப்புகள் திரைப்படங்களாக வெற்றியீட்டவில்லை. காரணம், நாவல் என்ற வடிவம் வேறு; திரைப்படத்துக்குப் பயன்படுத்தப்படும் கதை வடிவம் வேறு என்பதாகும். திரையில் கதையே முக்கியமானது. ஆகையால் திரைக்கதை, வசனம் அமைப்பது ஒரு பிரத்தியேக நுட்பமாகும். இலக்கியங்களில் இருந்தும் சுயமாகவும் கதைகளைத் திரைக்கு அமைப்பவர்களில் அரு.ராமநாதன், பி.எஸ்.இராமையா, ஸ்ரீதர், கருணாநிதி, நாகராஜன், கோபாலகிருஷ்ணன், கே.பாலசுந்தர் போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இவர்களுடைய வசனங்கள் அசட்டுத்தனமாக இருக்கலாம். கதைப் போக்கு படுமோசமாகவும் ஓட்டை நிரம்பியதாகவும் இருக்கலாம். ஆனால், அவர்களிடம் ஒரு லாவகம் இருக்கிறது. கதைகளைத் திரைக்கதைகளாகத் தழுவும் உத்திகளை இவர்கள் ஓரளவுக்கு அறிந்திருக்கிறார்கள். கே.பாலசுந்தர், ஸ்ரீதர் போன்றோர் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

தமிழ் சினிமாவில் தரம் ‘போல்டு’ கலைத் தரத்தை நிர்ணயிப்பவர்கள் யார்?

எதனையும் பாகுபாடின்றி ரசிக்கும் மக்கள் கூட்டமா? அல்லது அடிப்படை மதிப்பீடுகளைக் கொண்டு தரத்தை நிர்ணயிக்கும் ஆய்வறிவாளர்கள், விமர்சகர்கள், கலாரசிகர்கள் ஆகியோரா? திரைப்படத் துறையில் அனுபவம் மிக்க திரைப்படங்களும் நிரம்பிய திறனாய்வாளர்களும், கல்விமான்களும் சாதாரண தெருப்போக்கர்களை விட கூடுதலாக ஒரு படத்தின் தரத்தை நிர்ணயிக்க முடியும். அதே வேளையில், குறிப்பிட்ட அந்தச் சிறுபான்மைக் கால நிர்ணயர்களுக்கிடையேயும் தர வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. ஒருவருக்குப் பிடித்தது மற்றவருக்குப் பிடிக்காமல் போகலாம். ஆனால், அது மேலோட்டமான வித்தியாசமாகவே அமையும். அடிப்படையில் ஒருமைப்பாட்டைக் கண்ட பின்னரே, அவர்கள் தர நிர்ணயம் செய்ய முற்படுகிறார்கள். நாட்டிற்கு நல்லது என்று கருதும் இந்த சிறுபான்மையினர் காலத்திற்கு ஏற்ற கருத்திற்கு இசைவான படங்களையே விரும்புவார்கள். அதாவது, உடன் நிகழ்கால சமூகப் போக்கிற்கு அல்லது தரத்திற்கு இசைவான தமிழ்ப்படங்கள் காட்டப்படுவதையே விரும்புவார்கள். எனவே, களிப்புட்டல் அம்சங்கள் என்ற பெயரில் வெளிவரும் மூன்றாந்தர, நாலாந்தர தமிழ்ப் படங்களை அவர்கள் வெறுத்து ஒதுக்கிவிடுவார்கள். துரதிர்ஷ்டவசமாக விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய ஓரிரு படங்களைத் தவிர, நூற்றுக்குத் தொண்ணாற்றைந்து சதவிகிதம் படங்களின் தரம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது என்ற உண்மையை நாமறிவோம்.

தமிழ்ப் படங்களின் குறைபாடுகளை விமர்சகர்கள் அடிக்கடி எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஒரு படத்தின் குறைநிறைகளை விமர்சகர்கள் எவ்வாறு மதிப்பீடுகிறார்கள்? என்ன கேள்விகளை மனதில் கொண்டு பார்க்கிறார்கள்? என்று அறிவதன் மூலம் தமிழ்ப்படங்களின் குறைபாடுகளை நாம் ஒவ்வொருவரும் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

திரைப்படத்தின் முக்கிய நோக்கம் என்ன? அதாவது கதையின் பொருள் யாது? எதனை அது உணர்த்த விரும்புகின்றது? பாத்திரங்களிடையேயுள்ள தொடர்பு என்ன? எடுத்துக் கொண்ட கதைப் பொருளை வெளிப்படுத்துவதில் - உணர்த்துவதில் - படம்

உண்மையாகவே வெற்றி பெற்றதா? அல்லது நிஜ வாழ்க்கையில் நடக்க முடியாத விஷயங்களைக் காட்டிப் பார்வையாளர்களை ஏமாற்றி நின்றதா? கதையைப் பெளிப்படுத்திக் காட்டுவதற்காக நெறியாளரும், ஒளிப்பதிவாளரும், பாடலாசிரியரும், இசை அமைப்பாளரும் ஒருவருக்கொருவர் உறுதுணையாக நின்று தொழிற்பட்டிருக்கின்றனரா? அல்லது கதையைப் பூரணமாக விளங்கிக் கொள்ளாமல் அவர்கள் இயங்கி வருகிறார்களா? உதாரணமாகப் படப்பிடிப்பு, தொகுப்பு, ஒளி, ஒலி, காட்சி ஜோடனை, ஒப்பனை போன்றவை மிகையான நாடகத் தன்மை வாய்ந்தனவாக இருந்தனவா, தேவைக்கு மீறிய பின்னணி இசையோ பாடலோ அல்லது பொருந்தாத அம்சமோ படத்தில் திணிக்கப்பட்டிருந்ததா? படத்தின் கதாபாத்திரத் தன்மையை செவ்வனே சித்தரிக்கக்கூடியவர்கள் என்பதற்காக நடிகர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்களா? அல்லது பெரிய நடசத்திரங்கள் என்பதற்காகவும் பண வகுவில் ஸாபமீட்டுவதற்காகவும் நடிகர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்களா?

இவைபோன்ற கேள்விகளின் அடிப்படையில் தமிழ்ப் படங்களின் தரத்தை நாம் எடை போடலாம்.

9. திரைப்பட விமர்சனப் பயிற்சி

இந்தியாவிலுள்ள பூனே திரைப்படத் தொலைக்காட்சி பயிற்சி நிலையத்தில், அப்பயிற்சி நிலையத்தில், அப்பயிற்சி நிலையத்தின் ஒத்துழைப்புடன், இந்திய திரைப்படச் சுவடிகள் நிலையம், கடந்த மே மாதம் 14ஆங் திகதி தொடக்கம் ஐஞ் மாதம் 16ஆம் திகதி வரை ‘திரைப்பட விமர்சனப் பயிற்சி நெறி வகுப்புகளை நடத்தியது. இந்தியாவின் சகல பாகங்களிலுமிருந்து 76 பேர் இந்த ஆங்கில மொழிப் பயிற்சி நெறியில் கலந்து கொண்டார்கள். அனைவருமே பட்டதாரிகளான இந்தப்

பயிலுனர்கள் 25 வயதுக்கும் 60 வயதுக்கும் இடைப்பட்டவர்களாக இருந்தனர். புது டில்லியில் தொலைக்காட்சி பயிற்சி பெற்று வரும் சிரியாந்தாவல்பொல, சிரியானி பேரேரா ஆகிய இருவரும் பங்கு பற்றியவர்களில் அடங்கினர். வெளி நாட்டிலிருந்து பிரத்தியேகமாக நாம் மாத்திரமே கலந்து கொண்டோம்.

பங்கு பற்றிய அனைவருமே தத்தம் துறைகளில் புகழ் பெற்றவர்களாக விளங்கினர். பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள், திரைப்படத் துறையினர், திரைப்படச் சங்க அமைப்பாளர்கள், பத்திரிகைத் துறையினர், சமூகவியலாளர்கள் கலைஞர்கள் பிராந்திய மொழிகளில் புகழ் பூத்த எழுத்தாளர்கள் என்று பல தரப்பட்ட அறிஞர்கள் இப்பயிற்சி வகுப்புகளில் கலந்து கொண்டனர்.

மௌனத் திரைப்படக் காலத் தொடக்கம் இற்றை வரையிலுமான தலை சிறந்த, 200 படங்களை பார்த்து விமர்ச்சிக்கும் வாய்ப்புடன் கலந்துரையாடல்களையும் மேற்கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சம்.

தவிரவும், இந்தியாவின் தலைசிறந்த நெறியாளர்களின் அண்மைக் காலப் படங்களைப் பார்த்து, நெறியாளர்களுடனே முகமாய் உரையாடவும் வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டது.

அடுரே கோபால் கிருஷ்ணன் (மதிலுகள்), நரசிங்கராவ் (தாசி), புத்ததாபதாஸ் குப்தா, (ராஜ்பகதூர்) குமார் ஸஹானி (காயல் கதா), அனந்த பட்டவர்தன் (யுன் மித்ர கியாட்பியாரி), பேர்வெஸ் மெர்வான்ஜி (பேர்ஸி) திலிப்கோஷ் (சிறுவர் படங்கள்), ரஞ்சன் பாலித் (வெய்சல் ஒப் பாலிப்பால்), கெளதம் கோஷ் (பிஸ்மில்லா கான்), வினோத் குமார் (ஆக்ரந்த்) ஆகிய இந்திய நெறியாளர்களை நேருக்கு நேர் சந்தித்து அவர்களுடைய படங்களை அவர்களுடன் விமர்சிக்கும் வாய்ப்பு கிட்டியது.

மேற்கொண்ண பாடல்களுடன் பரிந்தா (வினோத் சொப்ரா) சாருலதா (சத்யஜித்ராய்), தாரா (சேரேஷ் சப்ரியா), சுப்ரன்ரேகா (ரிட்விக் கட்டாக்), பிக்சர்ஸ் ஒப் தோட் (அருண் கோப்கார்), மனை (கிரிஷ் நஸ்ரவல்லி), நாகேஸ்கே பூல் (திருத்த), அம்மே அருகன் (ஜோன் ஏப்ரஹாம்) பத்ர் பாஞ்சலி (சத்யஜித் ராய், சாந்த

துக்காராம் (தம்மே, பட்டிலால்), காவிய மர்தன (டி.ஐ.பல்கே) வைட் ஒப் ரசியா (றிமான்சு ராய்) முழு நீளப் படங்களுடன், விரிவுரைகளின்போது, குறிப்பிடத்தக்க படங்களிலிருந்து சில காட்சிகள் விளக்கத்திற்காகக் காட்டப்பட்டன. அவற்றிலே ‘சிந்தாமணி’, ‘தேவதாஸ்’, ராஜ்கூரின் படங்கள் போன்றவையும் அடங்கின. ஆஷஸ் எண்ட் டயமண்டஸ் (போலந்து - வைஸ்தா), ஏர்த் (சோவியத் யூனியன் டொவ்ஷென்கோ), த பவுன் ஒப் ஜோன் ஒப் ஆர்க் (பிரான்ஸ் - ட்ரெயர், கபினட் ஒப் டொக்டர் கலிகாரி (ஜூர்மனி - பைபிள், அகுயூரி (ஜூர்மனி - ஹர்ஸெலாக்) செவன் சான்சங் (அமெரிக்கா - கீட்டன்) மெட்ரோ பொவிங் ஹேர்மனி - லாங்), மான் உலித் எ மூவி கமரா (சோவியத் யூனியன் - வேர்டொப்), கரின் ப்ளாங் (பிரான்ஸ் - எஸ்மோரிஸ்வி) த கோல்ட்ரஷ் (அமெரிக்கா - சார்லிசப்லின்) எ ஜெஸ்டர்ஸ் ரேல் செக்கல்லோவாக்கியா யெமன்), தி ஹவுஸ் தற அனந்த பில்ட் (இந்தியா - பிலிமோரியா), பைசிக்கிங் தீவன் (இத்தாலி - ஸிற்.... திரைப்பட விமர்சனம், திரைப்படச் சித்தாந்தம், திரைப்படமும், ஏனைய கலைகளும், புனைக் கதையை உள்ளடக்காத ஏனைய திரைப்படங்கள், அனிமேஷன், ஐனரஞ்சக சினிமா - போன்ற விஷயங்கள் பற்றியும் ஆராயப்பட்டன.

இந்தியத் திரைப்படத் தொலைக்காட்சிப் பயிற்சி நிலையத்தில் திரைப்பட விமர்சனத் துறைப் பேராசிரியராக விளங்கும் சுரேஷ் சப்ரியா, முன்னை நாள் பேராசிரியர் சந்திஷ் பகதூர், இந்தியத் திரைப்படச் சுவடிகள் நிலைய அதிபர் பி.கே.நாயர் மற்றும், அனில் ஸங்கர், காய்த்ரி சட்டர்ஜி, பிரஹுத் நாக்கார், சதிஷ் குமார், கேதார்.... ‘ஏழாவது மனிதன்’ ‘தமிழ்ப் பட நெறியாளர் கே.ஹரிஹரன்’, கஸ்டன் ரெபேர்ஜி, ரவி மாலிக், கலாநிதி அசோக் கே.ரணதே, பி.பி.சிங்கால் (திரைப்படத் தணிக்கை சபைத் தலைவர்), கலாநிதி சுனில்கோத்தாரி, கே.பிக்ரம் சிங், அருண் கோப்கார், சமீக் பனர்ஜி, ராம் மோகன், ரத்தன் பரிமு போன்ற விற்பனைர்கள், விரிவுரைகளை நடத்தினார்கள்.

இந்தப் பயிற்சி வகுப்புகளில் கலந்து கொண்டவர்களில், ஷர்மிளா சந்திரமணி (மேடை நடிகை), சஷ்மா பிரகாஷ் (திரைப்பட

நடிகை - ஷியாம்பெணிகவின் படத்தில் நடித்திருக்கிறார்) ரேணுகா ஷகானே (மராத்தி மேடை நாடக நடிகை) ஆகியவர்களைக் குறிப்பிட வேண்டும். பெரும்பாலும் வட இந்தியர்களே இடம் பெற்ற இந்தப் பயிலுனர்களில், திருவனந்தபுரம் ஆர்.சனில் குமார், தீக்சித், திருவனந்தபுரம் ஜெயராம் கீதா (ஒரேயொரு தமிழ்ப் பெண்), திருவனந்தபுரம், ஏ.கே.ஹமீட், கர்நாடகத்தைச் சேர்ந்த ஜயப்பிரகாஷ் மலினிக்குளி, பெங்களூரைச் சேர்ந்த ராஜேஷ் மூர்த்தி, திருச்சூரைச் சேர்ந்த சேரேஷ் பாபு நாயர், வைத்ராபாத்தைச் சேர்ந்த கே.லக்ஷ்மி நாராயண், கேரளாவைச் சேர்ந்த முகமத் குஞ்ச நிஸார், சென்னையைச் சேர்ந்த கே.ரவிச்சந்திரன் (லொயோலாக் கல்லூரி), மதுரையைச் சேர்ந்த எஸ்.ரவிக்குமார், (காமராஜ் பல்கலைக்கழகம்), கோழிக்கோடைச் சேர்ந்த பி.சிவப்பிரசாத், ஆந்திராவைச் சேர்ந்த கெளதம் ஸொண்டி, திருச்சூரைச் சேர்ந்த சேர்ந்த ஜோதி வெங்கடேஷ், பெங்களூரைச் சேர்ந்த தொமஸ் ஸேவியர், ஆந்திராவைச் சேர்ந்த குணவத்தி பலராம் ஆகிய தென்னிந்தியர்களுடன், இலங்கையைச் சேர்ந்த தமிழராகிய நாமும் கலந்து கொண்டோம்.

திரைப்பட விமர்சன நெறியில் கலந்து கொண்டவர்களுக்குச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டன.

பிரபல மராத்திய மேடை, திரைப்பட நடிகரும், பத்மபூஷன் பட்டம் பெற்றவரும், பூனே வைத்தியசாலையில் வைத்திய நிபுணராகப் பணிபுரிபவருமான மோகன் அகாஷேயிடமிருந்து சான்றிதழ்களை வழங்கினர். ஐஉன் மாதம் 16 ஆந் திகதி இடம் பெற்ற வைபவத்தில் நன்றியுரை தெரிவிக்கும்படி எம்மையும் பணித்திருந்தார்கள்.

மகாராஷ்டிர மாநிலத்தின் இரண்டாவது பெரிய நகரமான பூனேயில் (முதலாவது பம்பாய்) ஐந்து வாரம் கழித்து விட்டுச் சென்னையில் ஒரு வார காலம் தங்கியிருந்தபொழுது, இலங்கையில் பிறந்து இந்தியாவில் கொடி கட்டிப் பறக்கும் திரைப்பட நெறியாளர் படப்பிடிப்பாளர் பாலு மகேந்திராவையும், இந்தியாவின் தலைசிறந்த நடிகைகளில் ஒருவரான அர்ச்சனாவையும் சந்தித்து உரையாடினோம்.

எந்த ஒரு துறைக்கும் கட்டுப்பாடான பயிற்சி அவசியம் என்பதை இந்த அரிய திரைப்பட விமர்சன நெறி காட்டியது.

இதுபோன்ற ஓர் பயிற்சி நிலையத்தை இலங்கையில் நிறுவ அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். தமிழ் மொழி பேசும் மக்களாகிய எமக்கு, அடையாறு திரைப்படத் தொலைக்காட்சி பயிற்சி நிறுவனத்திலாகுதல் பயிற்சி பெற இலங்கை - இந்திய கலாசார பரிமாற்றம் மூலம் வகை செய்ய வேண்டும். சம்பந்தப்பட்டவர்கள் கவனிப்பார்களா?

செவன் சமுராய் (ஜப்பான் - அக்கிரா குருயோவா) இன்சொலான்ஸ், பேர்த் தூப் ஏ நேஷன் (அமெரிக்கா - கரிபித்) இன்சிடன்ற் எற் அவுல் கிரீக் (பிரான்ஸ் - எனரிக்கோ) ஸ்மைல்ஸ் ஒப் எ ஸமர் நெட் (ஸ்வீடின் - இங்மார் பேர்க்மன்), நனுக் ஒப் த நோர்த் (அமெரிக்கா ப்ளஹாரரி), பட்டில்சிப் ஒப் பொட்டம் கின் (சோவியத் யூனியன் - ஜிசென்ஸ்டென்) யூ (ஹங்கரி - ஸ்ஸாபோ), பைசிக்கில் திவங் (இத்தாலி - ஸிற்றோரியோ டி சிகா), எச் ரிப் ருதமூன் (பிரான்ஸ் - மேலே), நிளோட்சகா (அமெரிக்கா - லுபிட்ஸா), உகெட்ச மோனோ கதாரி (ஜப்பான் - மிஸோ கச்சி) ஸைகோ (அமெரிக்கா அல்பிரட் ஹிச்கோக்) சடோஸ் ஒப் பொர்கோட்டின் அஞ்சஸ்டெர்ஸ் (சோவியத் யூனியன் பாட்ஜானோன்), மூவீஸ் மார்ச் ஒன், ஸ்டேஜ் கோச் (அமெரிக்கா - போர்ட்) இவான் த ரெரிபின் (சோவியத் யூனியன் - ஜிலெஸ்ஸ்டெல்) சைக்சிளோன் (கியுபா - டால்வாரெஸ்), அவர் ஒப் த போஸைங் - (ஆர்ஜன்டைனா சொலேனாங்) என் ஒட்டம் சூப்ரர் னூன் (ஜப்பான் ஒஸ்ம), சோங் ஒப் சிலோன் (பஸில் ரைட்), டெய்சிஸ் (செக்கஸ்லோவாக்கியா சிட்டி லோவா), எயிட் அண்ட் ஏ ஹாஸ்ப் (இத்தாலி - பெலினி), சூல்ஸ் ஒப் த கேம் (பிரான்ஸ் - ரெனோ), எஸ் யூ வைக் இட் (ஹங்கரி - ஹாஸா ரிக்), மொன் அங்கிள் (பிரான்ஸ் - இத்தாலி தாத்தி), ரெட் சால்ம் (ஹங்கரி - யான்ஸ்கோ) லே மிஸ்டோன்ஸ் (பிரான்ஸ் ட்ருபோ), பிரெத் லெஸ் (பிரான்ஸ் கொடாட்) உவீக் என்ட் (பிரான்ஸ் - கொடாட்), ஹிரோஷிமா மொன் அமோர் (பிரான்ஸ் ஜப்பான் - ரெனே), சொலாரிங் (சோவியத் யூனியன் - தார்கோவஸ்கி),

சிட்டிசன் கேக் (அமெரிக்கா - ஓர்சன் உவெல்ஸ், லநக் மந்தல்ஸ் (ஹங்கரி - மெஸாரோஸ்), நஸாரின் மெக்கோ - பியூனல்), சிங் சிங் இன் தரையின் (அமெரிக்கா - கெஸி, டெடானேன்) லுசியா (கியூபா ஹாம் பேர்ட்டோ சோலாஸ்), ரெட் டெசர்ட் (இத்தாலி - அன்றோனியோனி), டபிங் சீயீரைட் (ஜப்பான் - சினோடா) மெமரிஸ் ஓப் அண்டர் டெவலைப்மெண்ட் (கியூபா - அலியா) மான் ஓப் மார்பிள் (போலந்து - வைஸ்தா), கிங் வியர் (பிரான்ஸ் - அமெரிக்கா - கொடாடாட்) ஆகிய சர்வதேசப் படங்கள் காட்டப்பட்டன.

திரைப்படச் சாதனத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகள், திரைப்படங்கள் எப்படித் தயாரிக்கப்படுகின்றன. சர்வதேச சினிமாவின் வரலாறு, இந்திய சினிமாவின் வரலாறு.

10. திரையில் பெண்கள் சிலரின் தனி முறைமை

‘விபவி’ நிறுவத்தினர் “பெண்களும் உலகமும்” என்ற தலைப்பிலே மூன்று திரைப்படங்களை மகாவலி கேந்திர கேட்போர் கூடத்தில் காண்பித்தனர். வீடியோ (சரியான உச்சரிப்பு) சாதனத்தில் அமைந்த இப்படங்கள் அகன்ற திரையில் பெருப்பித்துக் காட்டப்பட்டன. மூலத்தில் அமையும் நுட்பங்கள் இத்தகைய சாதன மாற்றங்களினால் பாதிக்கப்படுவதுண்டு. இப்படங்கள் பற்றி திறனாய்வு நோக்கில் நாம் பார்க்குமுன்னர் இரண்டு அவதானிப்புகளை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஒன்று இத்திரைப்பட விழா தொடர்பாக ஏற்பட்டாளர்கள் நல்ல தமிழில் எழுதிய விளக்கம் (அதனை முழுமையாகக் கீழே தருகிறேன்) இரண்டு சம்பந்தப்பட்ட படங்கள் பற்றிய தகவல்களைப் பிழையாக விளங்கிக் கொண்டு தமிழ், ஆங்கிலக் கொலை இடம் பெறும் கைப்பிரசரங்கள் தமிழ் மாத்திரமே தெரிந்த பார்வையாளர்கள் இத்துண்டுப் பிரசரங்களால் தவறாக வழிநடத்தப்பட்டு

விட்டிருப்பார்கள். இது கண்டிக்கத்தக்கது. (உதாரணமாக Passion Fist என்பது தங்க மீன் எவ்வும் படக் கதாநாயகிகளின் பெயர்களைத் தவறாகவும், 'மொழி' டெபர்த்திருப்பது மிக மிக வருந்தத்தக்கது). இத்தகைய பொறுப்பற்ற செயல்களினால் தமிழ்த் திரையுலகத் துறை குட்டை குழப்பப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சம்பந்தப்பட்ட வர்கள் அறிந்துள்ள வேண்டும். பவித்திரமான விஷயங்களைக் கேலிக்குத்தாக்குவது, வெட்கப்பட வேண்டியதொன்று.

பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட பொதுவான ஒரு கருத்தோட்டமாய் இருப்பது காரணமாக நாம் முன்னர் குறிப்பிட்ட பகுதியைப் பொருத்தம் கண்டு இங்கு பார்ப்போம்.

“உலகின் நானாவிதப் பெண்கள் பலவகைப்பட்ட வயதுகளில் பல்வகைத் தராதரங்களைக் கொண்டவர்களாக பல்வகைத் தொழில்களைப் புரிபவர்களாக ஒருவருக்கொருவர் மாறுபட்ட கலாசாரங்களில் வாழ்பவர்களாக - பல்வகைப்பட்ட அனுபவங்களைப் பெறுகின்றனர். இப்பல்வகைப்பட்ட பெண்கள் எவ்வாறு தம்மையும் தாம் வாழும் உலகத்தையும் அறிந்து கொண்டு வெற்றி கொள்கின்றனர். எவ்வாறு வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கின்றனர்?

“ஒரு பெண் மற்றுமேரார் பெண்ணுடன் புதுமையான அல்லது நடக்க முடியாத வகையிலான நட்புக் கொண்டால்?

“ஒரு பெண் மற்றொரு பெண்ணை விட முழுமையாக மாறுபட்ட தனிச்சையில் பூரணமாக மூழ்கும் விருப்பத்துடன் வஞ்சகமான வாழ்க்கையில் தான் வழி நடத்தப்படுவதை விரும்பாவிட்டால்...?

“மற்றுமொரு பெண் அதற்கு மாறுபட்ட வகையில் ஆணிடம் முழுமையாகத் தங்கியிருக்க விரும்பினால்...?

“இன்னுமோர் பெண் முழுமையான வன்முறைச் சமூகத்தை அச்சத்திலிருந்தும் வன்முறையிலிருந்தும் விடுவித்துக் கொள்வதற்குச் செயற்பட்டால்...

“இவ்வாறான பல்வகைப் பெண்களைச் சித்தரிக்கும்

திரைப்படங்களைத் தேடிச் செல்வோம்.”

மேற்சொன்ன பகுதிகளுக்குள் விழாவில் இடம்பெற்ற படங்கள் முழுமையாக வரவில்லை. விழாவில் இடம்பெற்ற படங்களாவன: Blush (நாணம்), Beyond Rangoon (ரங்கனுக்கு அப்பால்), Passion Fish (மிகுகாம் மீன்),

முதலாவது படம் சீனப்படம். ஆங்கில உபதலைப்பு வழங்கப்பட்டது. பின்புலம் சீனாவில் இடம் பெற்ற ‘கலாசாரப் புரட்சியின் தொடர்ச்சியான காலப் பகுதியில் கதை நிகழ்கிறது.

இரண்டாம் படத்தின் பகைப்புலம், அண்மைக்கால பர்மிய அரசியல் கொந்தளிப்பு, பர்மிய / ஆங்கில மொழிப் படம். ஆங்கிலத்தில் உப தலைப்பு வழங்கப்பட்டது. அமெரிக்கத் தயாரிப்பு.

மூன்றாவது படமும் அமெரிக்கத் தயாரிப்பு. ஆங்கிலம் பேசும் படம். ஆயினும் ஆங்கிலத்தில் உப-தலைப்பு வழங்கப்பட்டது. ஏனோ தெரியவில்லை.

இம்மூன்று படங்களையும், இரண்டு வகையில் நாம் திறனாய்வு செய்யலாம். ஒன்று: திரைப்படங்களாக அவற்றின் கலையம்சங்களை நுணுகிப் பகுத்தாய்வது. இரண்டு: பொதுவாக இப்படங்களின் கதைப் போக்குப் பற்றிய சில அவதானிப்புக் குறிப்புகளைத் தருதல்.

இவற்றுள்ளே, முதலாவது பார்வையை நாம் இங்கு தவிர்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. காரணம் இந்தப் படங்களைப் பார்க்க வந்தவர்கள் நான்கு இளம் பெண்களும் ஓரிரு ஆண்களுமே, அதாவது தமிழினத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். எனவே, படங்களைப் பார்க்காதவர்களுக்கு நாம் செய்யும் திறனாய்வு அர்த்தமற்றதாகப் போய்விடும்.

ஆகையால், இரண்டாவது பார்வையை நாம் இங்கு செலுத்துவோம்; கதைப் போக்கு எவ்வாறு அமைகின்றது?

முதலாவது படமான “நாணம்” (Blush) நெறியாளர் ரீ

ஷாவோஹாங்கினுடையது. பீஜிங்கில் தயாரிக்கப்பட்டது. அனைத்துலகத் திரைப்பட விழாக்களிலே சீனா, ஹெநாங்கொங் நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள்) நெறியாளர்களின் படங்கள் இன்று மிகவும் மெச்சப்படுகின்றன என்பதை நாம் நினைவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

இப்படத்தை நாம் பொருள் கொண்டு விளக்குவது ஒருபுறமிருக்க இப்படத்தின் நெறியாளர் இப்படம் தொடர்பாக என்ன கூறுகின்றார் என்பதை முதலில் பார்க்க வேண்டும்.

லீ ஷாவோஹாங்கினுடைய கூறுகிறார்: “நாணம்” இரு பெண்களைப் பற்றியது. பொதுவாக இரண்டு விதமான பெண்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு சாரார் தற்பெருமையும், இலட்சிய நோக்கும் கொண்டவர்கள். முழு மனதுடன் தம்மீது அன்பு செலுத்தக்கூடிய அப்பழக்கற்ற மனிதனுக்காக இவர்கள் எப்பொழுதுமே காத்திருக்கிறார்கள். தங்களைப் பிறர் கைப்பொம்மையாக்குவதை. இவர்கள் நிராகரிக்கின்றனர். சில வேளைகளில் இவர்கள் சுயநல் நாட்டங் கொண்டவர்களாகவும் ஆகிவிடுகின்றனர். இது காரணமாக இவர்கள் வாழ்க்கை என்றுமே துன்பத்தைக் கொண்டதாக அமைந்துவிடுகிறது.

இதற்கு உதாரணமாக இந்தப் படத்தில் கியூயி என்ற பார்த்திரத்தைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

“இப்படத்தில் வரும் ஸியாவோ மற்றொரு ரகப் பெண் இவள். ஆணின் தயவில் பெருமளவில் தங்கியிருக்கிறாள். இப்பண்பு காரணமாக அவனுடைய அன்பும் பராமரிப்பும் இவருக்குக் கிடைத்துவிடுகிறது. இவ்விதமான அன்பை கியூயி நாடி நின்றாலும் அது அவருக்கு கிட்டவில்லை. ஸியாவோ வாழ்க்கை நடைமுறைகளை அறிந்ததோடல்லாமல் யதார்த்தத்தையும் எதிர்நோக்குபவள். ஆயினும், சற்றிலே அவள் தன்னையும் அழித்து, தன் கணவனையும் அழித்துவிடுகிறாள்.”

இந்தப் படத்திலே யதார்த்தம் இருக்கிறது. இரு பெண்களும் ஒரே ஆணுடன் சம்மந்தப்படுகின்றனர். கியூயி படிப்படியாக முதிர்ச்சி பெறுகிறாள் அவள் தன்னையே தியாகம் செய்கிறாள்.

ஸியோ சுயநலமாக ‘அமசடக்காக’ கியூயின் காதலவனின்

கவனத்தைப் பெற்று அவனைத் தன்வசப்படுத்திவிடுகிறார். இத்தனைக்கும் இரு பெண்களும் விலைமாதர் விடுதியில் இணைபிரியாத் தோழிகளாகத் தொழில் செய்தவர்கள். ‘கலாசாரப் புரட்சியை’ அடுத்து மறுசீர்வாழ்க்கைக்குத் தயார்படுத்தப்பட்டவர்கள். சினக் கலாசாரப் புட்சி நன்மையையே விளைவித்தது என்ற தொனியில் நெறியாளர் படத்தை நெறிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

சின நகர்ப்பும் சார்ந்த கிராமியச் சூழல் யதார்த்தமாகப் படம் பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. மனித உறவுகள் ‘நொய்மை’ யாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. நடிக, நடிகையினரின் அசைவுகள் தோற்றம், பேச்சு போன்றவை மூலம் பாத்திரக் குணநலன்கள் வளர்ச்சி பெறுகின்றன. குறைந்த ஒளியில் படத்தின் ஒளிப்பதிவு அமைகிறது.

“நாணம்” படத்தில் பெண்களின் இருவகைத் தன்மையை நெறியாளர் காட்ட முற்படுவதனால் சமநிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இதனால் யதார்த்தம் பிரதிபலிக்கிறது.

பிறரிடம் தங்கியிருக்காமல், சுயமாகவே தன் காலில் நிற்கக்கூடிய சக்தியைக் கிழைத்தேயைப் பெண்ணும் பெறலாம் என்பது இப்படத்தில் சொல்லாமற் சொல்லப்படுகிறது.

திரைப்படக்கதைப் பின்னலை மறந்து விட்டு படத்தின் அசையும் படிமங்களை மனத்திரையில் கொண்டு வரும்பொழுது படம் எழுப்பும் சலனம் நம்மை வியப்பிலாழ்த்தும்.

அடுத்த படம் மேல்நாட்டு வீரத்தன்மை வாய்ந்த ஓர் பெண்ணின் மகத்தான் சக்தியை எடுத்துக்காட்டுகிறது. “ரங்கன் நகருக்கு அப்பால்,” என்ற இந்தப் படத்தை பிரபல அமெரிக்க நெறியாளர் ஜோன் பூர்மன் அற்புதமான ‘சினிமா’வாக உருவாக்கியிருக்கிறார். ஜோன் ரீலின் ஒளிப்பதிவு பிரமாதம்.

அண்மைக்கால பர்மா நாட்டு அரசியல் சூழலின் பகைப்புலத்தில் ஓர் அமெரிக்கப் பெண் வைத்தியர் தனது ஆளுமை காரணமாகப் பல இக்கட்டுகளினின்றும் தப்பித்து தாய்லாந்துக்குள்

பிரவேசிக்கும் நிகழ்ச்சிகள் படம் பிடிக்கப்படுகின்றன. இராணுவத்தினரின் கெடுபிடிகளிடையே தனது வீர தீரச் செயல்கள் மூலம் பெண் ஆணுக்குச் சளைத்தவள் அல்ல என்பதை இப்பெண் நிருபிக்கிறாள். இவள் தனது கணவனையும் சிறுவயது மகனையும் அமெரிக்காவிலேயே இழந்தவள். ஆயினும் தனது சொந்தக் காலில் அவள் நின்று சாதிப்பது புது உற்சாகத்தைத் தருகிறது.

இந்தப் படத்தின் மூலம் நெறியாளர் பெண் நிலை நின்று தமது ஆக்கத் திறனை வெளிப்படுத்துவதன் மற்றொரு மட்டத்திலே சிறையில் நெடுங்காலம் வைக்கப்பட்ட பர்மிய ஜனநாயகவாதியான எதிர்க்கட்சிப் பெண் அரசியல்வாதிக்கு ஒரு “நியாயப்படுத்தலை” துலாம்பரமாகக் காட்டுவதிலும் தன்னை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

இந்தப் படம் விறுவிறுப்பாக ஒரு வீரதீரப் படம் போல எடுக்கப்பட்டுள்ளது. படப்பிடிப்பு பிரமாதம். இப்படத்தின் கதாநாயகியாக பற்றீஸியா ஆர்க்குவெட் சிறப்பாக நடிக்கிறார். கதாநாயகிக்குப் பேராசிரியர் பாத்திரத்தை ஏற்று நடிப்பவரும் இயல்பாக நடித்துள்ளார். கதாநாயகியின் சிறப்புத் துலங்கத் துணை செய்பவராக இவர் வருகிறார்.

இப்படத்தில் Empathy எனப்படும். “மற்றொருவரின் ஆளுமையிற் புகுந்து கற்பனையாக மற்றொருவரின் அனுபவத்தை அனுபவித்தல், “பண்பு விரவி நிற்கிறது. அதாவது கழிவிரக்கச் சம்பவங்கள் நிறைய வருகின்றன.

முன்னைய படம் ஒரு விதமான அனுபவத்தைப் பரிவர்த்தனை செய்தால் இந்தப் படம் பிறிதொரு அனுபவத்தை வழங்கியது, மூன்றாவது படமான “மிகுநாமமின்” ஒரு சின்னம் - மீன் உணர்த்துவிக்கும் வேட்கையை காட்டி நிற்கிறது. இது உளவியல் சார்ந்த ஒரு தாக்கமுடைய படம். இங்கும் உடல் ரீதியாக பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணின் வெவ்வேறு கோண ஆளுமையின் சில வீச்சுக்கள் சித்தரிக்கப்படுகின்றன. அது மாத்திரமல்லாமல் நிற / இன வேறுபாடு கொண்ட இரு பெண்களின் படிப்படியான அன்னியோன்ய உறவும் தீட்டப்படுகிறது.

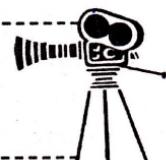
கற்பணகள் அடக்கப்பட்ட காம உணர்வுகள் புத்துயிர் பெறும் வாழ்க்கை எதிர்பார்ப்புகள் மாகாண் / பிராந்திய வாழ்க்கைக் கோலங்களின் மோதல்கள் திறனாற்றலுடையவர்களின் சங்கமங்கள் இவ்வாறு பற்பல சித்தரிப்புக் கோலங்களை கோவைப்படுத்தி நெறியாளர் உயர்தர சினிமா'வாகக் காட்டி வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்.

மேரி மெக்டோலின் நடிப்பும், ஏனையோரின் நடிப்பும் பல்முனை ஆற்றல்களைப் பெளிப்படுத்துகின்றன. இப்படத்திலும் பல்வேறு தளங்களில் பல்வேறு உறவுகளை கதாசிரியர் / நெறியாளர் பெளிப்படுத்துகிறார். படத்தின் ஒளிப்பதிவு, இசை ஆகியனவும் இரசிக்கத்தக்கவாய் அமைகின்றன.

உடம்பு பாதிக்கப்பட்டதினால் எழும் மன / உடல் அபசங்களை படிப்படியாக முறியடித்து வாழ்க்கையில் ஒரு பிடிப்புக் கொண்டவளாக மாறும், தனித்துவத்தன்னியல்பு கொண்டவளாக உருப்பெறும் ஒரு படித்த உயர்தரப் பெண்ணின் கதையிது.

இம்முன்று படங்களும் எடுக்கப்பட்ட முறை காரணமாக ஆணாதிக்கவாதிகள் சிறிதளவேனும் சிந்திக்கத் தொடங்குவார்கள்.

11. அவதானிக்கப்பட வேண்டிய அற்புது நடிகை! அர்ச்சனா!

அவர் பெயர் அர்ச்சனா. திரையில் அவர் அப்படித்தான் அழைக்கப்படுகிறார். அந்தப் பெயரைச் சூட்டியவர் பாலுமகேந்திரா. அர்ச்சனா தனக்கு 23 வயது என்று கூறுகிறார். தாய் மொழி தெலுங்கு, தெலுங்கு மொழி மேடை நடிகை ஒருவரின் மகளான அர்ச்சனா, பத்தாம் வகுப்பு வரை படித்திருக்கிறார். சென்னையில் நெடு நாட்களாக வாழ்ந்து வருவதனால், தமிழ் மொழி அவருக்குத் தண்ணீர் பட்டப்பாடு. ஆங்கிலத்திலும் சரளமாக உரையாடுகிறார். கடந்த ஐஉன் மாதம் இறுதியில் அவரைச் சென்னையில் சந்தித்தோம்.

இளங்கருமை நிறம், அகன்ற கண்கள், இளைமைத் துடிப்பு, புத்திக்கூர்மை, வெகுளித்தனம், உணர்ச்சிலயம், நாகுக்கான அசைவுகள், வாத்ஸல்யமான குரலினிமை - இத்தனை பண்புகளும் கொண்ட அர்ச்சனா மிக மிக எளிமையாகக் காட்சி தருகிறார். ஆடம்பரமோ, இறுமாப்போ எதுவும் கிடையாமல் விரும்பத்தக்க நடையுடை பாவனைகளையே அணிகலமாக கொண்டுள்ளார்.

இளம் பிராயத்தில் இருந்தே பரதம், குச்சப்பிடி, கதகளி போன்ற நடனங்களைக் கற்று வந்துள்ள அர்ச்சனா, தனது தேக்ககட்டை வடிவு குலையாமல் வைத்திருக்கிறார். இவர் தனக்கு நாட்டியத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு இருப்பதாகக் கூறுகிறார். நாட்டியத்தை மையமாக வைத்த ஒரு திரைப்படம் எடுக்க வேண்டுமென்ற தமது ஆர்வத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறார்.

இவருடைய முதல் தமிழ்ப் படம், “நீங்கள் கேட்டவை”. பாலு மகேந்திராவின் இந்தப் படத்தில் நடிப்பதற்கு முன்னர், பத்து பன்னிரெண்டு திராவிட மொழிப் படங்களில் அர்ச்சனா நடித்திருக்கிறார். ஆயினும் தனது திரைப்பட வாழக்கையில் ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே பாலு மகேந்திராவின் நெறியாள்கைக்குள் தான் வந்தமை ஒரு பெரிய அதிர்ஷ்டந்தான் என்று கூறுகிறார். இதுவரை இந்தத் திறனாற்றல் மிக்க நெறியாளரின் ஆறு படங்களில் அர்ச்சனா நடித்திருக்கிறார். இவற்றிலே “நிரக்ஞனா” (தெலுங்கு - அர்ச்சனாவின் முதல் தெலுங்குப் படம்), “வீடு” (தமிழ்), “நீங்கள் கேட்டவை” (தமிழ்), “சக்கர வியூகம்” (தெலுங்கு), “சந்தியா ராகம்” (தமிழ்), “யாத்ரா” (தெலுங்கு) ஆகியன் அடங்கும்

இருபது, முப்பது வருடங்களாக நடித்து வருபவர்கள் கூட பாலு மகேந்திராவின் படங்களில் நடிக்கும்பொழுது வித்தியாசமான பரிணாமத்தைப் பெறுகிறார்கள் என்றும், அவரிடம் தான் நடிக்க வந்த காலந்தொடக்கம் ஒரு பயிற்சிக் கல்லூரியில் படிப்பது போன்று தினமும் அனுபவத்தையும், அறிவையும் பெற்று வருவதாகவும் அர்ச்சனா கூறுகிறார். பாலுமகேந்திராவின் உதவியாளராக இருந்து வரும் இந்த நடிகை, நெறியாள்கைத் துறையில் பயிற்சி பெற்று வருகிறார். திரைப்பட, தொலைக்காட்சிப் பயிற்சி நிலையத்தில்

(அடையாறு, சென்னை) ஓராண்டு நடிப்புத் துறைப் பயிற்சி பெற்றவர் அர்ச்சனா என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. சிறிது காலம் போன பின்னர் திரைப்படம் ஒன்றை நெறிப்படுத்தும் நோக்கம் தனக்கிருப்பதாகவும் அர்ச்சனா கூறுகிறார். பாலு மகேந்திராவின் நெறிப்படுதலில் அர்ச்சனாவிடம் பொதிந்து கிடக்கும் நடிப்புத் திறன் அர்த்தமுடனும், எளிதாகவும், நுட்பாக்கியாகவும் வெளிப்படுகிறது. நெறியாள்கையும் அர்ச்சனாவிற்குக் கைவந்த கலையாக மாறினால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

திராவிட மொழிகளாகிய தமிழ், மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னடம் ஆகிய மொழிகளிலும் வட இந்திய மொழியாகிய ஹிந்தியிலும் அர்ச்சனா நடித்திருக்கிறார். அடுத்தடுத்த இரண்டு படங்கள், இந்தியாவின் சிறந்த நடிகைக்கான ஜனாதிபதி விருதைப் பெற்றிருக்கிறார். வீடு (தமிழ்), தாசி (தெலுங்கு). பிராந்திய அடிப்படையில், தெலுங்கு மொழியின் (நிரிக்ஷனா என்ற படத்தில்) தலைசிறந்த நடிகைக்கான பரிசைப் பெற்றிருக்கும் அர்ச்சனா கடந்த ஆண்டு தலைசிறந்த ஹிந்தித் திரைப்படமாகப் பரிசு பெற்ற “ராஜ்பக்தூர்” என்ற படத்திலும் நடித்திருக்கிறார்.

இவர் நடித்த “பிறவி” என்ற மலையாளப் படம் பிராந்திய அடிப்படையில் பல பரிசுகளை பெற்றமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

பாலு மகேந்திரா, புத்தாப்குப்தா, பி.நூசிங்கராவ், சாஜி, சங்கர் நாக் போன்ற பிரபல நெறியாளர்களின் படங்களில் நடித்திருக்கும் அர்ச்சனா பாலுமகேந்திராவின் படங்களில் நடிக்கும்போது தான் தனது முழு ஆற்றலையும் வெளிப்படுத்த முடிகிறது என்றும், ஒரு பாத்திரத்தின் தன்மையைத் தான் பொருள் கொண்டு விளக்குவதற்கான வாய்ப்பை பாலு அளிக்கிறார் என்றும் அர்ச்சனா பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறார்.

சங்கர் நாக் நெறிப்படுத்திய “ஒந்த முத்தி கதே” (ஒர் முகத்தின் கதை), சாஜி நெறிப்படுத்திய “பிறவி”, புத்தாப் குப்தா நெறிப்படுத்திய “ராஜ்பக்தூர்” பி.நூசிங்கராவ் நெறிப்படுத்திய ‘தாசி’, பாலுமகேந்திரா நெறிப்படுத்திய ‘வீடு’ ஆகியன் அர்ச்சனாவை

வெறுமனே ஒரு நட்சத்திரமாகக் கணிக்காமல், கலைப்பாங்காக, நடிப்பு மூலம், உணர்ச்சியையும், சலனங்களையும் எழுப்பும் நடிகையாக மதிக்கும்படி செய்துள்ளன. பி.நரசிங்கராவின் “மட்டி மனவழாலு”, பாலு மகேந்திராவின் “சக்ரவியூகம்” ஆகிய தெலுங்குப் படங்களில் அர்ச்சனா இப்பொழுது நடித்திருக்கிறார்.

வீடு, தாசி, ராஜ்பகதூர், சந்தியாராகம் ஆகிய நான்கு படங்களிலும் அர்ச்சனாவின் நடிப்பைப் பார்த்து மகிழும் வாய்ப்பு எமக்குக் கிடைத்தது. இவற்றில் “தாசி” என்ற தெலுங்குப் படத்திலும், “ராஜ் பகதூர்” என்ற இந்திப் படத்திலும், அர்ச்சனாவின் நடிப்பு வெளிப்பாடு அழக்கப்பட்டுள்ளது என்பது எமது அபிப்பிராயம் ‘தாசி’யில் கவர்ச்சிப் பொருளாகவும், “ராஜ் பகதூர்” படத்தில் கிட்டத்தட்ட அதே மாதிரியான வேஷத்திலும் அர்ச்சனா வருகிறார். ஆனால், “வீடு” “சந்தியாராகம்” ஆகிய தமிழ்ப் படங்களில் தனித்துவத்தை இயல்பாக வெளிப்படுத்துகிறார்.

அர்ச்சனாவின் நடிப்பு இந்த இரு படங்களிலும் எப்படி அமைகிறது என்பதையறிய நாம் இப்படங்களை முழுமையாக விமர்ச்சிக்க வேண்டும். இப்படங்கள் இதுவரை எமது நாட்டில் திரையிடப்படாததால், இவற்றை விமர்ச்சிப்பதில் பயன் ஏதும் இரா என்று நாம் கருதுகிறோம்.

தரமான படங்களில் மாத்திரம் நடிக்க முடியாதிருக்கிறது என்றும், தனது வாழ்நாளை ஓட்டவும், வாழவும் பணம் தேவைப்படுகிறது என்றும் கூறும் அர்ச்சனா, ஆண்டொன்றுக்கு மூன்று நான்கு வணிக நோக்குப் படங்களிலும் நடிக்க வேண்டியிருக்கிறதென்பதை மறைக்கவில்லை. “சக்கரவியூகம்” என்ற தெலுங்குப் படத்தில் இவருடைய ‘கபரே’ பாணி நடனத்தை, படச் சுருளில் இசை சேர்க்காத கட்டத்தில் நாம் பார்த்தோம். நம்பவே முடியவில்லை. குணச்சித்திர நடிகை, இந்தவிதமான ஆடைகளுடன் ஓய்யாரமாகவும் ஆட முடியுமா என்று வியந்தோம். நடிப்புத் தானே! நடிப்பு என்றால் எந்தவித பாத்திரத்திலும் நடிக்கக்கூடியதாய் இருத்தல் வேண்டுமல்லவா?

அர்ச்சனா அவதானிக்க வேண்டிய ஒர் அற்புதமான நடிகை.

12. முன்று தமிழ்னங்குகளின் “செலூலாயிட்” பங்களிப்புகள்

திரைப்பட நெறியாளர்களில் பெண்ணினத்தைச் சேர்ந்த பெரும்பாலானவர்கள் ஆசியாக் கண்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் என்பது தெரிய வந்திருக்கிறது. துருக்கி, சரான், மொங்கோவியா, சினா, ஜப்பான், பிலிப்பீன்ஸ், உஸ்பெக்கிஸ்தான், ஹோங்கொங், ஈல்லேஸ்ட்ரேல், ரஷ்யா, இந்தியா போன்ற நாடுகள் ஆசியாவிலும், ஆசிய ஐரோப்பிய எல்லைகளைத் தொட்டும் இந்தியாவின் 27 ஆவது அணைத்துலகத் திரைப்பட விழாவைப் பொறுத்தமட்டில் இவை ஆசிய நாடுகள் தான் எனக் கருதப்பட்டன. எனவே, ஆசிய பெண் திரைப்பட நெறியாளர்களுக்கு என ஒரு போட்டி வைக்கப்பட்டது. பரிசுகளும் வழங்கப்பட்டன. இந்தியாவில் இடம் பெற்று வரும் அணைத்துலகத் திரைப்பட விழாக்களிலே போட்டி அடிப்படையில் படங்கள் முன்னர் கைவிடப்பட்டன. இப்பொழுது ஓரளவு போட்டி மீண்டும் வந்திருக்கிறது. பெண் நெறியாளர்களைக்கான பரிசு வழங்கும் முறைமை இந்த ஆண்டு நடைமுறைக்கு வந்துள்ளது. முன்னைய போட்டிகள் ஒன்றிற்காக, இலங்கையைச் சேர்ந்த அனோஜா வீரசிங்ஹ, சிறந்த நடிகைக்கான தங்கமயில் விருது ஒன்றைப் பெற்றார் என்பது உங்கள் நினைவுக்கு வரக்கூடும்.

இந்த ஆண்டிலே சிறந்த பெண் நெறியாளர்கள் இயக்கிய ஆசியப் படங்களில், இரண்டு சீனப் படங்களும் ஒரு லெபனான் படமும், ஓர் சரானியப் படமும் பரிசுக்குரியவையாயின.

இந்தப் போட்டிக்கு இந்தியப் பெண் நெறியாளர்களும் தமது படங்களை அனுப்பி வைத்தனர். அவையாவன: பவானி (ஜயந்தேவி), தத்து (சாகரி ஷுப்ரா), இந்திரா (சஹாலினி), பாட்டுப்பாடவா (பி.ஆர்.விஜயலக்ஷ்மி), பப்பீஹா (சாய்பரஞ்பாய்).

பாட்டுப் பாடவா: இவற்றிலே, “பாட்டுப் பாடவா” என்ற தமிழ்ப் படத்தைத் தவிர, ஏனையவை போட்டிக்குத் தகுதியுடைய

நேர்த்தியான படங்களாக அமைந்தன. குறிப்பிட்ட இந்தப் படத்தை நல்ல கலைத்தரமான படங்களுடன் பார்க்கும்பொழுது, தமிழ் ரசனை மட்டத்துக்கு எடுத்துக்காட்டாகவும், அவமானத்துக்குரியதாகவும் இருந்தமை வேதனைக்குரியது. இத்தனைக்கும், இப்படத்தின் நெறியாளர் பி.ஆர்.விஜயலக்ஷ்மி, கௌரவத்துக்ரிய ஒரு தெள்ளிந் தியத் திரைப்படப் பிரமுகரின் (நடிப்பு, நெறியாள்கை / தயாரிப்பு) மகன். கப்பலோட்டிய தமிழன் புகழ் பி.ஆர்.பந்துலு என்ற கன்னட மொழிக் கலைஞரை, எமது பழைய பரம்பரை வாசகர்கள் அறிந்து வைத்திருப்பீர்கள். அவரின் புதல்வி தான் பி.ஆர்.விஜயலக்ஷ்மி. 1985ல், கே.பாக்கியராஜ் “சின்ன வீடு” என்ற படத்தைத் தந்தாரல்லவா? அந்தப் படத்தின் ஒளிப்பதிவாளர் தான் இந்த விஜயலக்ஷ்மி. இவர், அடையாறு திரைப்படக் கல்லூரிப் பட்டம் பெற்றவர். ஆற்றலுள்ள விஜயலக்ஷ்மி “வஸந்தம் கொலவி” என்ற தலைப்பிலே, ஒரு தொலைத் தொடர் படத்தை எழுதி, படம் பிடித்து, நெறிப்படுத்தித் தயாரித்தனர் என அறிகிறோம். விஜயலக்ஷ்மி மேலும் முன்னேறும் வாய்ப்புகள் நிறைய இருக்கின்றன. ஆயினும், “பாட்டுப் பாடவா” இரைச்சலையும், ஏரிச்சலையும் தந்த படம்.

இந்தப் படத்திலே, பிரபல பாடகர் எஸ்.பி.பாலசுப்பிரமணியம், ரெஹ்மான், லாவண்யா, ஐன்கராஜ் போன்றோர் “நடிக்கிறார்கள்.” வர்த்தக சினிமா என்ற முறையில் இப்படத்தை ஓரளவுக்கு அனுமதித்தாலும், கலைத் தரமான படங்களுடன், இதனையும் காட்ட வைத்தமை, பார்வையாளரின் உயர்ந்த மட்ட கலாரசனையைக் கேலி பண்ணுவதாகவும், பிற நாட்டுப் பிரதிநிதிகள் கருதியிருக்கக்கூடும். இந்தப் படத்தைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு, வீடியோ (வீடியோ என்பது பிழை) அல்லது அகன்ற திரை மூலம் கிடைக்கக்கூடும் என்பதனால் இப்படத்தையை நான் விவரிக்க விரும்பவில்லை. படம் பற்றிய எனது மதிப்பீட்டை நீங்களும் ஏற்றுக்கொள்வீர்கள் என நினைக்கிறேன்.

இந்திரா: அடுத்த தமிழ்ப் படமான “இந்திரா” அதன் தொழில்நுட்ப மேன்மையினாலும், பாரிய ஒரு சமூக அவங்கிலைச் சித்தரிப்பு, இறுதி முடிச்சவிழப்பு, பக்குவமான நடிப்பு

ஆகியவற்றினாலும் மேம்பட்டிருக்கிறது. அதேவேளையில், வெகுஜன ரசனையைத் திருப்திப்படுத்தவும் அது முனைவதனால், ஓர்படிம ஆவணமாக (A Document Images) அமையத் தவறிவிடுகிறது. படத்தில் வரும் ஒரு பாடற்காட்சியை, படவிழாக் காண்பித்தவில் சேர்க்காது விட்டுள்ளனர். “இடக்கார மாரிமுத்து” என்று தொடங்கும் பாடற்காட்சியைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன்.

‘நெஞ்சத்தைக் கிள்ளாதே’ “பாலைவனச் சோலை”, “ஓர் இந்தியக் கணவு” (கோமல்சாமிநாதனின் நெறியாள்கை), ‘சிந்துபைரவி’, ‘கோபுரங்கள் சாய்வதில்லை’, ‘என் பொம்முகுட்டி அம்மாவுக்கு’ போன்ற தமிழ்ப் படங்களிலும் பிற திராவிட மொழிப் படங்களிலும் நடித்திருக்கும் சஹாஸ்ரினி, சென்னைத் திரைப்படத் கல்லூரியில் ஓளிப்பதிவாளராகப் பயின்று பட்டம் பெற்றவர். சில படங்களில் உதவிப் படப்பிடிப்பாளராகப் பணிபுரிந்து இருக்கிறார். ஆயினும் அகன்ற திரையில் இவருடைய ஓளிப்பதிவு படங்கள் இதுவரை வெளிவரவில்லை. அதேவேளையில், 100 படங்களுக்கும் மேலாக, திரையில் நடித்துப் பல விருதுகளையும், பெற்றிருக்கும் சஹாஸ்ரினி, ரேவதி, லக்ஷ்மி, சுஹாதா, சாரதா, ராதிகா போன்ற ஓர் அருமையான நடிகை என்பதை நிருபித்துக் காட்டியிருக்கிறார். தலை சிறந்த தமிழ்ச் சிறுகதை ஆசிரியர்கள் சிலரின் சில கதைகளைச் சின்னத்திரைக்கு என ஆக்கி, தொலைக்காட்சி நாடகமாக ஆக்காமல், தொலைத் திரைப்படங்களாக (ஒளி / நிழல்/படிமச்சலனம்) “பெண்” என்ற பொதுத் தலைப்பில் அவர் தந்தமை வியந்து பாராட்டத்தக்கது. உடனிகழ் கால, அனைத்துலகப் பாங்கில் அவர் இத்துண்டுப் படங்களை நெறியாள்கை செய்தமை விமர்சகர்களைத் திருப்திப்படுத்தியது. இந்த அனுபவத்துடன், “இந்திரா” படத்தை அவர் நெறிப்படுத்த முயன்றபோதும், அவருடைய முழு ஆளுமையும் இப்படத்தில் ஆளுகை செலுத்திய தாகத் தெரியவில்லை. இப்படத்தின் திரைக்கதையைத் தனது கணவர் மணிரத்தினத்துடன் இணைந்து எழுதியிருக்கிறார். எனவே, துணைவரின் பாதிப்பு இவரிடமும் இருப்பது தவிர்க்க முடியாததாயிற்று. சாருஹாசன், கமலஹாசன், மணிரத்தினம், ஜி.வெங்கடேஷ், அனுராதா போன்றவர்கள் எல்லாம் உறவினர்.

கலைஞரானங் கொண்டவர்கள். கலையனுபவ வெளிப்பாட்டில் இடர்ப்படாதவர்கள். பிராமணராய் இருப்பினும், முற்போக்கு எண்ணங் கொண்டவர்கள். படித்தவர்கள். பாலகுமாரன் என்ற எழுத்தாளர், சிற்றேருகளில் கலைத்தரமான சிறு கதைளையும், நாவல்களையும் எழுதி வந்தவர். இப்பொழுது ஜனரஞ்சகமான படைப்புகளை நேர்த்தியாய் தந்து பிரபல்யம் பெற்றிருக்கிறார். அவருடைய “சின்னவட்டங்கள்” என்ற சிறுகதைத் தொகுதிக்கு முன்னுரை எழுதியிருப்பவர் கமல்ஹாசன் தான். இந்த விபரங்களை நான் தருவது, சஹாஸ்ரனியின் பின்னணி எத்துணை முக்கியமானது என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்காகவே.

சஹாஸ்ரனியை நேரிற் சந்தித்துப் பல தடவை, சொற்ப நேரங்கள் கால ஓட்டத்தில், சம்பாஷிக்க முடிந்தபோது, அவரிடத்தில் அம்பலப்படுத்தாத ஒரு தமிழ்ப் பெண்ணுக்குரிய சூச்சம் இருந்ததைக் கவனித்தேன். குறிப்பாக, அவர் நடந்து செல்லும் பாங்கில் அவரிடம் தொல்காப்பியர் சூறிய நால்வகைக் கூறுகள் உள்ளார்ந்த விதத்தில் இருப்பதைக் கூர்மையாக அவதானித்த பொழுது அறிந்து கொண்டேன். ஆயினும், வெளிப்படையாக அவர் சகஜமாகவும், நேர்கொண்ட பார்வையும் நிமிர்ந்த நன்னடையும் கொண்டவராகவும், அதேவேளை உடலையொட்டிய பிட்டுக் குழல் ஜீன்ஸ் உப்படப் பலவிதமான இந்திய உடைகளை அணிந்தவராகவும், காணப்பட்டார். குழந்தையைக் கவனிக்க வேண்டும். கணவருடன் இணைந்து படத் தயாரிப்பு நிர்வாகத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். கதை எழுத வேண்டும், படம் நெறிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றெல்லாம், பல ஈடுபாடுகளுக்கு மத்தியில், தற்போது படங்களில் நடிக்க ஓய்வில்லை என்று சூறினார்.

நேருக்கு நேர் உங்களைப் பார்த்து, எந்தவித சங்கோஜங் களுமின்றி உரையாடுகிறார், ஆங்கிலமும் தமிழும் கலந்து தான் பேசுகிறார்கள். எந்தவிதமான ஏற்றத்தாழ்வு பிரக்ஞை கொண்ட மேட்டுக்குடித்தனம் இல்லாமல் பந்தா, பவிசு, பகட்டு இல்லாமல், பால் வேறுபாடு காட்டாமல், பல விஷயங்களையும் அவர் தெரிவித்தமை எம்மைப் பெரிதும் கவர்ந்தது.

“இந்திரா” படம் இப்பொழுது கொழும்பில் காட்டப்படுகிறது. வீடியோவிலும் பார்த்திருப்பீர்கள். கதையையெச் சொல்வதைத் தவிர்ப்போம். ஆனால், சந்தோஷ் சிவன் ஒளிப்பதிவுச் செம்மையை இங்கு விசேடமாகக் குறிப்பிட வேண்டும். படத்தோடு ஒட்டிய படப்பிடிப்பு, பாலுமகேந்திரா, சந்தோஷ் சிவன், அஹோக்குமார், மது அம்பாட், சனி ஜோசப் போன்ற தென்னிந்திய ஒளிப்பதிவாளர்கள், இந்தியாவிலேயே சிறந்த கமரா வலியவர்கள் என்பது நீங்கள் அறிந்ததோன்றே.

நாசர், அரவிந்த சாமி, ராதாரவி, அனுராதா, அஸ்வினி போன்றோர் நடிப்பு நெறிப்படுத்தப்பட்ட முறைமை பளிச்சிகிறது. நாசர் பயிற்றப்பட்ட, திரைப்படக் கல்லூரியில் பயின்ற செம்மைச் சிறப்பான நடிகர். அஸ்வினி (பாக்கியராஜின் “ஒரு கை ஒசை”யில் அறிமுகமாகியவர்) அமரிக்கையாக, உணர்ச்சி மேல்கூகளை, மென்மையாக வெளிப்படுத்துபவர். அரவிந்தசாமி, பாலுமகேந்திராவின் “மறுபடியும்” படத்திலே தனது பண்பார்ந்த நடிப்பை வெளிப்படுத்தியது போன்று, “பம்பாய்”, “இந்திரா” போன்ற படங்களில் நடிக்க முடியாது போய் விட்டாலும், அவர் “ரோஜா”வில் சில முத்திரைகளை வெளிப்படுத்தியமையைக் குறிப்பிட வேண்டும். “இந்திரா”வில் அவர் நடிப்பை நெறியாளர் சஹாஸ்ரி மற்றொரு பரிமாணம் மூலம் கொணரவித்திருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

ரஹ்மானின் இசை, உலகளாவிய உடனிகழ்கால நாட்டிய இசை, பல வர்ணமெட்டுக்களை, வெவ்வேறு பாகங்களின் ஒலி நயங்களை இவர் கணினி சகிதம் அற்புதமாகக் கொண்டு வருபவர். இவருடைய இசையமைப்பு பற்றிப் பிறிதொரு தடவை விரிவாகிப் பார்ப்போம்.

இரண்டு நாவல்களையும், இரண்டு சிறுகதைத் தொகுதிகளையும் வெளியிட்டுள்ள பி.சிவகாமி, இந்திய மத்திய அரசில் ஒரு உயர் அதிகாரி. கணவர் போஸாம் சென்னை துறைமுக நிர்வாகத்தில் ஓர் உயர் அதிகாரி. இவருடைய முதற்படம் “ஊடாக” இது கதைசாரி/ விவரணம் சார்ந்த அரை மணி நேர

வண்ணப்படம். சந்துரு எழுதிய கதையைத் தமுவி, நெறிப்படுத்தி வெளியிட்டிருக்கிறார். இந்தப் படத்தில் நாசர் வாய்மொழியாப் பயணியாக வந்து படத்தின் படிம இணைப்புக்கு உதவுகிறார். படப்பிடிப்பு தங்கர்பச்சான். படத்தொகுப்பு பீம்சிங் லெனின், வி.டி.விஜயன்.

மனிதன் இயற்கையைக் கட்டி ஆளலாம் என்ற மமதையில் இயற்கையான மனிதத்தன்மையை இழந்து விடுகிறான். இயற்கையின் மாண்பு மகத்தானது என்பதை படிமச் சித்திரத் தொடர் மூலம் காட்ட முயல்கிறார். இயற்கையோடியைந்த பண்டைய மரபு வாழ்க்கை முறைமை சொல்லாமற்ற சொல்லப்படுகிறது. இயற்கையின் வளங்கள் அபரிமிதமாகக் கிடைக்கையில், மனிதன் அவற்றை மாசுறுத்துவதுடன், அலட்சியமும் செய்கிறான். ஆனால், மனித வாழ்வு முழுவதுமே இயற்கையிலும், இயற்கை தரும் பலாபலன்களிலுமே தங்கியுள்ளது என்பது உண்மை என்று உணர்த்துவிப்பதில் சிவகாமி பெருமளவு வெற்றி காண்கிறார்.

பொறுப்பற்ற முறையில் கூலிப்படையினர் போன்று கையைச் சூறையாடுவதையும், இயற்கைக்கும், இயற்கையோடு இயைந்து வாழும் பழங்குடி மக்கள் படும் பாட்டையும் ஓரிரு துரிதப்பட்டிமங்கள் மூலமும் சமிக்ஞைகள் மூலமும் நெறியாளர் காட்டி விடுகிறார். எனவே, மனிதன் தன்னையுங் கடந்த நிலையில் மேற்கொள்ளும் இயற்கையளாவிய தேடலில் சடுபடவுஞ் செய்கிறான். பயணம் தொடருகிறது என்ற தத்துவ / இயற்கை வள விசாரத்தை நெறியாளர் கோடி காட்டியமைகிறார்.

இத்தகைய படங்கள் பர்ட்சார்த்தமானவை. உள், புத்தி ஆய்வாளர்களும் சமூகவியலாளர்களும் இயற்கை விரும்பிகளும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளத்தக்கவை. ஆயினும், மட்ட ரகமான ரசனையைக் கொண்ட ஒரு சில பார்வையாளரிடையே இவை எவ்வித தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பிலிருந்து உதித்த சிவகாமி மேற்கொண்ட இயல்பான தேடுதல் முயற்சி பாராட்டுக்குரியது.

“படம் எப்படி” என்று கேட்டார். “என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. நான் விரும்பினேன்” என்று சொன்னேன். “ஆனால், ப்ரண்ட்ஸ் எல்லாம் வாய்க்கல்லே என்று சொன்னாங்க,” என்றார். அது அப்படி “ரசனை என்பது தனிப்பட்டதொரு அனுபவம்,”

13. ழல்லித் திரைப்பட விழாக் காட்சிகள்

மீரா நாயர் பற்றி நிச்சயமாகக் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள். அல்லது ஒரு படி மேலே சென்று அவருடைய படங்களை பார்த்திருப்பதுடன், அவரைப் பற்றி மேலும் அறிந்திருப்பீர்கள்.

சலாம் பொம்பே, மிலிஸிப்பி மசாலா ஆகிய இவருடைய படங்கள், தரமிருக்கிறதோ இல்லையோ முழுத் திரைப்பட உலகத்தையும் பார்க்க வைத்தன. விளம்பரம், பெருமளவு பங்கை இவ்விஷயத்தில் காரியசித்தியாக்கியது. என்னைப் பொறுத்தமட்டில் மீரா நாயர் ஓர் இந்தியப் பெண் நெறியாளராக இருந்தபோதிலும், வெறும் சலசலப்பை ஏற்படுத்துபவர். முழு நீளக் கதைப் படங்களை தருமுன்னர், மீரா நாயர் ஆவண ரீதியான விவரணச் சித்திரங்களை தந்து கொண்டிருந்தார். ஐமா மஸ்ஜிட் ஸ்ரீட் ஜேர்னல் (ஐ.ம.ஸ்., சஞ்சிகை), ஸோ ஃபார் ஃபுரம் இந்தியா (இந்தியாவிலிருந்து வெகு தூரம்), இந்தியா கபரே (விருந்தினருக்கு இந்திய உண்டிச்சாலை அளிக்கும் பாடல்), சில்ட்ரன் ஒப் எ டிஷைர்ட் செக்ஸ் (விரும்பிய பால் உடைய சிறுவர் சிறுமியர்) ஆகியன இவருடைய ஆரம்ப கால (70-80களில்) முயற்சிகள். பின்னர் தான், 1988ல் இவருடைய சலாம் பொம்பே பிரசித்திப் பெற்ற கான் (Cannes) திரைப்பட விழாவிலும், இவருடைய மற்றைய படமான மிலிஸிப்பி மசாலா 1991ல் வெனிஸ் திரைப்பட விழாவிலும் காண்பிக்கப்பட்டபோது மீராநாயர் மீது திரைப்பட விமர்சனங்கள் கவனஞ்சுசெலுத்தத் தொடர்ந்து, பெங்களூரில்

அவை திரைப்பட விழாநடைபெற்றபொழுது மினிலிப்பி மசாலாவையும் கொழும்பில் ஓர் இந்தியத் திரைப்பட விழா இடம்பெற்றபொழுது, சலாம் பொம்பேயையும் நான் பார்க்க நேர்ந்தது. புதுதில்லியிலே இடம்பெற்ற திரைப்பட விழாவிலே, மீரா நாயரின் புதிய படமான த பெரேஸ் ஃபாமிலி (பெரேஸ் குடும்பம்) காட்டப்பட்டது. நெறியாளரின் முன்னைய படங்களை விட, இப்படம் தரத்தில் கொஞ்சம் உயர்ந்தது எனலாம்.

கிறிஸ்டீன் பெல் (Christine Bell) என்ற பெண் எழுத்தாளர் எழுதிய நாவலைத் தமுவியது இப்படம். நமது வாசகர் நலன் கருதி, இப்படக் கதையின் சுருக்கம் இதோ:

ஹாவான் ரவுல் பெரேஸ் (Juan Raul Perez) ஸ்பானிய மொழியில் யின்ற எழுத்து பின்ற ஆங்கில எழுத்தைக் குறிக்கும் என்பதை அவதானிக்க) என்பவன் கியூபா நாட்டுச் சிறைச்சாலைகளில் 20 ஆண்டுகள் வரை செலவிட்டவன். இவனுடைய மனைவி கார்மெலா, அமெரிக்காவிலுள்ள மியாமியில் வாழ்ந்து வருகிறாள். சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட இவன், ஏனையோருடன் படகொண்றில் அமெரிக்கக் கரையை நோக்கிச் செல்லும்பொழுது, படகிலே, கட்டுமட்டான உடலமைப்பைக் கொண்ட டொட்டி பெரேஸ்ஜூச் சந்திக்கிறான். இவனுக்கு “ரொக் என் ரோல்” என்ற 50, 60களில் பிரபல்யமான நாட்டிய / இசையில் பிரீதி. அது மாத்திரமல்லாமல், பிரபல அமெரிக்க “கவ்போய்” நடிகர் ஜோன் உவையின் மீதும் ஆசை. இந்த நடிகரைச் சந்தித்து உரையாட வேண்டும் என்பது இவனது விருப்பம். போதை வஸ்துக்கு அடிமைப்பட்டிருந்த இவள், இப்பொழுது அதிலிருந்து விடுபடத் தொடங்கியிருந்தாள். மிகவும் நெருக்கமாக உடல் மூலம் தொட்டுத் தொட்டுப் பேசும் இவள் உண்மையில் சிலமிஷமில்லாதவள்தான், ஆயினும் அவனுடைய தேக வனப்பும், அரைகுறை ஆடையும் எவரையும் காம சிந்தனைக்குத் தூண்டிவிடும். முன்னாள் சிறைக் கைதியும் இவனும் ஒன்றாகவே படகிலிருந்து இறங்கித் தரையை மிதித்தபொழுது, அமெரிக்க குடிவரவு உத்தியோகத்தர் இவர்களுடைய பெயர்ப் பொருத்தத்தையும், இவர்களுடைய

அந்தயோன்யத்தையும் கண்டு, இவர்கள் தம்பதிகள் எனக் கருதி, அவ்வாறே பத்திரங்களில் பதிவு செய்கிறார். இது காரணமாக ஹாவானின் மனைவி கார்மெலா தன் கணவன் குடிவரவு முகாமில் வந்து இறங்கியுள்ளானா என்று நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை. தவிரவும் 20 வருடங்களுக்கு முன் தன்னை விட்டுப் பிரிந்த கணவன் முகத்தைக் கூட அவள் மறந்து விட்டாள். இந்த இடைக்காலத்தில் இத்தம்பதியருக்கிடையே எந்தவித தொடர்புமே இருந்திருக்கவில்லை. ஹாவானும், தன் குடும்பத்தினர் தன்னை மறந்தே விட்டனர் என்று அறிந்து முகாமில் மனஞ்சோர்ந்து இருந்தான். ஹாவானும் டொட்டியும் களவாக அமெரிக்க வந்தவர்கள். தமது வருகை சட்ட ரீதியான அங்கீகாரம் பெற போட்டி, பெரேஸ் குடும்பத்தினர் என்று காட்ட, வேறு பலரையும் தனது உறவினர்கள் எனக் சேர்த்துக் கொள்ள முனைகிறாள்.

ஹாவானுக்கு தன் மனைவி கார்மெலா மீது அன்பு இருந்தாலும், விசுவாசமாக இருந்தாலும், டொட்டி மீதான மோகம் அவனுக்கு முள்ளாகக் குத்துகிறது. இதற்கிடையில் கார்மெலாவுக்கும், மியாமி பொலிஸ் உத்தியோகத்தன் ஒருவருக்குமிடையில் உறவு இறுக்கமாகிறது. ஹாவான் நேரிலேயே இதனைக் கண்டு கொள்கிறான்.

70களில் பெருந்தொகையான கிழப்பா மக்கள் அமெரிக்காவில் குடிபுக மேற்கொண்ட அவஸ்தைகளையும், பணம், அதிகாரம், பேராசை போன்ற உந்து சக்திகளினால் அமெரிக்க வாழ்வு நிலை அவலமாவதையும் படம் சித்தரிக்கிறது.

இந்தப் படத்தில் வரும் நடிக, நடிகையர் முகத் தோற்றங்களும், உடல்வாகுகளும், வத்தின், அமெரிக்க நாட்டு மக்களுக்கு உரிய வித்தியாசமான அழகு, சாஸ், பல்மினரியறி, அல்பிரட் மொலினா, மரீஸா தோமோ, அன்ஜலிகா ஹாஸ்டன் ஆகிய நடிகையர் பார்ப்பதற்குப் பரவசமூட்டும் கூரிய முக / அங்க அமைப்புகளைக் கொண்டவர்கள். அவர்கள் நிறம் முழு வெள்ளையும் இல்லை. முழு கறுப்பும் இல்லை. ஒருவிதமான பழுப்பு நிறம். நக்மா, சங்கவி, மனிஷா போன்றவர்களின் நெருக்கமான காட்சியைப்

முக்கிய சினிமாக்கள் பற்றிய செய்யான கண்ணாட்டம்
பார்த்து மகிழ்பவர்கள் மதிஷா தோமேயின் அங்க அசைவுகளைக்
கண்டு எவ்வாறு பாதிக்கப்படுவரோ நாம் அறியோம்.

இந்திய நெறியாளர் மீரா நாயரின் கியூயாப்பிரஜைகள் பற்றிய
படம் அப்படி என்றால், பிரான்சிலிருந்து வந்த படங்கள் எப்படி
என்று பார்ப்போம்.

ஜிவேஷன் மாரி பொயே- (பிரெஞ்சு மொழி உச்சரிப்பு வேறு
என்பதைக் கவனியுங்கள்) நெறிப்படுத்திய கார்டியன் ஏஞ்சல்ஸ்
(பாதுகாக்கும் தேவதைகள்) நகைச்சுவைப் பாணியில் அமைந்தத்
தெனலாம். மது, மாது, கலை என்ற அலைந்து திரியும் ஒரு
சுயநலவாதியின் கதையிது.

மிவேஷல் ஸ்பிளோஸா நெறிப்படுத்திய படம் லாஸ்ட் சான்ஸ்
ஹூாட்டேல் (கடைசி வாய்ப்புக் ஹூாட்டேல்) என்ற படமும்
நகைச்சுவை சார்ந்ததொரு படம். கி. டி, மோப்பஸான் என்ற
பிரபல பிரெஞ்சுச் சிறுகதையாசிரியர் எழுதிய கதை பேர்ன்றதோர்
கதை, தமது வாழ்க்கை வெறுமையைப் போக்க இருவர் மீண்டும்
தமக்கிடையே காதல் தியை வளர்த்துக் கொள்கின்றனர் என்பது
இப்படத்தின் சாரம் எனலாம்.

❖ ❖ ❖

நான்கு நண்பர்களையும், இறந்து போன அவர்களுடைய
நண்பன் ஒருவனின் விதவையின் பிள்ளைப்பேறு பற்றியும் கூறும்
கதை வே பெரில் ஜெஜான் செட்ரிக் க்லாப்பிள்சு நெறிப்படுத்தியது.

❖ ❖ ❖

மற்றுமொரு பிரெஞ்சுப் படம் த சன் ஓப் கங்கோன்
(கங்கோனின் மகன்) நெறியாளர் பஸ்கோல் ஓபியே. அனாதைப்
பையன் ஒருவன் தன் தந்தை யார் என்று விசாரிப்பதாகப்
படக்கதை அமைகிறது. பாரிஸ் நகர வாழ்க்கை, அங்குவரும்
உல்லாசப் பயணிகளின் அனுபவங்கள் போன்ற காட்சிகள்
விரிவாகின்றன.

பிராண்ஸ் - பெல்ஜியம் கூட்டுறைப்பில் உருவாகிய படம். பிடவீன் த டெவில் ஆண்ட் ஹப் ப்ளா சி (இருதலைக் கொள்ளி எறும்பு) இதன் நெறியாளர் மாரியன் ஹன்செல் என்ற பெண்மணி நிக்கி என்ற சீனச் சிறுமி ஒருத்திக்கும் போதை வஸ்துக்கு அடிமையான ஒரு கப்பற் சிப்பந்திக்குமிடையில் ஏற்படும் உறவு படத்தில் சித்தரிக்கப்படுகிறது. சுவாரஸ்யமான முறையில் மனித உறவுகள் சித்தரிக்கப்படுகின்றன.

ஜெயகங்கா என்ற படத்தை நெறிப்படுத்தியிருப்பவர், பாரிசில் வாழும் விஜேசிங் என்ற இந்திய எழுத்தாளர் நாவலின் பெயர் ஜெயகங்கா - இன் சோச் ஒப் த ரிவர் கொடஸ் (நதித் தேவதையைத் தேடி ஜெயகங்கா) படத்தின் கதையைப் பார்த்தால் ஹிந்தி, தமிழ்ப் படங்களைப் போன்றிருக்கிறது எனலாம்.

நிஷாந்த் என்ற இந்தியன் பாரிசில் வசிக்கிறான். அங்குள்ள சவக்காலையில் ஜெயா என்ற ஓர் அழுர்வப் பெண்ணை சந்திக்கிறான். அவள் தனக்கு இரு வாழ்க்கை இருப்பதாகக் கூறுகிறான். ஒன்று தனது நிஜ வாழ்க்கை, மற்றையது நட்ஜா என்ற பெண்ணினுடையது. இவள் 1920களில் வாழ்ந்து வந்த ஒரு அழகி. ஜெயாவுக்கு கங்கை நதி மீது அளவற்ற பிரேமை. ஒரு நாள் அவள் காணாமல் போய்விடுகிறாள். அவளைத் தேடி நிஷாந்த் கங்கை நதிக்கு வருகிறாள். அங்கு ஜெயாவை போன்ற ஒரு பெண்ணை சந்திக்கிறாள். அவள் பெயர் ஸெக்ரா. அவள் கவிதை எழுதுபவள். ஒரு நர்த்தகி. விலை மாதர் கூடத்தில் தொழில் பார்ப்பவள். அங்கிருந்து வெளியேறித் தன்னுடன் வந்துவிடுமாறு ஸெக்ராவை நிஷாந்தை தூண்டுகிறான். கங்கை நதி ஓரம் மேற்கொள்ளும் பயணத்தில் தன்னுடன் இணையுமாறு அவன் கேட்கிறான்.

இந்தக் கதை என்ன கூற வருகிறது என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இதில் நடிப்பவர்கள் வெவ்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள்.

14. பி.நரசிங்கராவின் ‘தாஸி’

கடந்த ஆண்டில் சிறந்த தெலுங்குப் படமாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட “தாஸி”யில் சிறந்த நடிப்புக்கான விருதை அர்ச்சனா பெற்றமை வாசகர்கள் அறிந்ததே. பி.நரசிங்கராவ் நெறிப்படுத்திய இந்தப் படத்தை நாம் கடந்த ஐங்கு மாதம் பூனையில் பார்த்தோம்.

நெறியாளர் நரசிங்கராவுடனும், நடிகை அர்ச்சனாவுடனும் நாம் உரையாடினோம். சிறந்த நடிகைக்கான விருதைப் பெற்ற போதிலும், தமது திறனை வெளிப்படுத்த நெறியாளர் நரசிங்கராவ் தமக்கு இடம் கொடுக்கவில்லையென்று அர்ச்சனா எம்மிடம் குறைப்பட்டுக் கொண்டார்.

1988-இல் தயாரிக்கப்பட்ட இந்தப் படம் சுமார் ஒன்றரை மணி நேரம் திரையில் ஓடுகிறது. வண்ணத்தில் பிடிக்கப்பட்ட இந்தப் படத்தில், அர்ச்சனாவுடன் பூபால் ரெட்டி, சிதப்பா நாய்டு, ரூபா போன்றவர்கள் நடிக்கிறார்கள். திரைக்கதை, வசனம், இசை ஆகியனவற்றையும் நெறியாளர் பி.நரசிங்கராவே கையாண்டிருக்கின்றனர்.

ஆஜானுபாகுவான தோற்றம் உள்ள நரசிங்காராவ், தமது முத்த பரம்பரையினரின் நிலை வாழ்க்கைக் கதையைத் தான் தாம் படம் பிடித்திருப்பதாகக் கூறினார். இந்தப் படத்தில் ஏ.கே.பிர் என்பவரின் ஒளி அமைப்பும், படப்பிடிப்பும் பிரமாதம் எனலாம். கதையை விட, கதை சொல்லும் கருத்தை விட, நடிப்பை விட, படப்பிடிப்பே “சினிமா” எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது. கலை நிர்மாணம் ரி.வைகுந்தன். சுதர்ஷன் போன்றவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் துறைகளும் பாராட்டுக்குரியன.

இந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஆந்திரா போன்ற மாநிலங்களில் நிலவிய நிலப்பிரபுத்துவ வாழ்க்கைப் போக்கின்

ஒர் அம்சத்தைப் படம் சித்தரிக்கிறது. அக்காலத்தில் புதிதாக மணம் முடிக்கும் கன்னியொருத்தி, தன் சீதனப் பொருள்களில் ஓன்றாக வேலைக்காரி ஒருத்தியையும் அழைத்துச் செல்வாள். அந்த வேலைக்காரி உயர்த்தினையைச் சேர்ந்தவளாகக் கருதப்பட மாட்டாள். அஃறினை போன்ற வேலை செய்து குவிக்கும் ஜிடமாகவும், தன் கணவனுக்கும் மற்றும் வீடிலுள்ள ஏனைய ஆடவருக்கும் ஒரு போகப் பொருளாகவும் பயன்படுத்தப்படுவாள். அவளைத்தான் “தாலி” என்பர்.

நடிகை அர்ச்சனா, கமலாக்ஷி என்ற தாசிப் பெண்ணாக இப்படத்தில் நடிக்கிறார்.

1920களில் ஹெதராபாத் நிலாம் மன்னன் தெலுங்கானா மாகாணத்தை ஆண்டு வந்த காலத்தில் ஜியசிம்ஹராவ் என்ற பெயருடைய மாகாணத் தலைவன் ஒருவன் நாராயணபுரம் என்ற பகுதியைத் தன் இஷ்டப்படி ஆண்டு வந்தான். இத்தகைய நிலப் பிரபுக்கள் தமக்காகப் பணிபுரியும் உழவர்களின் இளம்பெண்களைக் கட்டாயச் சேவைக்காக நிர்ப்பந்திப்பார்கள்.

ஜியசிம்ஹராவின் மனைவி ஜானகி அழிதான். ஆனால், அவள் சம்பிரதாயமாக கமலாக்ஷி என்ற இளம்பெண்ணை தாசியாக எடுத்துச் செல்கிறாள். ஜானகி வீட்டு வேலைகள் அனைத்தையும் கமலாக்ஷியிடம் ஒப்படைக்கிறாள்.

பகல் முழுவதும் மாடாக உழைக்கும் கமலாக்ஷி இரவில் ஜியசிம்ஹராவின் காமத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் போகப் பொருளாகிறாள். அது மாத்திரமல்ல வீட்டிற்கு விருந்தினர்களாக வரும் ஆண்களின் இச்சையைத் தீர்க்கும் பெண்ணாகவும் பாவிக்கப்படுகிறாள். கமலாக்ஷியும் உணர்ச்சியற்ற பண்டமாகப் பயன்படுகிறாள். நான்கு சுவர்களுக்குள் அகப்பட்ட சிறைக்கைதியாக அவள் வாழ்கிறாள்.

ஜியசிம்ஹராவும், ஜானகியும் தம்பதிகளாயினும், அவர்கள் இருவருக்கும் தனித்தனி அறைகள். அவர்கள் உறங்குவதும் தனியாகத்தான். ஜானகி தனது கணவனுடன் சேர விரும்பும்

வேளைகளில் “அப்பொயின்ட்மன்ட்” வைத்து, தினம் நேரம் குறித்துத் தான் அவனுடைய அறைக்குள் பிரவேசிக்க முடியும். ஆனால், கமலாக்ஷி முடியும், அவ்வீட்டில் உள்ள ஏனைய தாசிகளும் எந்த நேரத்திலும் அவன் அறைக்குள் சென்று அவனுடன் சுகிக்க முடியும்.

ஜானகி கருத்தரிக்கவில்லை. கமலாக்ஷி கருத்தரித்து விட்டாள். அதனை அழித்துவிடும்படி ஜானகி கமலாக்ஷியை நிர்ப்பந்திக்கிறாள். தனது உடலோ, தனது சிகவோ தனக்கே சொந்தமில்லை என்ற உண்மையை கமலாக்ஷி உணர்கிறாள். வெறும் சடப் பொருளாக இயங்கிய அவள், கடைசிக் கட்டங்களில் தான் உணர்ச்சிப் போராட்டத்திற்கு உட்படுத்தப்படுகிறாள். இந்த இடத்தில் தான் அர்சனா தனது நடிப்புத் திறனை வெளிப்படுத்துகிறார்.

இந்தப் படத்திலே, நாம் ஏற்கனவே கூறியது போல, கமராவின் பங்கு தான் அதிகம். கதைக்காகப் படம் பார்ப்பவர்கள் ஏமாந்து போய்விடுவார்கள். மிகையான நாடகபாணி நடிப்பை எதிர்பார்ப்பவர்கள் சங்கடப்படுவார்கள். காதல் காட்சிகளை எதிர்பார்ப்பவர்கள் சோர்ந்து போய் விடுவார்கள். ஆடலும், பாடலும், கூத்தும், கும்மாளமும் படங்களில் இருக்க வேண்டும் என்று ஏங்குபவர்கள் ஏமாளிகளாகி விடுவார்கள்.

ஆனால், ஒரு சிறுக்கதையை கவிதை போல சொல்ல முடியுமானால், இப்படத்தையும் ஒரு காமிராக் கவிதை எனக் கூறலாம்.

ப.நரசிங்கராவ் ஆரவமுள்ள நெறியாளர். ஆயினும், அவருடைய நெறியாள்கையில், தென்னிந்தியத் திரைப்பட ஆளுகைகள் முற்றாக விடுபடவில்லை என்று தான் கூற வேண்டும்.

“தாளி” படம் சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களில் பலரின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளதையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

15. ஈரானிய டட்டு சரா

ஆணாதிக்கச் சூழலில் தனித்து நின்று தவிக்கும் ஒரு பெண்ணின் கதை!

பெருமையிகு இஸ்லாமிய பண்பாட்டுக் கோலங்களின் சில கீற்றுக்களை மேற்காசிய நாடான ஈரானின் திரைப்படங்கள் காட்டி நிற்கின்றன. கீழேதேய மரபுகளையும் இப்படங்கள் உணர்த்தி நிற்கின்றன.

அன்மைக் காலமாக உலக திரையரங்குகளில் ஈரானியப் படங்கள் வெகுவாகப் பாராட்டப்பட்டு வருகின்றன. இதற்குக் காரணம்; தொழில்நுட்ப உன்னதம் மாத்திரமன்றி, உள்ளடக்க ரீதியாகவும் மனிதப் பண்பாட்டு விழுமியங்களை இவை மிக ஆழமாகவும் நூட்பமாகவும் சித்தரிப்பதுதான்.

கடந்த ஐஞன் மாத மத்தியில் ஈரானியத் திரைப்பட விழாவொன்று கொழும்பில் இடம்பெற்றது. இப்படங்கள் தொடர்பான திறனாய்வு சார்ந்த ஒரு பார்வையை இங்கு செலுத்துவோம்.

சரா: இது ஒரு குடும்பத் தலைவியின் பெயர். இஸ்லாமிய மரபு நெறிகளைப் பேணும் அதே வேளையில், இக்கட்டான நேரங்களில் அப்பாரம்பரிய விதிமுறைகளின்றும் சிறிது விலகி யதார்த்தமாகவும் அவள் நடந்து கொள்கிறாள்.

இதில் பெண்ணியத்தைச் சொல்லாமற்ற சொல்கிறார்கள். இப்படக் கதாசிரியரும் நெறியாளரும் ஆணாதிக்கச் சூழலில் ஒரு பெண் தனித்தே நின்று அன்பையும் கடமையையும் தன்னுள் கொண்டு, தனது கணவன் உண்மையில் தன்னைக் காதலிப்பதை

விடத் தனது நாணயத்திலும், அந்தஸ்திலுமே அதிக அக்கறை காட்டி வந்துள்ளான் என்பதை தோலுரித்துக் காட்டுகிறார்.

பெண்மை என்பதை ஆண்கள் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு தமது ஆணாதிக்கப் பிடியை நிலைகொள்ளச் செய்கிறார்கள் என்பதைத் தனது செயல்கள் மூலம் இந்தத் தாழும் மனைவியுமான பெண் நிருபித்துக் காட்டுகிறார்.

கீ தீ மோப்பஸான் என்ற பிரெஞ்சு எழுத்தாளரின் மிகவும் நன்கறியப்பட்ட சிறுகதையான “வைரமாலை”யைப் படித்தவர்களும், ஹென்க் இப்ஸன் என்ற நோர்வேஜிய நாடகாசிரியரின், “பொம்மை வீடு”வைப் படித்தவர்களும் இப்படக் கதைப் பின்னணியில் அக்கதைகளின் செல்வாக்கு மினிர்வதை அவதானிக்கலாம்.

விறுவிறுப்பாகவும், இயல்பாகவும் கதை சொல்லப்படுகிறது. கூடியவரை கமராவே கதை சொல்கிறது. ஆயினும் பல கட்டங்களில் நாடகப் பாணியும் (நிறைய சம்பாஷணை, கத்தல், உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பு போன்றவை) இடராய் வந்து சுவையைப் பாதிக்கத்தான் செய்கிறது.

படத்தின் உச்சக்கட்டம் பாராட்டும்படியாக இருக்கிறது. படப்பிடிப்பு அபாரம். நான்கு முக்கிய கதை மாந்தர்கள்.

புற்றுநோய் புகுந்துள்ள நிலையில் ஒரு கணவன். வங்கி ஊழியன். நாணயஸ்தன். ஆயினும் அவனுக்குத் தன்னை மையமாக வைத்தே இயங்கும் குணநலன். தன் மனைவி, குழந்தை ஆகியோருடன் அன்பாகத்தான் இருக்கிறான். அதே வேளையில் தன் மனைவியை அவன் புரிந்து கொள்கிறான் இல்லை. அவளைச் சாதாரண ஒரு குடும்பப் பெண்ணாகவே கருதி வருகிறான். அவள் அன்பின் ஆழத்தை உணரத் தவறிவிடுகிறான். பின்பு திடுதிடுப்பென அவள் பொங்கி எழுந்து தனது உணர்ச்சிகளை வெளிக்காட்டிய பின்னரே, அவளுடைய உண்மையான ஆளுமையைக் கணவன் உணர்ந்து கொள்கிறான். இது அற்புதமான கட்டம்.

நட்டநடு நிசியில், மீமா நகரப் பிரதான வீதியில் கணவன்

தனது கோபத்தை வெளிப்படுத்திய பொழுது, அடங்கி ஒடுங்கி இருந்து, அவன் நியாயத்தையும், தர்மத்தையும் புரிந்து கொள்ளும் காட்சி கிரேனிலிருந்து படம் பிடிக்கப்படுகிறது. ஆழமான அர்த்தங்களை அந்தக் காட்சி கூறாமல் கூறுகிறது.

தன் இழப்பு (தியாகம்) என்றால் என்ன என்பதை கதாநாயகி காட்டி நிற்கிறாள்.

பார்ப்பதற்கு எளிமையான ஒரு தனி மனித குடும்பக் கதை போன்று இது இருந்தாலும் மிக ஆழமான பல செய்திகளைத் தருவதுடன், படாடோபமற்ற அமைதியான நடிப்புச் சிறப்பு மற்றும் கலா ர்தியான நெறியாள்கையுடனும் படம் வெளிவந்திருக்கிறது. இது ஒரு ஓர் அருமையான “சினிமா” என்பது எனது கணிப்பு.

இப்படத்தின் கதை, வசனம், நெறியாள்கை தாரியோஸ் மெஹர்ஜ்-யி.

16. இல்லாமிய பன்பாடுகளை நளினத்துவத்துடன் சித்திரிக்கும் சரானிய திரைப்படங்கள்

“TO BE OR NOT TO BE”

படக் கதாநாயகியின் தோற்றம்

கொழும்பில் காட்டப்பட்ட சரானியப் படங்களில், ‘சரா’ என்ற படம் பற்றிய திறனாய்வுக் குறிப்பை முன்னர் தந்திருந்தேன். ‘கடைசி அங்கம்’ (The Last Act) என்பது பற்றியும் பிறிதொரு பத்தியில் குறிப்பிட்டாயிற்று.

எஞ்சியவை நான்கு படங்கள்: இருப்பதா, இருப்பதில்லையா (TO BE OR NOT TO BE) தந்தை (The Father) சுற்றித் திரிந்து விற்பனை செய்யவன் (THE PEDDLER) இவற்றுள்ளே கடைசியாகக்

குறிப்பிட்ட படம் உள்ளடக்கத்திலும் உருவ அமைப்பிலும் ஒரு பரிசோதனைப்படம் எனலாம்.

எனக்கு இந்தப் படம் புரிவது போலவும் இருந்தது, அல்லாமலும் இருந்தது. இதற்குக் காரணம் அண்மைக் காலத் திரைப்பட உதவி முறைகளில் முழுமையான பரிச்சயம் எனக்கு இல்லாதிருப்பதே. ஆயினும் இப்படங்கள் ஒவ்வொன்றும் பற்றிச் சிறிது பார்ப்போம்.

முதலில் பொதுவான சில அவதானிப்புகள்:

சராணியத் திரைப்படப் பண்பாடு மிக உயர்ந்த தரத்திலிருக்கிறது. தலைசிறந்த ஐரோப்பிய திரைப்பட நெறியாளர்களுடன் ஒப்பிடத்தக்க திரைக்காவிய நெறியாளர்கள் சராணில் இருக்கிறார்கள். இவர்களுள் சில பெண் நெறியாளர்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சராணிய திரைப்பட உருவாக்கச் சாதனைகள் (படப்பிடிப்புக் கருவிகள், வண்ணச் சேர்க்கைகள் போன்றவை) மிக அண்மைக் காலத்துக்குரிய - உடன் நிகழ்காலத்துக்குரிய - கருவிகளாக இருக்கின்றன. சராணியப் படங்கள் பெருமை மிக இல்லாமியப் பண்பாடுகளை நவீனத்துவத்தினாடாகச் சித்திரிக்கின்றன. ஒவ்வொரு படமும் சமூக யதார்த்தம் மினிரும் ஆக்கமாகவே உருப்பெறுகின்றது. ஆவன ரீதியான படக் கருவை எடுத்துக் கொண்டு அதனைக் கதை சார்ந்த சித்திராம்சமாக வெளிப்படுத்தும் ஆற்றலை இந்த சராணியக் கலைஞர்களிடம் நாம் காண்கிறோம்.

ஐரோப்பிய, அமெரிக்கச் செல்வாக்கும், கிழைத்தேய செல்வாக்கும் ஒருங்கிணைந்து நம்பும்படியான படங்களாக இந்த சராணியப் படங்கள் அமைகின்றன. ஓமானில் சில வருடங்களை நான் கழித்தபோது அவதானித்த சில பண்புகள் இந்த சராணியப் படங்களிலும் இருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ந்தேன்.

இனி, குறிப்பிட்ட இந்த நான்கு படங்கள் பற்றிய திறனாய்வுக் குறிப்புகளைப் பார்ப்போம்.

தந்தை (The Father)

ஒரு சிறுவன். மூன்று தங்கைகள். தந்தையின் மேல் அதிக பரிவு கொண்டிருந்தவன் பையன். தந்தை விபத்தில் சிக்குண்டு இறந்து போகிறான். தாய்க்கும், தங்கைகளுக்கும் வாழ்வளித்திடு நகரத்தின் ஒரு கடையில் சிப்பந்தியாய் வேலை பார்க்கிறான். விடுமுறைக்குத் தனது கிராமம் செல்கிறான். அவன் முதலாளி அவனுக்கு அரைச் சம்பளத்தைத்தான் வழங்கியிருந்தான். ஊர் திரும்பியதும் பால்ய நண்பன் மூலம், தனது விதவைத் தாய் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர் ஒருவரை மணஞ்செய்து கொண்டதையறிந்து வெகுண்டெழுகிறான். தாயின் பரிதாப நிலையை அவன் உணர முடியவில்லை.

தனது தாயின் கணவனும், முன்னர் மணம் முடித்திருந்தவன். அவன் மூலம் குழந்தைப் பேறு கிடைக்காத அவன் மனைவி அவனை விவாகரத்துச் செய்திருந்தாள். இந்த பொலிஸ்காரன் தனது தொழில் காரணமாக கட்டுரமாக நடந்து கொண்டாலும், அவன் கல் நெஞ்சத்தில் சரமும் சரக்கும். அவன் கருணை காரணமாக விதவைக்கு வாழ்வளித்து அவள் பிள்ளைகளைத் தன் பிள்ளைகளாக நடத்தி வந்தவன்.

வீடு திரும்பிய சிறுவன், தனது தாயின் கணவன் தனது எதிரியெனக் கருதி ஒட்டுறவு இல்லாமலும், தனது புதிய 'தந்தை' மீது வன்செயல் புரிபவனாகவும் நடந்து கொள்கிறான்.

'தந்தை'யும் மகனும் இரு துருவங்கள். போராட்டங்கள். அதிக வெறுப்புக்கும் உள்ளார்ந்த அன்புக்குமிடையே இடைவெளி அதிகம் இல்லை. தீவிர வெறுப்பு வெளிப்படுத்தப்படாத ஆனால், சிறு செயல்கள் மூலம் அன்பாய் பரிமளிக்கிறது. இதுவே கதைப் போக்கும் கதைச் சாரமுமாகும். இந்தக் கதையை நெறிப்படுத்தியிருப்பவர் மஜீத், மஜீதி. ஒளிப்பதிவு மொஹ்சென் ஸோலன்பார். சிறுவனாகவும், 'தந்தை'யாகவும் நடித்தவர்களின் நடிப்பு வியக்கத்தக்கது.

17. இந்தியப் பெண்களின் திரைப்பட நெறியாள்கை

ஆசியப் பெண் நெறியாளர்கள் போட்டி பற்றிய சில விபரங்களையும், “பாட்டுப் பாடவா” (பி.ஆர்.விஜயலக்ஷ்மி) “இந்திரா” (சுஹாசினி) ஆகியோரின் கதை சார்ந்த படங்கள் பற்றியும், “ஊடாக” (பி.சிவகாமி) என்ற கதை சாராப் படம் பற்றியும் சில குறிப்புகளைத் தந்தோம்.

இந்த வாரம் பவானி, தத்வ, பப்பீஹா என்ற ஏனைய இந்தியப் படங்கள் பற்றியும், இவற்றின் நெறியாளர்கள் பற்றியும் சில விபரங்களைப் பார்ப்போம்.

தெலுங்கைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட ‘ஜயாஸூதேவி’, பெங்களூரில் வசித்து வருகிறார். அதனால் கண்ணட மொழியைத் தன் கலை வெளிப்பாட்டுக்காகப் பயன்படுத்துகிறார். மூன்று நாவல்களையும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளையும் எழுதியிருக்கும் இவர் இரண்டு கண்ணடப் படங்களையும் பத்து விவரணச் சித்திரங்களையும் நெறிப்படுத்தியிருக்கிறார். இவருடைய புதிய படமான ‘பவானி’ என்ற கண்ணடப் படத்தை நான் பார்க்கவில்லை. ஆனால், நெறியாளருடன் பேசும் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது. இந்தப் படத்தின் கதை என்ன என்று கேட்டபொழுது, அவர் இவ்வாறு கூறினார்.

“வீட்டுத் தலைவனான நஞ்சன்டா படுமோசமான குடிகாரன். கடன் பஞ் அதிகரிக்கிறது. வேலையை இழக்கிறான். இவன் குழந்தையும் மோசம் போகிறது. பின் இவன் தற்கொலை செய்கிறான். இவன் மனைவி தான் பவானி (சித்தாரா நடிக்கிறார்) இவன் குடிப் பழக்கத்துக்கு எதிராகப் போராட்டம் நடத்துகிறான். உண்ணாவிரதப் போராட்டத்துக்குத் தலைமை தாங்கி ஒரு பெரம் மாதரணியையே திரட்டுகிறான். இது காரணமாக கர்நாடக அரசாங்கம் குடிப்பதற்குத் தடை விதிக்கிறது.”

படத்தைப் பார்க்காததனால் நெறியாள்கை பற்றியொன்றும் கூற முடியாதிருக்கிறது. ஜெயழூதேவியுடன் தமிழில் பேசிப் பார்த்தேன். ஆனால், தமிழில் பேச மாட்டார். ஆங்கிலத்தில் தான் உரையாடுகிறார்.

❖ ❖ ❖

அடுத்தாக, ‘பப்பீஹா’ இது ஒரு காட்டுக் குருவியின் பெயர். பூவை விடுதுது, சலவிழுவினி, சந்தேஸய் போன்ற தாதுக்காவியங்களில் பறவைகள் தூது செல்வது போல, வட இந்தியாவின் நாடோடிப் பாடல்களிலும் இந்த பப்பீஹா பறவை இருந்து வருகிறது.

வனக் குடிவாசிகள் பற்றியும் வனங்கள் பற்றியுமானது இப்படக்கதை. திரை, நாடகம் அமைத்து நெறிப்படுத்தியிருப்பவர் சாய் பிரன்ஜ்பாய். இவர் இந்தியாவின் தலைசிறந்த நெறியாளர்களில் ஒருவர். பல் தொலைக்காட்சித் திரைப்படங்களுக்காகப் பரிசுகள் பெற்றவர். பிபிலிக்காகவும் விவரணச் சித்திரங்களை இயக்கித் தந்துள்ளார். ரஷ்ய மூதாதையரைக் கொண்ட சாய் பரன்ஜ்பாய் நெறிப்படுத்திய கதை சார்ந்த ஹிந்திப் படங்களில் ‘தீஷா’ ஒன்று. பெங்களூரில் நடைபெற்ற அனைத்துலகத் திரைப்பட விழாவிலே இப்படத்தைப் பார்த்து வெகுவாக ரசித்தேன். நானாபட்டேக்கார் இதில் அற்புதமாக நடித்திருக்கிறார். இவருடைய ஏனைய படங்கள் ஸ்பார்ஷ், சஷ்மி புதூர், கதா சிறுவர்களுக்கான இரண்டு படங்களையும் பல நாடகங்களையும் இவர் தந்துள்ளார்.

‘பப்பீஹா’ என்னை அதிகம் கவரவில்லை. நெறியாளரின் மகள் வினி இப்படத்தில் நடிக்கிறார். வனத்தை மாத்திரமல்ல, வனவாசிகளையும் பாதுகாத்தல் அவசியம் என்பதை வனவிலங்கு உத்தியோகத்தரும் சமூக மானிடவியல் ஆய்வாளருமான ஓர் ஆணும் பெண்ணும் உணருவதையும் அவர்களிடையே ஏற்படும் உறவும் இப்படத்தில் சித்திரிக்கப்படுகின்றது. ‘குருதிப்புனல்’ படத்தின் ஆதார சுருதியான கோவிந்த் நிலையானி நெறிப்படுத்திய ‘த்ரோக்கள்’ படத்தை எமது தொலைக்காட்சியில் பார்த்து இருப்பீர்கள். அந்தப் படத்தில் கடைசிக் கட்டத்திலே பொலிஸ்

படையைச் சேர்ந்தவர். சூழல் காரணமாக, பயங்கரவாதத் தலைவனாக மாறுவதைக் கண்டிருப்பீர்கள். அந்தப் பாத்திரத்தை ஏற்று நடித்த மனோஹர்சிங், 'பப்பீஹா'வில் நடிக்கிறார்.

சாகரி சப்ரா, அமெரிக்காவில் வெகுஜனத் தொடர்புத் துறையில் பட்டம் பெற்றவர். தொலைக்காட்சி, வானொலி நிகழ்ச்சியளிப்பவர். ஜனத்தொகை, சிதனம் காரணமான மரணங்கள், சூழல், கற்பழிப்பு போன்ற விஷயங்கள் பற்றி விவரணச் சித்திரங்களைத் தந்திருப்பவர். இவருடைய கதை சார்ந்த படம் 'தத்வ' (சாரம்). 43 நிமிடங்கள் ஒடுகின்றது. பல்லவிதோஷி இந்தப் படத்தில் நடிக்கிறார். என்னை இந்தப் படம் ஆட்கொள்ளவில்லை. கதைச் சுருக்கம்:

தான் யாரென்ற ஆத்ம விசாரணையில் ஓர் இளம் பெண் ஈடுபடுகிறாள். அவள் வேலை செய்யுமிடத்திலும் உளவியல் ரீதியான வன்செறில் ஏறிச் செல்கிறாள். அதன்பின் அவள் தெய்வீக உடலை புல்லாங்குழல் ஏந்திய ஒருவன் இழுத்தெடுத்து வேறொரு உலகத்திற்கு அவளை அழைத்துச் செல்கிறான். அது பிருந்தாவனம். ராதையின் கண்களுடாக அவள் அதனைக் காண்கிறாள். பிறந்த மேனியராய் கோபியர் குளிக்கையில் கிருஷ்ணன் அவர்கள் ஆடைகளை எடுத்துச் செல்லும் பொழுது அவனிடம் அவள், 'இறைவனும் கூட எமது மாண்புடன் விளையாட முடியாது,' என்கிறாள். கிருஷ்ணனும் கோபியரும் வனத்தினாடே ஒடுகின்றனர். தெய்வீக இசை அவர்களைக் கவர்ந்திழுத்திற்று. அப்புல்லாங்குழலிசையை வாசித்தவன் கிருஷ்ணன் அல்ல ராதை. இது தான் கதை.

இந்தப் படத்துக்குப் பெண்ணிய அடிப்படையில் பல அர்த்தங்களைக் கற்பிக்கலாம். ஆனால், எனக்குப் பொறுமையிருக்கவில்லை.

❖ ❖ ❖

செல்வி (கண்ணடம்), மேமாதம் (தமிழ்) மற்றும் பல மராத்தியப் படங்களில் நடித்திருக்கும் சோனாவி குல் கார்னியை

அனைத்துலக திரைப்பட விழாக்களில், இதுவரை மூன்று தடவை சந்தித்திருக்கிறேன். தோகி (மராத்தி) விரிந்தாவன் பலம் ஸ்டேடியோஸ் (இத்தாலியன்) ஆகியவை இவர் நடித்த படங்கள், புதுடில்லித் திரைப்பட விழாவிலே காட்டப்பட்டன. இரண்டையும் நான் பார்க்கவில்லை. தோகி படத்தை நெறிப்படுத்தியிருப்பவர் சுமித்ரா பாஹ்வே. இவர் சமூகவியலாளர். இவருடைய மூன்னைய படங்கள் சிறந்த கல்வி சார்ந்த படங்கள் விருதுகளைப் பெற்றுள்ளன. தோகி படத்தின் கதையைப் பின்னர் அறிந்து வேறு ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கூறுவோம்.

❖ ❖ ❖

ஏனைய இந்தியப் பெண் நெறியாளர்களில், ஷேகஜோ சிங்கும் ஒருவர். இவர் அரசியல், வெகுஜனத் தொடர்பு போன்ற துறைகளில் ஓர் ஆராய்ச்சியாளரும், ஆலோசகருமாவர். பெண்கள் தொடர்பான சில விவரணச் சித்திரங்களைத் தந்திருக்கிறார். மார்வாரி மொழியில் இவர் தயாரித்த 40 நிமிட கதை சாறாப்படம் சில தகவல்களைத் தருவதாக அமைந்திருந்தது. மார்வாரி மொழி என்றாலும் “கணையாழி” சஞ்சிகையின் சமூகப் பிரக்ஞஞைய உண்டாக்கி, தமது காணிகள் பறி போகாமல் இருக்க வகை செய்கிறாள். இவள் நடத்தும் பேட்டிகள் மூலம், நிர்வாக ஊழல்கள் தெரிய வருகின்றன. இது ஓர் ஆவண ரீதியான படம்.

❖ ❖ ❖

இறுதியாக, ஆங்கிலம் / ஹிந்தி ஆகிய இரண்டு மொழிகளும் இடம் பெறும் மற்றொரு ஆவண ரீதியான படம் மெமர்ஸ் உப பியர் (பயத்தின் நினைவுகள்). இதனை நான் பார்க்க முடியவில்லை. திரை நாடகமும், நெறியாழ்வையும், மதுஞ் தத்தா, பொருளாதாரப் பட்டதாரியான இவர் பிரசித்தி பெற்ற நாடகப் பயிற்சிக் கல்லூரியில் பயின்றவர். குஜராத்தி மொழியில் இவர் 13 அங்கங்கள் கொண்ட தொலைத் தொடர் படத்தை நெறிப்படுத்தியிருப்பதாக அறிகிறோம். 1993ல் பம்பாயில் இடம்பெற்ற இள ரீதியான வன்செயல்கள் தொடர்பாக இவர் நெறிப்படுத்திய ஆவண ரீதியான விவரணச் சித்திரா பல உலகத் திரைப்பட விழாக்களில் காண்பிக்கப்பட்டுப்

பாராட்டைப் பெற்றதாகவும் அறிகிறோம். இவர் ஒரு முக்கியத் திரைப்பட நெறியாளராவர்.

டெல்லி திரைப்பட விழா படங்கள் பற்றிய தொடரிலே ஆசியாவின் பிற பெண் நெறியாளர்களின் படங்கள் பற்றிப் பார்க்கு முன்னர், நடிகர் சிவகுமார் எழுதியுள்ள புத்தகம் பற்றிப் பிறகு பார்ப்போம்.

18. அடுர் கோபாலகிருஷ்ணனின் ‘கதாபுருஷன்’

அடுர் கோபாலகிருஷ்ணன் மலையாளத் திரைப்பட உலகில் மட்டுமன்றி இந்தியா பூராவும் ஏன் உலகத் திரைப்பட விழாக்கள் இடம் பெறும் நாடுகளிலும் நன்கு தெரிந்த ஒரு நேர்த்தியான திரைப்பட நெறியாளர் இவர் நெறிப்படுத்திய ‘ஸ்வயம் வரம்’ என்ற மலையாளப் படத்தை 60களின் நடுக்கூறில் கொழும்பிலேயே பார்த்து மகிழும் வாய்ப்புக்கிட்டியது.

பின்னர் 1990ல் பூனே திரைப்படத் தொலைக்காட்சிப் பயிற்சி நிலையத்தில் திரைப்படத் திறனாய்வு தொடர்பாக ஆறு வார கால பயிற்சி பெற்ற பொழுது, அங்கு அவர் விரிவுரையாளராக இருந்த வேளையில் அவருடன் நேரில்பேசி விடயங்களை அறிந்து கொள்ளவும் முடிந்தது. அவருடைய வேறு பல படங்களையும் இந்திய மாநகரங்களில் நடைபெறும் திரைப்பட விழாக்களிலும் பார்த்துக் கணிக்க முடிந்தது.

அடுர் கோபால கிருஷ்ணனின் புதிய படம் ‘கதாபுருஷன்’ திருவனந்தபுரத் திரைப்பட விழாவில் இதுவும் இடம் பெற்றது. ஆயினும், இப்படம் 1995லேயே தயாரிக்கப்பட்டு விட்டது. 107 நிமிடங்கள் ஓடும் இந்த வண்ணப்படத்தின் கதையையும் எழுதியிருப்பவர் நெறியாளரே.

கதை நிகழும் காலம் 1937-47 நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாய அமைப்பின் படிநிலை மாற்றம் ஏற்பட்டு வரும் பின்னணியிலே

குஞ்சன்னி என்ற கேரள மைந்தன் ஒருவனின் அரசியல் ஈடுபாட்டைப் படம் சித்திரிக்கிறது.

குஞ்சன்னியின் பெற்றோர் பிரிந்துதான் வாழ்ந்தனர். ஆயினும் அவன் அன்பையும் ஆதரவையும் பெற்றுத் தன் தாயுடனும், பாட்டியுடனும் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் தாய் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தாள். அவன் சொத்துக்களின் நிர்வாகியும் அவனைக் கருணையுடன் நடத்தி வந்தான். அவர்கள் வீட்டிலே வேலைக்காரி ஒருத்தியும் வசித்து வந்தாள். அவனுக்கு குஞ்சன்னியையாத்த வயதுடைய மகனும் உண்டு. சிறுவர்கள் இருவருமே எந்தவித பேசதமுமின்றி ஒன்றாக விளையாடி அன்பாய் இருந்தனர். அந்தச் சிறுமியின் பெயர் மீனாக்ஷி.

குஞ்சன்னிவளர்ந்ததும் பட்டதாரியாகிறான். பொதுவுடமைக் கட்சியின் சித்தாந்தங்கள் அவனுக்குப் பிடித்தனவாகின்றன. நிலப்பிரபுத்துவச் சூழலின் விளை பொருளாகிய அவன் மார்க்சிய வழியில் சிந்திப்பது அக்காலத்தில் புரட்சிகரமாகக் கருதப்பட்டது. சமுதாயத்தின் அனைத்துக் குறைபாடுகளையும் கொம்யூனிஸ்டே துடைத்தெறியக் கூடியது என்று அவன் தீவிரமாக எண்ணத் தொடங்குகிறான்.

கதை நிகழும் காலத்தைக் கருத்தில் கொண்டு பார்த்தால், அக்காலக் கட்டத்தில் மாலை சிந்தனைகள் அவ்வளவு தூரம் இந்தியாவில் செல்வாக்கு செலுத்தின என்று கூற முடியாது. ஆயினும் நமது கதாபுரங்கள் (கதையின் நாயகன்) மாலை கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியிற் சேர்ந்து தீவிர போராளியாக மாறுகிறான். வன்செயலையும், தீவிரவாதப் போக்கையும் வலியுறுத்தி பிரசரங்களை வெளியிட்டு வந்த குஞ்சன்னியை, அவன் அச்சுக்கத்தில் வைத்து பொலிஸார் கைது செய்கின்றனர். வழக்குத் தொடரப்பட்டுப் பின்னர், அவன் விடுதலையாகிறான்.

அவன் இலட்சியங்கள் சிதறுண்டதை அறிந்து அவனுக்கே தன் இலட்சியங்களில் சந்தேகம் எழுகின்றது. முன்னரைக் காட்டிலும் அவன் இப்பொழுது முதிர்ச்சியடைந்துள்ளான்.

தனது இளமைத் தோழி மீனாக்கியைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து அவளையே திருமணஞ்சு செய்து கொள்கிறான். தனது பரம்பரை வீட்டிலேயே அவன் குடிபுகுந்து வாழ்கிறான்.

வாழ்க்கை அவனுக்கு நிறையப் பாடங்களைக் கற்றுத் தந்துள்ளது. அவன் தன் சிந்தனைகளை அனுபவங்களை எழுதத் தொடங்குகிறான். இது தான் கதை.

கதா புருஷன் படம் மூலம் நெறியாளர் எதனைக் கூற வருகிறார்?

நெறியாளரே விளக்குகிறார்.

“இக்கதாநாயகன் தனது கூண்டுக்குள் ஓளியாமல் வெளியே வந்து தனது எதிர்ப்புக் குரலை ஒலிக்கச் செய்கிறான். அவனுடைய நடவடிக்கைகள் அரச நிர்வாகத்தை அசைக்க வைக்கின்றன. அவன் நீதிக்காகப் போராடுகிறான் என்பதை விளக்க இதுவே போதுமானது.”

அப்படியானால், கதாபுருஷன் ஓர் அரசியல் வரலாற்றுப் படம் எனக் கூறலாமா? அதுவும் சரியில்லை. ஏனெனில், தனது படம் “உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டின் வரலாறு” என்கிறார் கோபாலகிருஷ்ணன்.

என்னைக் கேட்டார்கள் என்றால் கதாபுருஷன், படம் திரைப்படம் என்ற முறையில் தொழில்நுட்பக் கலை வெளிப்பாடு என்ற வகையில் அலட்டிக் கொள்ளாமல் பார்க்கக்கூடியது. ஆயினும் உள்ளடக்க ரீதியாக பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லை.

இருந்தபோதிலும், ஒரு படைப்பின் ஆக்க கர்த்தா என்ற முறையில் நெறியாளரின் விளக்கத்தையும், நாம் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

அடுர் கோபாலகிருஷ்ணன் கூறுகிறார்: தனி நபர் ஒருவரின் சுதந்திரச் சிந்தனைகளுக்குத் தடையாக ஆளும் நிர்வாகம் கொண்டு வரும் அடக்குமுறைகள், ஒதுக்கப்படுதல் போன்ற நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராகப் போராடித் தனது ஆதிக்கத்தைப்

பதிவு செய்ய முனையும் மனித ஆண்மாவின் நித்திய போராட்டத்தின் இறுதிக் கட்டமாக கதாபுருஷனின் வாழ்க்கையைச் சித்தரிக்க முனைந்துள்ளேன்.”

காலமும் வரலாறும் பின்னிப் பினைந்துள்ளதை எடுத்துக்காட்டும் நெறியாளர், கேரளத்தில் 40 வருட வரலாறு, கட்டங்கட்டமாக மாற்றத்துக்கு உப்பட்டது என்றும் காலத்தினாலே எழுந்த உணர்ச்சிப் பெருக்கத்தை தமது படம் காட்டுவதாகவும் குறிப்பிடுகிறார். தமது கதாநாயகன் விட்டுக் கொடுக்காதவன். அவ்வாறே விட்டுக் கொடுக்காதவர்களே சமுதாயத்தில் மாற்றத்தைக் கொண்டு வரலாம் என்று திட்டவட்டமாகக் கூறும் அடுர் கோபாலகிருஷ்ணனின் கருத்து என்னளவில் விவாதத்திற்கு உப்பட்டது.

அடுர் கோபாலகிருஷ்ணனுக்கு 56 வயதாகிறது. நாடக மேடை அனுபவத்தைப் பெற்ற கோபாலகிருஷ்ணன் அடுர் என்ற கேரளக் கிராமத்தில் பிறந்தவர். பொருளாதாரப் பட்டதாரியான அவர் சிறிது காலம் அரசாங்கப் பதவி வகித்தார். 1962 முதல் 1965 வரை திரை நாடகம் எழுதுதல் திரைப்பட நெறியாள்கை ஆகியவற்றில் பயிற்சி பெற்று வெளியேறினார்.

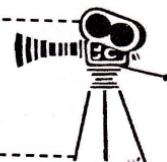
கேரளத் தலைநகர் திருவனந்தபுரத்தில் 1965ஆம் ஆண்டு சித்ரலேகா திரைப்படச் சங்கத்தை ஏற்படுத்தினார். இதுவே கேரள மாநிலத்தின் முதலாவது திரைப்படச் சங்கமாகும். அதுமாத்திரமல்ல. இந்தியாவிலே திரைப்படத் தயாரிப்பு, வினியோகம், படக்காட்சி ஆகியவற்றிற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்ட முதலாவது கூட்டுறவு நிறுவனமும் கோபாலகிருஷ்ணன் ஆரம்பித்ததுதான். இவற்றிலிருந்தே கேரள சினிமாவுக்கு அடுர் கோபாலகிருஷ்ணன் ஆற்றிய பங்களிப்பு தெரிய வரும்.

இந்தியாவில், தலைசிறந்த திரைப்பட நெறியாளர் விருது கோபாலகிருஷ்ணனுக்கு நான்கு தடவை வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவருடைய ‘எலிப்பத்தாயம்’ படத்திற்கு பிரிட்டிஷ் திரைப்பட நிறுவகம் பரிசளித்திருக்கிறது. 1984ல் பத்மஞ் பட்டமும் அடுர் கோபாலகிருஷ்ணனுக்கு வழங்கப்பட்டது.

'கதாபுருஷன்' படத்தின் ஒளிப்பதிவு, ரவிவர்மா. இசை, தமிழ்ப் படங்களுக்கும் அந்நாட்களில் இசையமைத்த விழயபாஸ்கர். விஸ்வநாதன். மினி அரண்முல பொன்னம்மா, ஊர்மிளா உன்னி, டி.எஸ்.ராஜா போன்ற நமக்குப் பழக்கப்படாத நடிக, நடிகையர் இப்படத்தில் நடிக்கின்றனர்.

கதாபுருஷன் நாம் அவசியம் பார்த்து விமர்ச்சிக்க வேண்டிய உயர்தர திரைப்படம்.

19. தபன் ஸின்ஹாவும் அவரது ஆக்கமும்

குறிப்பிடத்தக்க நல்ல தமிழ்ச் சிறுகதையாசிரியர்களின் கதைகளிற் சிலவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து 'பெண்' என்ற தலைப்பிலே நடிகையும், ஒளிப்பதிவாளரும், நெறியாளருமான சஹாஸ்ரனி மணிரத்தினம் எவ்வாறு வரவேற்கத்தக்க, கலைத்துவம் பெருமளவு மினிரும் தொலைத் தொடர்படங்களை அளித்தாரோ, அவ்வாறே சிங்களத் திரைநாடக எழுத்தாளரும், நெறியாளரும் இந்த ஆண்டு சிறந்த ஆங்கில நாவலை எழுதியமைக்காக கிரேஷன் பரிசைப் பெற்றவருமான திஸ்ஸ அபேசேகர.

(இது இலங்கையிற் பிறந்து கண்டாவில் வாழும் மைக்கல் ஒண்டாட்ஜி பெற்ற பூக்கர் பரிசின் ஒரு பகுதியாக வருடா வருடம் வழங்கப்படுவது. மைக்கல் ஒண்டாட்ஜி எழுதிய தி இங்கிலிஷ் பேஷன்ட் என்ற நாவலைத் தழுவி எடுக்கப்பட்ட அதே தலைப்புள்ள படமே இந்த ஆண்டு ஒஸ்கார் பரிசைப் பெற்றது.)

சிங்களச் சிறுகதைகள் சிலவற்றைத் தேர்ந்து தொலைத் திரைப்படங்களை அளித்திருந்தார்.

இந்தியாவிலும் ஒருவர் இவ்வாறு இலக்கியங்களை செலுாலோயிட் வடிவில் தந்துள்ளார். அவர் பெயர் தபன் ஸின்ஹா. இந்த நூற்றாண்டில் சிறந்த வங்காள எழுத்தாளர்கள் பெண்களை மையமாக வைத்து எழுதிய ஆறு சிறுகதைகளைத்

தமுவி இந்நாற்றாண்டின் புதல்விகள் (Daughters of this Centuary) என்ற பெயரில் சில குறும்படங்களை எடுத்தார். அவற்றிலே முன்று படங்கள் திருவனந்தபுரம் திரைப்பட விழாவிலே கடந்த ஜனவரியில் காட்டப்பட்டன. தபன் ஸின்ஹாவை கெளரவிக்கும் முகமாக, இப்படங்கள் காட்டப்பட்டன. இவை ஒவ்வொன்றும், 30 நிமிடங்கள் ஓடின.

ஒரு படத்தின் பெயர் கதம்பினி. ரவிந்திரநாத் தாகூர் 1904ஆம் ஆண்டு எழுதிய கதை ஜிலிட்டோ ஒ மிரிட்டோ உயிர்வாழ்வோரும் மரணித்தோரும் என்பது இதன் அர்த்தம்.

கதாம்பினி ஓர் இளம் விதவை. அவளுக்கிருந்த உடைமைகள் அனைத்தையும் தனது மைத்துனர் சாரதாஷங்கரின் ஒரே மகனுக்கு அவள் தாரைவார்த்துக் கொடுத்து விடுகிறாள். அந்தப் பிள்ளைக்கும் அந்த விதவைத் தாய்க்கும் இடையில் பாசம் ஏற்படுகிறது. ஒரு நாள் இரவு அவளுக்கு நெஞ்சில் வலி ஏற்பட்டு மயங்கி வீழ்ந்து விடுகிறாள். சாரதாசங்கர் அவள் இறந்து விட்டாள் என்று பிரகடனம் செய்து விடுகிறான். அவளின் சமக்கிரியைகளுக்காக நான்கு பிராமணர்களையும் அழைத்து விடுகிறான். ஆனால், அவளை எரிக்கப் போகும் சமயம் அவள் பிரக்ஞ பெற்று எழுகிறாள். ஆனால், பிராமணர்கள் அவளைத் தகனம் செய்து விட்டதாகக் கூறிவிடுகிறார்கள்.

'கதாம்பினிக்கு தான் உயிருடன் இருக்கிறேனா, மரணித்து விட்டேனா என்று சந்தேகம். தனது சினேகிதியின் வீட்டுக்குச் செல்கிறாள். சினேகிதிக்குச் சந்தேகம் எழுகிறது. தனது கணவனை விட்டு கதாம்பினியின் வீட்டாரை விசாரிக்கச் சொல்கிறாள் சினேகிதி. அவன் வீடு திரும்பி அவள் இறந்து விட்டாள் என்ற செய்தியைக் கொண்டு வரும் முன்னேயே கதாம்பினி தனது வீட்டுக்கு சென்றுவிடுகிறாள். அவள் அங்கு சென்றதும், அவள் வீட்டிலுள்ளவர்கள் பீதியில் பரிதவித்து நிற்கின்றனர். அவள் ஒரு பேய் என்று கூறுகின்றனர். கதாம்பினி ஆற்றாமையினால் தனது உயிரைத் தானே பறித்து மாண்டு விடுகிறாள். அவ்வாறு செய்ததனால், அவள் உண்மையிலேயே முன்னர் சாகவில்லையென்பதை நிருபிக்கிறாள்.

அடுத்த படத்தின் பெயர் Abhar liabhaser gwang என்ற கதையை 1918இல் சரத்சந்திர சட்டர்ஜி எழுதியிருந்தார். அபாலி என்ற பெண் ஒரு ஹரிஜன். ஒரு நாள் அவளும் அவள் மகன் கன்சலியும், ஜமீன்தாரினியின் மரண ஊர்வலம் ஒன்றைக் காண நேருகின்றது. ஜமீன்தாரினி அதிர்ஷ்டம் பெற்றவர் என்றும், தங்கரதம் ஒன்று அவளை மேலுலகத்துக்கு எடுத்துச் செல்லும் என்றும், தனது மகனிடம் அபாலி கூறுகிறாள்.

கின்சாலிக்கு இதனை நம்ப முடியவில்லை. தகன மைதானத்திலிருந்து வீடு திரும்பிய அப்பிக்கு கடும் காய்ச்சல் வருகிறது. கன்சாலி இதனைத் தெரிவிக்க தனது தந்தையிடம் ஓடுகிறாள். அதற்குள் அபாலி இறந்து விடுகிறாள். தகனம் செய்ய விறகு தருமாறு தகப்பன் சார்பில் கன்சாலி ஜமீன்தாரிடம் வேண்டுகிறான். அதற்கு பதிலாக சடலத்தை அடக்கம் செய்யுமாறு கூறுகிறாள்.

தனது தாயின் உடல் அடக்கம் செய்யப்படும் முன்னர் ஒரு தடியில் நெருப்புக் கொளுத்தித் தாயின் வாயில் கன்சாலி பிடிக்க எழும் புகைச்சுருளைக் கண்டு தங்க ரத்தில் தன் தாய் விண்ணுலகம் செல்வதாக கன்சாலி கணவு காண்கிறான்.

முன்றாவது கதை எழுதப்பட்டது 1976ல். எழுதியவர் Prapilla Roy. கதையின் பெயர் Sat Shana. இதன் திரைவடிவத்தின் பெயர் Champhia.

சம்பியா, ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்த நடுத்தர வயது மனுஷி. வறியவள். கல்யாணம் செய்யாமல் தனித்து அந்த சூழலில் அவளால் வாழ முடியவில்லை. கணவன் ஒருவனைத் தேடுகிறாள். அவளுடைய முதற் கணவன் ஒர் இளைஞன். அடிமைத் தொழிலாளி. இறந்து விடுகிறான். இரண்டாவது கணவன். தனது உழைப்பில் இருக்கக்கூடாது என்றும் தன் சொந்த காவில் நிற்க வேண்டும் என்று பணித்து விடுகிறான். இப்படியான பல கணவன்களுடன் அவளால் ஒன்றி வாழ முடியவில்லை. ஏழாவது கணவன் நட்வார் கூட நிபந்தனைகளை விதிக்கிறான். புதிய சேலையும், குங்குமமும் வாங்க, நட்வார் செல்ல, இவள்

வேலைத் தேடிச் செல்கிறாள். வேலை கிடைக்கவில்லை. திரும்பி வந்த நட்வார் அவனுக்கு வேலை கிடைத்ததா என்று கேட்கிறான். அவன் இல்லையென்றும் சேலையையும், குங்குமத்தையும் பறித்துவிடுகிறான். சம்பியா தன் எதிர்காலம் எப்படி அமையப் போகிறது என்று விழிக்கிறாள்.

வங்காளப் பெண்களின் நிலை இப்படங்களில் சித்தரிக்கப்படுகின்றன. இந்த மூன்று படங்களிலும் சப்ளா ஆஸ்மி, ஜயா பச்சான், மதுரி டிக்ஸித், பல்லவி ஜோஷி, தீபாஸஹாய், சுல்பா தேஷ்பான்டே, மம்தா சங்கர், தேவஶீரோய் (இவர் தமிழ் படம் ஒன்றிலும் நடித்திருக்கிறார்) போன்ற மும்பாய், வங்காள நடிகைகள் நடிக்கின்றனர்.

தபன் விண்ஹா ஒரு வங்காளத் திரைப்பட நெறியாளர். குறிப்பிடத்தகுந்தவர்.

இவரைப் பற்றிய சில குறிப்புகள்:

சிறுவர்களுக்கான மூன்று படங்கள் உட்பட 38 படங்களை நெறிப்படுத்தியிருக்கிறார். பல பரிசுகள் பெற்றவை. 1956ல் இவருடைய ‘கழுவிவாலா’ தங்க விருது பெற்றது. பேர்லின் திரைப்பட விழாவிலே சிறந்த இசையமைப்புக்குரிய பரிசு இப்படத்திற்கு வழங்கப்பட்டது. இசையமைப்பாளர் பிரபல சித்தார் வாத்திய விற்பனைர் ரவிஷங்கர்.

இவருடைய படங்களில் ஹன்ஸைலி பாங்கர் இதிசத்தா நிர்ஜன் சைகட்டே, ஜத்துகிரிஸா, ஆரோஹி, லவ் ஹாகப்பட்ட, கஷாடித்தோ பஷ்வஹான், அதிதி போன்றவை விமர்சனங்களின் பாராட்டைப் பெற்றுள்ளன.

1950ல் இங்கிலாந்து பைன்ஷட் ஸ்டுடியோவில் பயிற்சி பெற்று 1952 முதல் திரைப்படங்களை நெறிப்படுத்தத் தொடங்கினார்.

தபன் விண்ஹாவின் படங்களைப் பார்க்கும் பொழுது நேர்த்தித் திறன் பளிச்சிகிறது.

20. இந்தியாவின் 26 ஆவது சர்வதேச திரைப்பட விழா

திறந்த வெளியரங்கில், கடும் பந்தோபஸ்து நடவடிக்கைகளுக்கு மத்தியில், விசேஷ அழைப்பு விடுவிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மாத்திரம், மிகவும் ஆடம்பரமான முறையில், மண்ணுலக நடச்ததிரங்கள் (அனேகமாக எல்லோருமே வட இந்தியர்களும், பிறநாட்டவர்களுமே) அழிய ஆடையணிகளுடன் வலம் வர மென்மையான குளிர்காற்று தழுவிச் செல்ல பம்பாய் ப்ரேபோர்ன் (Brabourne) ஸ்டேடியத்தில் வைபவர்தியாக, இந்தியாவின் 26 ஆவது அனைத்துலகத் திரைப்பட விழா கடந்த ஐந்து 10 ஆம் திகதி மாலை ஆரம்பமாகிறது.

பார்வையாளர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட ஆசனங்களில் இடப்பக்கம் வெளிநாட்டு நெறியாளர்கள், நடிக / நடிகையர் மற்றும் கலைஞர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், விமர்சகர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வலது பக்கம் மஹாராஷ்ட்ர அரசியல்வாதிகள், இந்திய அரசியல் தலைவர்கள், அரசு உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆகியோருக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விரண்டு பக்கங்களுக்கு மிடையே நடுவில், திரைப்படத் துறையினர் ஆக்ரமித்துக் கொள்கின்றனர். முதல் வரிசையில் நமது தமிழ் நடிகர் சிவாஜிகணேசன், அவர் துணைவியார், ஏவி.எம்.சரவணன் போன்றோருடன், தேவு ஆனந்த முதலான பம்பாய்ப் படவுலகப் பிரமுகர்களும், இந்தியாவின் பிற மாநிலங்களிலிருந்தும் விழாவுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட படங்களுடன் சம்பந்தப்பட்டவர்களும் நிறைந்து வழிகிறார்கள்.

பிரெஞ்சு அரசாங்கம் அதியுன்னத விருதான, ‘ஷவாலியே’ பட்டத்தை, நமது பெருமைகு சிவாஜி கணேசனுக்கு வழங்கியதை தொடர்ந்தோ என்னவோ, இந்திய மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆதரவில் நடைபெறும் அனைத்துலகத் திரைப்பட விழாவிலே, சிவாஜியைக் கொரவிக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பிக்க ஓரிரு நிமிடங்களேயிருக்கின்றன. கம்பீரமாகவும் அதேசமயம் அடக்கமாகவும் அமர்ந்திருக்கும் சிவாஜி அவர்களைப் பார்க்கிறேன். ரொபர்ட் டை நீரோ அல்லது எந்தவொரு பிறநாட்டு ஆண் நடிகர்கள் தலையை வாரியிருப்பது போல கருமையான தலைமுடியை அவர் வாரியிருந்ததே (இது ஒரு 'விக்' ஆக இருந்தாலும், பரவாயில்லை) கவர்ச்சியாய் இருக்கிறது. அவருடன் ஒரு வார்த்தை பேசி விட வேண்டும் என்ற துடிப்பு என்னிடம் பந்தோபஸ்து ஆட்கள் சுற்றி வர இருந்தாலும், துணிந்து, என்னிருக்கையை விட்டெழுந்து நீரோ அவர் ஆசனத்தருகில் செல்கிறேன். சுற்றுமுற்றும் இருப்பவர்களும், ஆளனியினரும் காத்திராப்பிரகாரமாக அவ்விடம் சென்றதனால் என்னை ஒரு 'மாதிரி'யாகப் பார்க்கிறார்கள்.

நினைத்ததைச் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்பதனால் அவர் முன்னிலையைச் சென்று, "வணக்கம் சேர். இலங்கையில் இருந்து வந்திருக்கிறேன் Please accept our pride in this honour for you. தமிழ்மூலக்குப் பெருமிதம் உங்கள் பங்களிப்பு" என்று கூறி எனது, 'விசிட்டிங் கார்டைக்' கொடுக்கிறேன். அவர் சிறிது எழுந்து இரண்டு கைகளினாலும் எனது கைகளைப் பற்றிக் குலுக்குகிறார். அவர் முகம் பிரகாசத்தினால் ஒளிர்விடுகிறது. வாயெல்லாம் வெள்ளைப் பற்கள் Thank you very much என்கிறார். நானும் உள்ள கிளர்ச்சி கொண்டு ஆசனத்துக்குத் திரும்பி விடுகிறேன்.

நிகழ்ச்சிகள் ஆரம்பமானின்றன. பிரபல ஹிந்தி / மராத்தி மேடை / திரைப்பட நடிகர் அனுபம் கேர் / ஹிந்தியிலும், ஆங்கிலத்திலும் நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து அறிமுகப்படுத்துகிறார். வைபவ ரீதியாக விழாவை ஆரம்பித்து வைக்க சிவாஜி கணேசன் அவர்களை மேடைக்கு அழைக்கிறார். மேடையிலிருந்து இறங்கி வந்து சிவாஜியை அழைத்து மீண்டும் மேடைக்கு அழைத்துச் செல்கிறார்.

பம்பாய் உயர் தமிழர்கள் சிலருக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது காரணமாக அவர்கள் பல்களியில் இருக்கிறார்கள். சிவாஜியை மேடைக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது முதல், அவர் இறுதி

வசனங்களைத் தமிழில் பேசி முடிக்கும் வரை, அவர்களின் கைதட்டல்களும் ஆரவாரமும் கரைபுரண்டோடுகின்றன.

சிவாஜி குத்துவிளக்கை ஏற்ற உதவுமுகமாக மாதுரி தீக்கஷித் புன்னகை, மலரக் காத்து நிற்கிறார். சிவாஜி வாஞ்சையுடன் ஒரு மகளை அணைத்து கொள்வது போல, மாதுரியைத் தழுவிக் கொள்கிறார். அனுபம் சிங், மத்திய அரசின் தகவற்றுறை அமைச்சர் கே.பி.சிந்தியோ ஆகிய இருவரும் சிவாஜியை மார்புறத் தழுவி மரியாதை செய்கின்றனர். மஹாராஷ்ட்ர முதலமைச்சர் ஷராட் பவார், ஏவி.எம்.சரவணன் ஆகியோர் பயபக்தியுடன் உடனின்று வைபவத்தை நடத்தி வைக்கின்றனர்.

பம்பாயில் மன்னுவகத் தாரகைகளுடன் ஏற்பட்ட சந்திப்புகளில் இது முதலாவது.

* பம்பாயில் ஜந்து நட்சத்திர ஹோட்டேல்களில் ஒன்று ‘பிரசிடெண்ட்’ அங்கு தான், திரைப்பட விழாவுக்கு அழைப்பு விடுக் கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் தங்கியிருக்கிறார்கள். அங்கே, ‘லொபி’யில் ஓர் அறிமுகமானவர் போலத் தெரிந்த ஒருவர் யாருக்காகவோ காத்திருக்கிறார். அருகில் நான் செல்கிறேன். அவர் பராமுகமாக இருக்கிறார். கிட்ட நெருங்கியதும், தெரிந்துவிடுகிறது. அனைக்காக எல்லாத் திரைப்பட விழாவுக்குமே வந்து, தேர்ந்தெடுத்துப் படங்களைப் பார்த்து வரும் தலைசிறந்த நடிகை ரேவதிதான்.

‘புனு ஜீஸ்’ அணிந்திருக்கிறார். அதற்கேற்ற வேஷர்ட் மாநிறம். குறுகுறுத்த விழிகள், பக்கத்து வீட்டுச் சாதாரணப் பெண் போல இருக்கிறார். ஆடம்பரமோ, ‘பந்தாவோ’ இல்லை. லேசாக் ‘மேக் அப்’ போட்டிருக்கிறார். பெங்களுரிலும் கல்கத்தாவிலும் இடம் பெற்ற விழாக்களின்போது அவரைச் சந்தித்து நான் உரையாடியபோதும், அதனை அவர் நினைவில் வைத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நான் நினைப்பூட்டுகிறேன். சாடையாக அவருக்கு அது நினைவுக்கு வருகிறது.

ஆங்கிலத்தில் உரையாடுகிறேன். ஆங்கில இலக்கியப் பட்டப் படிப்புக்காக ‘கொரஸ்போண்டன்ஸ் கேர்ஸ்’ பயின்று

வருவதாகக் கூறுகிறார். தாம் மேலும் கற்றுக் கொள்வதற்காக நல்ல திரைப்படங்களைப் பார்த்து வருவதாகத் தெரிவிக்கிறார்.

'Now that you have proved a great actress, dont you like to act in foreign films ஒரு சிறந்த நடிகையாக நிருபித்துள்ளீர்கள். பிறநாட்டுப் படங்களில் நடிக்க விருப்பமில்லையா.

"Oh! Films in Madras are good enough for me."

'சென்னையில் தயாராகும் படங்களே எனக்குப் போதுமானவே' என்கிறார்.

இதற்கிடையில், அவரைச் சந்திக்க யாரோ வர, கண்ணியமாக விடை பெற்றுக் கொள்கிறார்.

ரேவதி நடித்த மின்திப் படம் ஒன்றும், தமிழ்ப் படம் (மகளிர். மட்டும்) ஒன்றும் இவ்விழாவில் இடம்பெற்றமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

❖ ❖ ❖

கமலஹாஸன், ரேவதி போல தேர்ந்தெடுக்க படங்களைப் பார்த்து மகிழ்பவர். ஸ்டேர்லிங் பட மாளிகையில் அவர் பிற நாட்டுப் படங்களை மாத்திரம் பார்த்துக் கொண்டார். 'அற்பர்கள் தான் அர்த்தராத்திரியில் குடை பிடிப்பார்கள்!' அதனால் மிக மிக அருமையான நடிகரும், இலக்கியப் பரிச்சயமுங் கொண்ட கமலஹாஸனுக்கு ஆடம்பர ஆர்ப்பாட்டங்கள் தேவையில்லாமல் இருந்தன. மேன் மக்கள் மேன் மக்களே.

❖ ❖ ❖

"மே மாதம்" படத்தில் நடித்த சொனாவியை நினைவிருக்கிறதா? இவர் மராத்தி, மின்தி நாடகங்களிலும், திரைப்படங்களிலும் நடித்து வரும் ஓர் இளம் நடிகை. மாநிறம் ஆடம்பரமில்லாதவர் கிரிஷ் கர்னாட் நெறிப்படுத்திய 'செல்வி' என்ற படம், பெங்களூர் திரைப்பட விழாவில் காண்பிக்கப்பட்டபொழுது, இவர் நடிப்பைப் பார்த்து மகிழ்ந்திருக்கிறேன்.

‘ஹாட்டேல் பிரசிடெண்ட்’ காலைப் போசன வேளையில் திரைப்பட விழா இடம் பெற்ற நாள்களில், ஒரு நாள் சொனாவி எனது மேசையின் முன்னர், தமது உணவுத் தட்டுடன் வந்து அமர்கிறார்.

“May I sit here?” (இங்கு நான் அமரலாமா?) என்கிறார், அமர்கிறார்.

“I think I have seen you in one of the regional films. I am Sri Lankan” பிராந்தியப் படம் ஒன்றில் உங்களைப் பார்த்திருக்கிறேன். நான் ஓர் இலங்கையன் என்று அறிமுகம் செய்து கொள்கிறேன்.

லேசாகச் சிரிக்கிறார். கவர்ச்சியாக இருக்கிறது.

“சார் நான் தமிழ்ப் படம் ஒன்றிலே நடித்திருக்கிறேன் சார். நான் தமிழ் கற்றுக் கொள்கிறேன்,” என்று கூறி என்னை அசத்தி விட்டார்?

“என்ன படம்?”

“மே மாதம். I m Sonali”

“Oh! I see! நான் வீடியோவில் தான். அதனைப் பார்த்தேன். கொஞ்சம் வித்தியாசமாய் இருக்கிறது,” என்றேன். தனக்கு தமிழ் விருப்பம் என்றும், தமிழ் நாட்டில் எல்லோரும் Efficient என்றும் கூறினார்.

“உங்களைப் பார்க்க சந்தோஷமாய் இருக்கு சேர். வீட்டிலே, எல்லோரையும் விசாரித்ததாகச் சொல்லுங்க சேர்” என்று கூறி உரிமை பாராட்டினார் சொனாவி என்ற இந்த மராட்டியப் பெண். மராட்டியர்கள் இன்றீயாகத் திராவிடர்கள் என்றொரு கருத்தும் நிலவுவதனால் சொனாவிக்குத் தமிழ் பாசம் இருந்ததையிட்டு நான் அதிகம் ஆச்சரியப்படவில்லை. சொனாவி நடித்த ‘முக்தா’ என்ற மராட்டியப் படமும் விழாவில் இடம்பெற்றது.

அங்கு பேசியவர்கள் பலரும் புதுடில்லி போன்ற ஒரே இடத்தில் விழா எப்பொழுதுமே இடம் பெற்றால் நல்லது என்று கருத்துத் தெரிவித்தனர். “தி ஹிந்து” பத்திரிகையின் திரைப்பட

விமர்சகர் கௌதம் பாஸ்கரன், கண்ணடத் திரைப்பட நெறியாளர் கிரிஷ் கஸ்ஸரவல்லி, மராத்தியப் பட நெறியாளர் ஜப்பார் பட்டேல். வங்காளப் பட நெறியாளர் பாசு பட்டாச்சார்ய, துருக்கி நாட்டு நெறியாளர் குல்டுக் அட்டமான், களத்தம் கௌல் போன்றோரும் கருத்து தெரிவித்தனர்.

இத்தகைய விழாக்கள் பெரிய அளவில் நடத்தப்படுவதனால் அரசு பொறுப்பேற்காமல் தனியார் துறையினரை ஒழுங்கு செய்யுமாறு அனுமதித்தல் நலமெனவும் கருத்து நிலவியது.

இந்தியப் பட விழாக்கள் சிறந்த படைப்புகளுக்கான பரிசில் வழங்கும் முறை மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டது.

சில செய்திகள்:

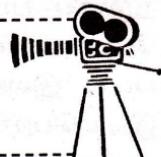
1. இந்தியாவில் தலைசிறந்த நடிகைகளில் ஒருவராக கருதப்படும் அர்ச்சனா சி.பி.பத்மகுமார் நெறிப்படுத்திய ‘சம்மோஹனம்’ (வசியம்) என்ற மலையாளப் படம்.
2. கலைத்துவமான மலையாளப் படங்களின் நெறியாளர் சி.பி.பத்மகுமார்.
3. இந்தியாவின் தலைசிறந்த திரைப்பட நெறியாளர்களில் முன்னணியில் நிற்பவரான வியாம் பெனிகல்.
4. பாகிஸ்தானுக்கு அகதியாகச் சென்ற இந்திய முஸ்லிம் பெண்ணின் அங்கலாய்ப்புகளையும், தமிழ்நாட்டுப் பாசத்தையும், குடும்ப நலப் பிள்ளையின் அற்புதமாக சித்திரிக்கும் படம் “மம்மோ”. வியாம் பெனிகல் நெறிப்படுத்திய பாரிதா ஜலால் சஞ்ஜே பாத் போன்றோர் கச்சிதமாக நடித்துள்ளனர்.
5. பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த உலகப் புகழ் பெற்ற நெறியாளர்கள் நெறிப்படுத்திய மூன்று குறும்படங்கள் “எரோட்டிக் டேல்ஸ் (காமஞ்சார்ந்த கதைகள்) என்ற

பெயரில் இடம் பெற்றது. அவற்றிலே, முன்னணிக் கலைத்துவப் பட நெடியாளர்களில் ஒருவரான மணிகௌல் படைத்த காவியமும் இடம் பெற்றது. “திருப்பா திருடா” (படத்தில் மணிரத்தினத்தின் கைவண்ணம்) நடித்த அனு அகர்வால் படாடோபமின்றி அமைதியாக, காதல் மயக்கத்தைத் தரும் அரண்மனைக்காரிகை பாத்திரமேற்று நடிக்கிறார். இப்படத்தில் ஆபாசமே இல்லாமல் சில நீச்சல் காட்சிகளில் அனு அகர்வால் உட்படச் சில வட இந்திய அழிகள் முழு நிர்வாணமாக நீச்சலடிக்கின்றனர்.

6. இந்தியர் ஒருவர் அமெரிக்காவில் தயாரித்து நெறிப்படுத்திய ‘காதல், காமம், திருமணம்’ என்ற படத்திலும் இந்தியப் படங்களில் காணாத தாம்பத்திய அன்யோன்ய உறவுக் காட்சிகள் இடம் பெற்றுள்ளன. தீப்தி நவால் என்ற பிரபல ஹிந்தி, மராட்டி நடிகையும் நன்கு அறிமுகமாகாத வட இந்தியக் கவர்ச்சி நடிகையொருவரும், அமெரிக்காவில் வசித்து வரும் இந்தியர் ஒருவரும் இப்படத்தில் நடிக்கின்றனர்.
7. பிரேரஞ்சுப் படமான ‘என்னைக் காதலிப்பார் யாருமில்லை’ என்ற படத்தில் சுவாரஸ்யமான காட்சி.
8. மே மாதம் தமிழ்ப் படத்தில் நடிகை மராட்டி / ஹிந்தி நடிகை சொனாலி குல்கார்னி. பிரபல மராட்டிய நடிகர் ஒருவருடன் “முக்தா” என்ற படத்தில் தோன்றும் காட்சி.
9. எகிப்தியப் படமான America Shika Bika என்ற படத்தில் எகிப்தியர்கள் சிலர் அமெரிக்காவுக்குக் கள்ளத்தனமாக ரோமானியா, ஹங்கேரி வழியாகச் செல்ல முற்படும் கதையில் பழிவிரக்கமும் சோகமும் கலந்த நகைச்சுவையும் இடம் பெறும் வண்ணத்தில் காட்சிகள் அமைகின்றன. அதிலொரு காட்சி.
10. தொழில்நுட்ப சாகசங்கள் மூலம் திரைப்படத்தை உருவ ர்தியாக முன்னேற்றிச் செல்லும் ஸ்வீவன் ஸ்பில்பேர்க்

என்ற அமெரிக்க நெறியாளர் உள்ளடக்க ர்தியாகவும் அருமையான படங்களைத் தர முடியும் என 'விண்டலரின் பட்டியல்' படத்தில் நிருபித்திருக்கின்றார். மனித உணர்வுகள், இன, சாததி, பேதமின்றிப் பரிவர்த்தனை செய்யப்படுவதை இந்த வரலாற்றுப் படத்தில் காணலாம்.

21. டில்லி திரைப்பட விழா

1996 - இல் இடம்பெற்ற புதுடில்லி, அனைத்துலகத் திரைப்பட விழாவிலே இந்தியப் பெண் நெறியாளர்களின் ஆக்கங்களுடன், ஆசியாக் கண்டத்தின் ஏனைய நாடுகளைச் சேர்ந்த பெண்களின் ஆக்கங்களும் காட்டப்பட்டன.

இந்தப் படங்களிலே தலைசிறந்த ஆசியப் பெண் நெறியாளர்களின் படங்களாகப் பின்வருபவை தெரிவு செய்யப்பட்டன:

நாணம் என்ற சின மொழிப் படத்தை நெறிப்படுத்தியவர் ஹோங்கொங்கைச் சேர்ந்தவர். இவருக்கு முதற் பரிசு. இரண்டாவது இடத்தை மற்றொரு சின மொழிப் படமும், அரபு மொழிப் படமும் பெற்றன. ஊர்காவல் என்ற பீஜிங் மாநகரப் படமும், சுதந்திரக் கும்பல் என்ற லெபனன் நாட்டுப் படமுமே இவைகளாகும். இவற்றை விட, நீதிபதிகளின் விசேட அங்கீரிக்கப்பாக, சுரானியப் படமான நீல முக்காடு பரிசு பெற்றது.

இப்படங்களுக்கான நடுவர்கள் அனைவருமே திரையுலகின் முக்கியஸ்தர்கள். உதாரணமாக, ஜஷான் மொரோ என்ற பிரெஞ்சுப் பெண்மணி, உலகின் தலைசிறந்த நடிகைகளுள் ஒருவர். திரையிலும், இசைத் துறையிலும் சோபிக்கும் முன்னர், இவர் பிரெஞ்சு மேடைகளில் நடித்து வந்தார். இவருடைய நடிப்பை உலகத் திரைப்பட நெறியாளர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். இவருக்குப் பல விருதுகள் கிடைத்துள்ளன. கடந்த ஆண்டுக்கான

உலகத் திரைப்பட விழா நடவர் குழுவுக்கும் இவர் தலைமை தாங்கினார்.

இந்த நடவர் குழுவில் ஷியாம் பெனிகலும் இடம் பெற்றிருந்தார். ஷியாம் பெனிகல், இன்று இந்தியாவின் தலைசிறந்த நெறியாளர்களில் ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார். இவருடைய ஹிந்திப் படங்களான அங்குர், நிஷாந்த, பூமிகா, கல்யுக், மந்தி போன்றவை விமர்சகர்களின் பாராட்டைப் பெற்றுள்ளன. அங்குர படம் இலங்கையில் காட்டப்பட்டது. பூமிகாவும் கொழும்பில் இடம்பெற்ற இந்தியத் திரைப்பட விழாவில் காட்டப்பட்டது. ஷப்னா அஸ்மி, மறைந்த ஸ்மிதா பட்டேல் ஆகியோர் முறையே இப்படங்களில் நடித்திருக்கின்றனர். இருவரும் பயிற்சி பெற்ற திரைப்பட நடிகைகள்.

இவற்றிலே, நீல முக்காடு என்ற சராணியப் படத்தை மாத்திரமே என்னால் பார்க்க முடிந்தது. ஆயினும் ஏனைய மூன்று படங்களைப் பற்றியும் சில தகவல்களைச் சேகரிக்க முடிந்தது.

முதற் பரிசைப் பெற்ற லீ ஷாவோஹூ பீஜிங்கில் பயிற்சி பெற்றவர். 'மஜிகல் ரியலிஸம்' எனப்படும் பண்பைக் கொண்டு வரும் மார்க்கிய எழுத்தாளரான கப்பியல் கார்சியா மார்க்குவெஸ் எழுதிய 'முன்னமே தெரிந்த மரணமொன்றின் வரலாறு' என்ற நாவலைத் தழுவி இவர் எடுத்த படமும், '40 வயதில் மனிதன்' என்ற பரிசு பெற்ற இவருடைய படமும் குறிப்பிடத்தக்கவை என்கிறார்கள்.

புதுடில்லியில் சிறந்த படமாகத் தேர்வு செய்யப்பட்ட நாணம் இரு விபசாரிகளைப் பற்றிய படம்.

இரண்டாவது பரிசைப் பகிர்ந்து கொண்ட படங்களில் ஒன்று மீண்டும் சினப் படமாகத்தான் இருந்தது. இதன் பெயர் "ஊர்காவல்". நெறியாளரின் பெயர் நிங் யிங். விமர்சகர்களின் பாராட்டைப் பெற்றுள்ள இந்த நெறியாளர், எந்தவித பந்தாவுமின்றி, அடக்கமாக எல்லோருடனும் பழகினார். இவருடைய படத்தில்

பொலிஸ்காரர் பீஜிங்கில் எதிர்நோக்கும் தர்மசங்கடமான பிரச்சினைகளைச் சித்தரிப்பதாக அறிகிறோம்.

மற்றைய படத்தை நெறிப்படுத்திய வெய்லா, அஸ்ஸாப் டெங்ரோத், வெபனன் தேசத்தைச் சேர்ந்தவர். இவரைப் பற்றிய விபரங்களைத் திரட்ட முடியவில்லை. “சுதந்திரக் கும்பல் என்ற இவருடைய படம் அநாதரவாக விடப்பட்ட, வீடிமுந்த குழந்தைகள் கும்பல் ஓன்றின் அட்டகாசங்களைச் சித்திரிக்கிறதாம்.

இந்தப் படங்களைப் பார்க்கத் தவறிய நான், நடுவர் குழுவின் விசேட பாராட்டைப் பெற்ற ஈரானியப் படத்தைப் பார்த்து மகிழ்ந்தேன். “நீல முக்காடு” வர்க்க பேதங்களையும் மீறிய காதலைக் கூறுகிறது. நல்ல மனதுடைய ஒரு பணக்காரர், வயது போனாலும், பேரரப் பிள்ளைகளைக் கண்டிருந்தாலும், மிகவும் தாழ்ந்த நிலையிலுள்ள ஒரு பெண்ணின் மீது பரிவும் கருணையும் கொண்டு பின்னர் இருவரும் உண்மையிலேயே காதல் கொள்வதையும், அன்பினால் கட்டுண்டிருப்பதையும் படம் சித்திரிக்கிறது. ஆயினும் சமுதாயம் அவர்களை ஒன்று சேர விடவில்லை. இக்கதையைக் கொச்சைப்படுத்தாமல் பார்ப்பிர்களானால், நெறியாளர் பரிவர்த்தனை செய்யும் மனித உறவுகளின் வெளிப்பாட்டை விகற்பார்வீ நீங்களும் ரசிப்பீர்கள்.

இப்படத்தின் நெறியாளர் ரக்ஷான் பானி எட்டிமாட் பல விருதுகளைப் பெற்ற ஓர் ஈரானிய மாது.

இதனைவிட, ஏனைய ஆசியப் பெண்மணிகள் சிலரின் படங்களையும் பார்த்தேன். இவற்றில் “நதிக்கு என்ன வயது?” என்ற ஜப்பானியப் படம் எனக்கு அலுப்பையே தந்தது. மூன்று சகோதரர்களுக்கும், அவர்கள் மைத்துணிக்கும் இடையில் ஏற்படும் உறவு சித்திரிக்கப்படுகிறது. படத்தில் ஒட்டமில்லை.

அதேவேளையில், இடிற்ஷெக்கோரி என்ற இஸ்ரேலியப் பெண்மணியின் படம் கலைநயமாக அமைந்தது. இந்த நெறியாளரும் சமுகமாகப் பழகினார். “காதெலெனும் பெயரில்” என்ற இந்தப் படத்தில் ஒரு தாய் (கணவனை இழந்தவள்) அவள் மகள் (அவள்

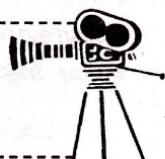
சினேகிதியின் கணவனினால் தாய்மைக்குள்ளானவள்), மகளின் அந்தக் காதலன் (சினேகிதியின் கணவன்), தாயின் கணவனின் தம்பி ஆகியோருக்கிடையிலுள்ள உறவை நெறியாளர் படிமங்களாக தெளிவுபடுத்தும் பாங்கு அலாதியானது.

துருக்கிய பெண்மணி கனன் கெரேட் நெறிப்படுத்திய ‘மரணத்தை விஞ்சி உறையும் காதல்’ என்ற படத்தில் அவருடைய மகள் பெண்னில் கெரேட் நடிக்கிறார். இவரும் புதுடில்லிக்கு வந்திருந்தார். இவரிடம், “ஆசியத் தன்மையே” விட “ஐரோப்பியத் தன்மையே” அதிகம் காணப்பட்டது. இப்படம் நகர்ப்புற துருக்கியப் பெண்ணொருத்தியின் பாடல் / ஆடல் பற்றிய கதையை இருந்தாலும், குற்றச்செயல்கள் பற்றியதாகவும் இருந்தது. எனக்கு ஏனோ பிடிக்கவில்லை.

நான் பார்த்து ரசித்த படங்களுள் ஒன்று பிலிப்பீன்ஸ் பெண்மணியான மரிலோ டயஸ்-அபய நெறிப்படுத்திய இரு வேறு கதைகள் அடங்கிய “அவள் கொரவத்தை மீட்டுக்கொடு” என்ற படம். இந்தியப் படம் போலவே இருக்கும் இந்தத் தென்கிழக்காசியப் படத்தில் இரு பெண்களின் தனித்தனியான இக்கட்டுக்கு இடம் பெற்ற அனுபவங்கள் நீதிமன்றக் காட்சிகள் மூலம் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. நெறியாளர் லண்டனில் திரைப்படத்துறைப் பயிற்சி பெற்றவர்.

கடைசியாக, நகைச்சுவை சார்ந்த, ஹிந்தி மசாலாப் படம் போன்ற எகிப்தியப் படம். பெயர் “ஸ்டக்கோஸா” நெறியாளர் பிரான்சில் திரைப்படத் துறைப் பயிற்சி பெற்ற இனாஸ் டெகேடி. என்னால் ரசிக்க முடியவில்லை:

22. மறக்க முடியாது சில மாநில திரைப்படங்கள்

இந்தியாவிலே பல மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த மாநிலங்களில் ஒன்று தான் தமிழ்நாடு. தென் பிராந்தியத்திலே

தமிழ்நாடு தவிர, ஆந்திரா (தெலுங்கு), கர்நாடகா (கன்னடம்), கேரளா (மலையாளம்) ஆகிய மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. தென்னகத்தைச் சேர்ந்தவர்களைத் திராவிடர் என்பர். திராவிடப் பண்பாடு, இந்தப் பிராந்தியக் கலை, கலாசாரங்களில் பிரதிபலிக்கின்றன. அவை பிரதிபலிக்கும் ஊடகங்களில் ஒன்று திரைப்படம்.

இந்தியாவில் ஆண்டுதோறும் அனைத்துலகத் திரைப்பட விழாக்களும், இந்தியத் திரைப்பட விழாக்களும் இடம் பெறுகின்றன. அனைத்துலகத் திரைப்பட விழா வரிசையில், 1991 முதல் சென்னை, பெங்களூர், புதுடில்லி, கல்கத்தா, பம்பாய் ஆகிய மாநகரங்களில் இடம் பெற்ற விழாக்களிலே, அழைப்பு ஊடகத்துறை விருந்தாளியாகக் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. ஜோராப்பிய, அமெரிக்க, கனேடிய, அவுஸ்திரேலிய, தென்கிழக்காசிய, ஜப்பானிய, சீன, தென்னாப்பிரிக்க, எகிப்திய, சரானிய படங்கள் பலவற்றைப் பார்த்துப் பயன்பெற்றிருக்கிறேன். இவை புத்தறிவையும், புத்தனுபவத்தையும் எனக்குப் புகட்டின இவை பற்றி விமர்சனச் சாயல் படிந்த எதிரொலிகளை ஆங்கலத்திலும், தமிழிலும் அச்சு / மின்மம் சார்ந்த ஊடகங்கள் மூலம் தெரிவித்து வந்துள்ளேன். எனது சொந்தப் பெயரிலும், “சல்வர் புத்ர” “விலோச்சனி”, “புஷ்பா மணாளன்” போன்ற புனைபெயர்களில் எழுதி வந்துள்ளேன். இந்தத் தகவல்கள் நான் வாசகர்களுக்குத் தெரிவிப்பதன் நோக்கம். ஈழத்து இலக்கிய / கலை வரலாற்று ஆசிரியர்கள் இவற்றையும் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகவே பதிவுகளின்றி ஆய்வுகள் முழுமையானாகா.

இந்தியாவின் 27 ஆவது அனைத்துலகத் திரைப்பட விழா எதிர்வரும் ஜனவரி, 10ஆம் திங்கி முதல் 20ஆம் திகதி வரை இந்தியத் தலைநகரான புதுடில்லியில் நடைபெற்றது. கலைத்துவமான திரைப்படங்கள் அங்கு காட்டப்பட்டது. உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும், இந்தியாவின் வெவ்வேறு மாநிலங்களிலுமிருந்தும் இப்படங்கள் தெரிவு செய்யப்படுகின்றன. தினமும் நான்கு காட்சிகள் மூன்று, நான்கு தியேட்டர்களில் ஒரே சமயத்தில் காட்டப்படுவதனால், அனைத்துப் படங்களையும்

ஒருவர் ஒரே சமயத்தில் பார்த்துவிடுவது, சாத்தியமில்லை. எனவே தேர்வுமுறை அவசியமாகிறது.

நல்ல கலைத்துவமான திரைப்படங்களை இலங்கையில் நாம் பார்க்க முடியாதிருக்கிறது. இங்கு நாம் பார்ப்பது, நாலாந்தர ஆங்கில ஹோலிவுட், பொலிவுட், தமிழ்நாட்டுப் படங்களைத்தான். இவை கலாபூர்வமற்ற, நல்ல களிப்பைத் தராத நமது அறிவையும் அனுபவத்தையும் விவரிக்க முடியாத கீழ்த்தரமான ரசனையை வெளிப்படுத்தும் படங்களாகும். இவற்றையே நாம் தொடர்ந்து பார்த்து வருவதனால் இவை தான் 'சினிமா' என்று நாம் தவறாகக் கணித்து வருகிறோம். இங்கு திரைப்பட மேம்பாட்டு ரசனைச் சங்கம் எதுவும் கிடையாது.

இங்கு காட்டப்படும் படங்களில் தப்பித் தவறி 'நல்ல படங்களாய் அமைந்து விடுவதையும் இங்கு நாம் குறிப்பிட வேண்டும். இத்தகைய படங்கள் களிப்பட்டலையும், கலைஞுட்பத்தையும், கருத்து வெளிப்பாட்டையும் தந்தன என்பதையும் மறுக்க முடியாது. ஆயினும், "நல்ல படங்கள்" என்று விஷயமறிந்த திரைப்பட விமர்சகர்களால் விதந்துரைக்கப்படும் படங்களைப் பார்க்க குறைந்தபட்சம், இந்தியாவில் இடம் பெறும் அனைத்துலகத் திரைப்பட விழாவிற்குத்தான் நாம் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

இந்த இந்திய அனைத்துலகத் திரைப்பட விழாக்களிலே, கமலஹாசன், ரேவதி போன்ற சிறப்பான நடிக நடிகையரைத் தவறாமல், நீங்கள் சந்திக்கலாம். இவர்கள் நம்மை தினம் தினம் வளர்த்துக் கொள்வதனால்தான், அவர்கள் நடிப்பில் மெருகு ஏறிவருகிறது. நல்ல நடிப்புள்ள உலகத் திரைப்படங்களை இவர்கள் பார்க்கிறார்கள்.

லெஸ்டர் ஜேம்ஸ் பீரிஸ், அனோஜா வீரசிங்ஹே போன்ற சிங்கள மொழிக் கலைஞர்களையும் அங்கு தவறாது பார்க்கலாம். இந்தத் திரைப்பட விழாக்களிலே கலந்து கொள்ளும் அஷ்லி ரத்னவிழுவன், திரைப்பட விமர்சன் ரசனை உயர்வதற்காக இங்கு பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறார். ஆயினும், அவை சிங்கள மொழி தெரிந்தவர்களுக்காகவே பயன் தருகின்றன.

எனவேதான் சினிமா மூலம் புத்தனுபவத்தைப் பெருக்க அயல் நாடாகிய இந்தியாவை நாம் அண்ட வேண்டியிருக்கிறது. அங்கு நடைபெறும் அனைத்துலகத் திரைப்பட விழாக்களின்போது உலகெங்கிலுமிருந்து நெறியாளர்கள், கலைஞர்கள், தொழில்நுட்பவியலாளர்கள், தயாரிப்பாளர்கள், விமர்சகர்கள், ஊடகத் துறையினர், திரைப்படச் சங்கங்களின் உறுப்பினர்கள் என்றெல்லாம் பல்லாயிரக்கணக்கானோர் கூடிச் சந்திப்பார்கள். தொடர்பு கொள்வார்கள். வெவ்வேறு பண்பாட்டுக் கோலங்களை அறிந்து கொள்வார்கள். விளைவு: பயனுடையதாகிறது.

கடந்த ஆண்டுகளில் நான் இந்தியாவில் பார்த்த மாநிலப் படங்களில், சில, தென்னகத்தைச் சேர்ந்தவை. அவற்றிலே சில மறக்க முடியாதவை. அச்சில படங்கள் பற்றிய தகவல்களைச் சில குறிப்புகளுடன் இங்கு பார்ப்போம்.

சந்தியா ராகம்

இக்கதையை எழுதியவர் அஹிலா மகேந்திரா, திரைநாடகம் படத் தொகுப்பு, படப்பிடிப்பு / வசனம் / நெறியாள்கை அனைத்தும் பாலுமகேந்திரா. இவர் இலங்கையிற் பிறந்தவர் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். இதில் நடித்தவர்கள்: வி.சந்தானம், அர்ச்சனா, பிரணயமூர்த்தி, ஓர் அந்திப் பொழுதின் ராகம் எனப் பொருள்படும் இந்தப் படத்தின் கதாநாயகன் 84 வயதுடைய சொக்கலிங்கம். அவருடைய முதிய தனிமை வாழ்வின் சோக்க கதை படத்தில் சித்திரிக்கப்படுகிறது.

உணர்ச்சிமயமான இப்படத்தில், கச்சிதமான நெறியாள்கை காரணமாக, உணர்ச்சி நெறிப்படுத்தப்பட்ட முறையில் பரிவர்த்தனை செய்யப்படுகிறது.

இந்த முதியவர் தமது துணைவியை இழந்த பின் மாநகரத்தில் தன் மருமகள் வீட்டில் தங்கியிருக்கிறார். வாசவே இவருடைய ஒரே உறவினன். ஆயினும், வாசவுக்குத் தன் முழுக் கவனத்தையும் மாமனாரிடம் செலுத்த முடியாதிருக்கிறது. அவனுக்கு அவனுடைய சோலி. அவனுக்கு மூன்று வயதில் ஒரு பெண் குழந்தை மனைவி கர்ப்பிணியாய் இருக்கிறாள். வருவாய் போதுமானதாயில்லை.

மாநகர வாழ்வின் பரபரப்புகளையும், நெருக்குவாரங்களையும், இந்தக் கிழவரின் கண்களுடாக நெறியாளர் காட்டுகிறார். மிகவும் திவிரமான முறையில், மனதைத் தொடும் பல காட்சிகள் இப்படத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்தப் படத்திற்குப் பின்னனி இசையமைத்திருப்பவர் எல்.வெத்தியநாதன். ஓர் அருமையான சினிமா, “சந்தியாராகம்.”

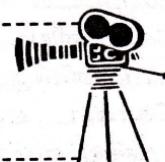
மட்ட மனுஷாலூ

இது மற்றொரு தென்னிந்திய படம். தெலுங்கு மொழியில் வெளிவந்த இந்தப் படத்தில், அர்ச்சனா, நீணாகுப்தா, மொயின் அவி பேய்க் குகியோர் நடிக்கின்றனர். கதை, காட்சியமைப்பு, இசை, நெறியாள்கை திரை நாடகம் ஆகியனவற்றை பி.நரசிங்கராவ் பொறுப்பேற்றிருக்கிறார். இவர் நெறிப்படுத்திய மற்றொரு படம் “தாலி”. இந்தப் படத்திலும் அர்ச்சனா நடிக்கிறார்.

இப்படத்திலே ஒரு கிராமிய தம்பதியரின் அவலவாழ்வு சித்திரிக்கப்படுகிறது. நாளாந்த உணவுக்காக அல்லற்படும் பல ஆந்திர கிராமவாசிகள், அங்கு நிலவும் பொருளாதார அமைப்பு காரணமாகவும், வறுமையின் காரணமாகவும் மாநகரங்கள் நோக்கிச் செல்லும் மரபிலே, நார்சாய், பொச்சம்மா ஆகிய இருவரும் தமது கைக்குழுமந்தையுடன் நகருக்கு வந்ததும், கட்டிட வேலைகளில் நாளாந்தக் கூலி வேலை பெறுகின்றனர். ஆயினும், வேலைக்கேற்ற ஊதியம் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அனுமாத்திரமல்லாமல், கஷ்டப்பட்டு அவர்கள் சேமித்த பணத்தை, அரசியல்வாதியொருவன் தனது குள்ள நடவடிக்கைகள் மூலம் தட்டிப் பறிக்கிறான். இதற்கிடையில், பொச்சம்மாவையும், குழந்தையையும் விட்டு விட்டு வேறொரு நகரத்துப் பெண்ணுடன் ஓடிவிடுகிறான். பொச்சம்மா என்ன செய்வாள்? நோய்வாய்ப்படுகிறாள். அவள் கற்பு பலாத்காரமாகச் சூறையாடப்படுகிறது. அதன் பின்னர் அவள் அநாதரவாக வீதியில் வீழ்ந்து மடிகிறாள். அவள் குழந்தை வீறிட்டமுகிறது. ஆனால், யாருமே அக்கறை காட்டவில்லை. உலகம் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. இது தான் கதை.

நெறியாளர் ந.நூர்சிங்கராவ், அப்பெண்ணின் கோணத்தில் நின்று கதையை அணுகுகிறார். இந்தச் சமுதாயத்திலே அணுக்கு இருக்கும் தேர்வு செய்யும் முறைமை உரிமை. அதேஏனவு பெண்ணுக்கு இல்லை. பெண் இன்னமும், குறிப்பாக கிராமிய வறிய பெண்கள், சமத்துவம் இல்லாதவர்களாக இருப்பதையே நெறியாளர் காட்டும் அதேவேளை, பெண் தோல்வி கண்டவனும், சக்திமிக்கவனாய் இருக்கிறாள் என்பதை நெறியாளர் காட்டுகிறார்.

23. டெல்லி திரைப்பட விழா

அறிந்திருந்த முகங்களை நேரிற் சந்தித்தபொழுது எழுந்த உவகை எழுத்தில் விவரித்துச் சொல்லொணாதது.

திரையுலகில் மின்னுந்தாரகைகளையும், எழுத்துலகின் முடிகுடாப் படைப்பாளிகளையும் பற்றியறிந்திருந்தாலும், நேரில் அவர்களைச் சந்தித்து உரையாடியபோது, அவர்களும் நம்மைப் போற் சாதாரணமாகவே பழகியதைக் கண்டு வியந்தோம். இது ஒரு வேளை பழகும் பிரகிருதிகளைப் பொறுத்ததாயும் புறநடையாகவும் இருக்கக் கூடும்.

பாக்கு நீரிணைக்கப்பால், தமிழ்நாட்டுத் தலைநகர் மீமாநகரம் சென்னையிலும், முழு பாரதத்துக்குமே தலைநகரான் மீமா நகரம் புதுதிலவியிலும், கடந்த மாதம் 22 நாட்களைப் பயனுள்ள முறையில் கழி/ கழிப்பாக முடிந்தது. எமது அனுபவம், வாசகர்களுக்குச் சில புதிய தகவல்களைத் தரக்கூடுமெனக் கருதி, சில விபரங்கள். இவற்றை மூன்று பிரிவுகளில் அடக்கிப் பார்ப்போம்: எழுத்துலகம், திரையுலகம், நீள்தூரப் பயணம்.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள ஐனரஞ்சக எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களை வாசகர்கள் நிறையப் படித்திருப்பீர்கள். உதாரணமாக, பட்டுக்கோட்டை பிரபாகர், ராஜேந்திரகுமார், அனுராதா ரமணன் போன்றவர்கள் அதே தமிழ்நாட்டிலிருந்து தான் இலக்கியத் தரமான

படைப்புகளைத் தருபவர்களும் இருந்து வருகிறார்கள். ஆனால், நம்மிடையே தரமான எழுத்தைத் தேடிப் படிப்பவர்களைத் தவிர்த்து, ஏனையோர், அந்த ஆக்க இலக்கியகாரர்களையும், திறனாய்வாளர்களையும் அறிந்திலோம்.

எழுத்துவகும்

அங்குள்ள தரமான எழுத்தாளர்களும், வாசகர்களும், நம்முடைய செ.கணேசலிங்கன், செ.யோகநாதன், டொமினிக் ஜீவா, கே.டானியல், க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி மற்றும் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலிருந்து எழுதி வரும் நம் நாட்டைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட எழுத்தாளர்களை மாத்திரமே நன்கறிவர். எமது பிற முக்கிய எழுத்தாளர்களை அவர்கள் அறியார். இதற்குக் காரணம் தொடர்பின்மையும், நமது எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளைப் படிக்கும் வாய்ப்பின்மையுமே. விமானத் தபாற் செலவு அதிகம் காரணமாக நமது பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் நூல்கள் ஆகியவற்றை அங்கு அனுப்பித் தொடர்பை ஏற்படுத்த முடியாதிருக்கிறது.

சி.சு.செல்லப்பா, வல்லிக்கண்ணன், அசோகமித்திரன், வெங்கட் சாமிநாதன், லக்ஷ்மி கண்ணன், பிரேமின், வேம்பாக்கம் கே.சுப்பிரமணியன், திலிப்குமார், சிவகாமி, மாலன், பாவைச்சந்திரன், இந்தப் பெயர்களை நமது இளவெல்கள் அறிந்திருக்காவிட்டால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. நம்மில் பழையவர்கள், இவர்களின் எழுத்துக்களில் பரிச்சயமாக இருக்கக்கூடும். அறிந்திராதவர்கள் நலன் கருதிச் சில விபரங்கள்.

அக்காலத்திலே “மணிக்கொடி”, கிராம ஊழியன் போன்ற தரமான இலக்கிய ஏடுகள் தமிழ்நாட்டில் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. தரமான சிறுக்கைகளைத் தமிழில் எழுதியவர்கள் என்று திறனாய்வாளர் அடிக்கடி கூறிவருபவர்களில் சிலர், மேற்சொன்ன இதழ்களில் எழுதி வந்தனர். அவர்களில் ஆக்க இலக்கியப் படைப்புகளுடன், திறனாய்வையும் மேற்கொண்ட இருவர் சி.சு.செல்லப்பா, வல்லிக்கண்ணன் ஆகியோராவர்.

1959ஆம் ஆண்டிலே சி.சு.செல்லப்பா, “எழுத்து” என்ற திறனாய்வு ஏட்டை நடத்தத் தொடங்கினார். அந்த ஏட்டின்

மூலம், விமர்சனத் துறைக்கு அவர் ஆற்றிய பங்கு கணிப்புக்கு உள்ளாகியது. அவரை நேரில் நாம் சந்தித்துச் சில மணி நேரம் உரையாடினோம். பெரியவருக்கு முதுமைப் பருவம். கண் பார்வை சரியாய் இல்லை. காதும் சரியாய் இல்லை. காதும் கேட்பது குறைவு. தனியே, தனது துணைவியார் சகிதம் திருவல்லிக்கேணி பிள்ளையார் கோவில் தெருவில் வசித்து வருகிறார். அவர் நிறம் சிவப்பு. உயர்ந்த உருவம். எழுத்துலகைப் பற்றிக் கதைத்தால், உற்சாகம் கரை புரண்டோடுகிறது. சில நூல்களை அண்மையில் வெளியிட்டிருக்கிறார். எழுத்துப் பிரதியாகச் சில ஆய்வுகளை, பிரசரகர்த்தாகளை நாடி, எதிர்பார்த்து வைத்திருக்கிறார். “எழுத்து” விமர்சன ஏட்டில், ஓரிரு கட்டுரைகளையும், கடிதங்களையும் நாம் 35 வருடங்களுக்கு முன் எழுதியிருந்தோம். அந்தத் துணியில் தான் அவரைச் சந்திக்க நாம் முயன்றோம். தள்ளாத வயதிலும், அவர் நம்மைப் பற்றி நினைவுட்டியபோது, உடம்பு புல்லாரித்தது. அவரைப் பற்றிய முழு விபரங்களையுமறிய அண்மைக் கால “சப மங்களா” (துரத்திரவுடவசமாக இந்த தரமான ஏடு நின்றுவிட்டது) “கணையாழி” போன்ற ஏடுகளைப் பார்க்கவும்.

வயது முதிர்ந்தாலும், இளமைத் தோற்றத்தில், மிகவும் எளிமையாக, அழகிய திருநெல்வேலித் தமிழில் (இலங்கையில் வாழும், திருநெல்வேலியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்கள் எப்படித் தமிழை உச்சரிப்பார்களோ, அவ்வாறே உச்சரித்து) எம்முடன் உரையாடினார் வல்லிக்கண்ணன். இவர், வரலாற்று ரீதியாக, “சரஸ்வதி காலம்,” ‘புதுக்கவிதை’, போன்ற பொருள் பற்றிய பல தகவற் திரட்டுகளைத் தந்திருப்பவர். நல்ல இலக்கியங்களைத் தேர்ந்து வாசித்து விளக்குபவர். இவருடன் 60களில் நாம் கடிதத் தொடர்பு கொண்டிருந்தோம். முதற் தடவையாகச் சந்தித்தபொழுது, பெரிய ஜாம்பவான் எழுத்தாளராகிய அவர், எந்தவித பந்தாவுமின்றி, எமக்கும் மரியாதை கொடுத்துப் பேசினார். மறக்க முடியவில்லை. அண்மையில் தான் அவருக்குப் பெரிய விழா சென்னையில் எடுக்கப்பட்டது. அவர் அந்தனி ஜீவா, டொமினிக் ஜீவா, எஸ்.பொன்னுத்துரை, கா.சிவதம்பி போன்ற நம்மவர் பற்றி

விசாரித்து அறிந்து கொண்டார். கற்றறிந்த மேன்மக்கள் எல்லாம் எளிமையின் உருவமாகவே தென்படுகிறார்கள்.

படிமக் கவிஞராகவும், விமர்சகராகவும், பிராமண ஆதிக்க எதிர்ப்பாளராகவும் விளங்கி வரும் பிரேமின் என்ற நமது நாட்டைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட தரும். சிவராமுவைச் சந்தித்தபொழுது, தரும் சிவராம என்ற பெயர் தனக்குச் சொந்மில்லை என்று வலியுறுத்தினார். இவர் அடிக்கடி தனது பெயரை மாற்றிக் கொள்வார். சோதிடம், என் சாத்திரம், வைத்தியம், யோகாசனம், ஓவியம், கவிதை, விமர்சனம் என்றெல்லாம் பல துறைகளில் ஈடுபட்டுள்ள இவர், தமிழ்நாட்டுச் சிற்றேடொன்றில் தமது ஆளுமையைப் பிரகடனஞ் செய்து வருகிறார். அந்தச் சிற்றேட்டின் வெளியீடாக வந்த பிரேமின் நூல் பற்றியும், அவரைப் பற்றியும் தினகரன் வாரமஞ்சரீயில் நான் எழுதியிருந்ததை வாசகர்கள் படித்திருக்கக்கூடும். எடுத்த எடுப்பிலே நம்முடன் அவர், விரோதி யொருவனுடன் உறவாடுவது போலவே பேசினார். காலம் கழியக் கழிய, அவர் மிகவும் நெருக்கமாக நம்முடன் உறவு கொண்டார். நுங்கம்பாக்கம் பகுதியில், சந்தி நடுவேயிருந்த ஒரு தேநீர்ச்சாலையில் இருவரும் “ப்ளெயின் டீ” கேட்டு வாங்கிப் பருகிப் பிரிந்தோம். இலங்கையின் பெயர் ஆங்கிலத்தில் ஸ்ரீலங்கா என்று எழுத்துக் கூட்டும் பொழுது வரும் எண்களின் எண்ணிக்கை, இந்த நாட்டுக்குப் பாதகமானது என்று வலியுறுத்தினார். நாம் என்ன செய்வது? ஒருவேளை உயிர்க் கொலைகளும், பொருட்சேதங்களும் இதனால் தானோ?

தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் ஆக்க இலக்கியங்களையும், திறனாய்வுகளையும் ஓர் உயர்ந்த மட்டத்தில் கலார்தியாகத் தரம் எழுத்தாளர் “அசோகமித்திரன்” என்ற புனைபெயரில் எழுதும் ஐ.தியாகராஜன். இவர் இலங்கைக்கு இரு தடவை வந்திருக்கிறார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில், நாவல் நூற்றாண்டு விழா நடைபெற்றபொழுது, சிறப்புரையாற்றியவர்.

தியாகராஜ நகரில் வசிதியாக இப்பொழுது வசித்து வருகிறார். அவரும் முழு நேர எழுத்தாளர். அவருடன் நெடு

நாட்களாகத் தொடர்பு இருந்து வருவதானால், பரஸ்பரம் இருவரும் வருவதானால், பரஸ்பரம் இருவரும் புரிந்து கொண்டமை காரணமாக மெளன்மே மொழிப் பரிவர்த்தனையாகிறது.

சென்னையிலே, 'குழுதம்' ஆசிரியர் மாலனைச் சந்தித்தோம். இவர் இண்டியா டேடே, தினமணி ஆகிய பத்திரிகைகளின் ஆசிரியராக இருந்தாபொழுதே இவருடன் தொடர்பு ஏற்பட்டிருந்தது. சிறிது உடல் பெருத்திருக்கிறார். சிற்றேடுகள் மூலம் நன்கு அறிமுகமான இவர், இப்பொழுது ஜனரஞ்சனமான பத்திரிகையொன்றின் ஆசிரியராக இருப்பது சற்று முரண் நிகழ்வுதான்; ஆயினும் அவர் ஆற்றல் குழுதம் தர முயரப் பயன்படுத்தப்படும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். அவருடன் சில நிமிஷங்களே உரையாட முடிந்தது.

"புதிய பார்வை" என்ற மற்றொரு தரமான பத்திரிகையின் ஆசிரியரான பாவைச் சந்திரனைச் சந்தித்தோம். அவர் ஈழத்து அரசியல், தமிழியக்கங்கள், எழுத்துலகம் ஆகியன பற்றி நிறைய அறிந்து வைத்திருக்கிறார். தேர்தெடுக்கப்பட்ட நல்ல சிறுகதைகள் இந்த ஏட்டில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. "பாவைச் சந்திரன் திரட்டு" என்ற இவருடைய நூல் குறிப்பிடத்தக்கது.

திலிப் குமார் பல நல்ல சிறுகதைகளை எழுதியவர். தமிழ், இவருடைய தாய்மொழி அல்ல நூல் விற்பனையில் ஈடுபட்ட இவர், கரியா ராமக்கிருஷ்ணனுடன் இணைந்து செயற்பட்டார். இவரை நாம் முன்னர் பல தடவை சந்தித்தித்துள்ளோம். எனவே, புதிதாகப் பேச அதிகம் இருக்கவில்லை.

புதுடில்லியில் வெங்கட் சாமிநாதன் என்ற விமர்சகரைச் சந்தித்தோம். இவரையும் முன்னர் மூன்று தடவை கண்டு உரையாடியிருந்தோம். இவரும், தருமசிவராமு (பிரேமின்) போன்று "எழுத்து" ஏட்டின் மூலம் அறிமுகமாகியவர். அக்காலத்திலேயே கடிதத் தொடர்பு நம்மிடையே இருந்து வந்தது. இலங்கைப் பத்திரிகைகளை அவருக்கு நாம் கிரமமாக அனுப்பி வந்தோம். பின்பு இடையில் உறவு தொடரவில்லை. இவர் இப்பொழுது ஓய்வு பெற்று, தமிழ் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் எழுதி வருகிறார்.

நன்பர் வேம்பாக்கம் கே.சுப்பிரமணியன் சகிதம் இவர் புதுடில்லி ஸெப்ரரி ஓப்கொங்கிரஸில் பணிபுரிந்து, இலங்கை எழுத்தாளர்களின் நூல்களைக் கொள்வனவு செய்தவர். இலங்கை இலக்கியம் தொடர்பாக நன்கறிந்தவர். நல்ல விமர்சகர். வெங்கட் சாமிநாதனையும் கலாநிதி லக்ஷ்மி கண்ணனையும் சந்தித்தோம். பின்னையவர் “காவேரி” என்ற புனை பெயரில் எழுதுபவர். ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளையும் பயன்படுத்தும் இவர், ஓர் ஆங்கில இலக்கியப் பேராசிரியையாக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர். இவரை முன்னர் ஒருமுறையும் நாம் சந்தித்து இருந்ததனால், இம்முறை அதிகம் பேச வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. இவர் தரமான ஓர் எழுத்தாளர். ஆனால், நன்கு அறியப்படவில்லை. “நிகழ்” சிற்றேட்டில் இவர் எழுதிய கதையொன்று பிரம்மாதமானது. நிலை அனுபவம் ஒன்றை நேர்த்தியாக வடித்திருக்கிறார்.

புதுடில்லியில், சிவகாமி, அருள்மொழி ஆகிய இரு தமிழ் எழுத்தாளர்களைச் சந்தித்தோம். சிவகாமி, அருள்மொழி ஆகிய இரு தமிழ் எழுத்தாளர்களைச் சந்தித்தோம். சிவகாமி, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவராயினும், படித்துப் பட்டம் பெற்று, மத்திய அரசின் நிர்வாக உத்தியோகத்தராகச் சென்னையில் பணிபுரிகிறார். நாவல்களையும், சிறுகதைகளையும் எழுதியுள்ள இவர், “ஊடாக” என்ற குறுப்படம் ஒன்றை நெறிப்படுத்தினார். இது புதுடில்லி அனைத்துலகத் திரைப்பட விழாவிலே காட்டப்பட்டது. எளிமையும், பண்பும் கொண்ட சிவகாமியுடன் உரையாடும் பொழுது, ஓர் ஆய்வறிவாளருடன் நாம் உரையாடுவதை எளிதில் புரிந்து கொண்டோம்.

கணையாழி திரைப்பட விமர்சகரும் அடையாறு திரைப்பட கல்லூரிப் பட்டதாரியும், தொலைத் திரைப்படங்களை நெறிப்படுத்தியவருமான அருண் மொழி பழகுவதற்கு இனிமையானவர். அவரையும், புதுடில்லியில் தான் முதற் தடவையாகச் சந்தித்தோம்.

அங்கே மற்றுமொரு விமர்சகரான சாரு நிவேதிதாவையும் சந்தித்தோம். இவருடைய இயற்பெயர் அறிவழகன். பல காலமாக புதுடில்லியில் வசித்தவர். இப்பொழுது சென்னையில் வசிக்கிறார்.

பல சிற்றேடுகளில் இவருடைய அமைப்பியல்வாதம் சார்ந்த கட்டுரைகள் வெளிவந்திருக்கின்றன.

சென்னையில் விமான நிலையத்தில் நண்பர் செ.கணேச விங்கனைச் சந்தித்தோம். அவர் தமது மகள் சகுந்தலையை கொழும்புக்கு வழியனுப்புவதற்காக வந்திருந்தார். குசலம் விசாரிக்கத்தான் நேரம் இருந்தது. முன்னர் கொழும்பு வந்து நாடகக் கருத்தரங்கொன்றில் கலந்து கொண்ட ப்ரஸன்னா ராமசாமியையும் டில்லியில் சந்தித்து உரையாடினோம்.

திரையுலகம்

கமல்ஹாசன், சுஹாசினி, ரோஹிணி, அர்ச்சனா, சிதா பார்த்திபன், கே.எல்.சேதுமாதவன், லெனின் போன்ற தென்னகத் திரையுலகப் பிரபலமானவர்களையும், தேவழீ, சொனாவி குல்கார்னி, ஷியாம் பெனிகல், சித்தானாந்ததாஸ் குப்தா போன்ற வட இந்திய முக்கியஸ்தர்களையும் ஜ்ஞான் மொரோ போன்ற பிரபல அனைத்துலக் பிரமுகர்களையும் சந்தித்துச் சில மணி நேரம் உரையாட நேர்ந்தது. சாமான்யமானவர்கள் போலவே உரையாடினார்கள். பந்தா, பகட்ட ஒன்றுமே கிடையாது. சுஹாசினி ஆங்கிலத்தில் சரளமாக உரையாடினாலும், அவருடைய ஆங்கில உச்சரிப்பு Received Pronunciation எனப்படும். அங்கிகாரிக்கப்பட்ட உச்சரிப்பு முறையில் அமையவில்லை. இவருடைய “இந்திரா” படம் விழாவில் இடம் பெற்றது. திரைப்படத் துறையினர் பற்றி அதிகம் நாம் எழுத வேண்டியதில்லை. ஏனெனில், இவர்களைப் பற்றிய முழு விபரங்களையும், இலங்கைப் பத்திரிகைகள் உட்படப் பல ஏடுகள் மூலம் ஏற்கனவே அறிந்திருப்பீர்கள். இவர்களிற் சிலர் சம்பந்தப்பட்ட சுஹாசினி, ரோஹிணி, சேதுமாதவன், லெனின் படங்கள் பற்றி நாம் எமது கருத்தை வெளியிடும் சந்தர்ப்பத்தின்போது, ஓரிரு தகவல்களை மேலும் சேர்த்துக் கொள்வோம்.

நீண்ட தூரப் பயணம்

புதுடில்லிக்குச் சென்னையிலிருந்து அதிவிரைவாகச் செல்லும், “தமிழ்நாடு எக்ஸ்பிர” சில ஏறினீர்கள் என்றால் இரண்டு

இரவுகளையும், ஒரு முழு நாளையும், அடுத்த நாள் காலை 8 மணி நேரத்தையும் ரயிலிலேயே நீங்கள் செலவளிக்க வேண்டியிருக்கும். இரண்டாம் வகுப்பு படுக்கை உட்பட ரயில் கட்டணம் போவதற்கு 333 இந்திய ரூபாய், வருவதற்கும் அதே செலவு நீண்ட கைகொண்ட சுவெட்டர், போர்வை, ஜேர்கிள் ஆகியன இன்றி நீங்கள் டெல்லிக் குளிர் கூதலைச் சமாளிக்க மாட்டார்கள். பெரிய மீ மாற்றங்களில், விளைவாக கருமங்களை மேற்கொள்ள பஸ் பயணம் உதவாது. நீண்ட தூரங்கள் ஓட்டோ தேவை. நிறைய பணம் வேண்டும். ரயில் நிலைய பிளட்போம்கள் ஒரு கிலோ மீட்டர் அளவாகும் இருக்கும். பெட்டி படுக்கை அதிகம் என்றால், போட்டர் தேவை. கூவி அதிகம். புதுடில்லியில் பெரும்பாலும் வட இந்தியச் சாப்பாடு தான். பஞ்சாப் உணவு தனி ருசி. ஹிந்தி தெரிந்தால் நல்லது. ஏமாற்றப்படுவது சிறிது குறையும். சென்னையிலும் யாழ்ப்பாணத் தமிழில் நீங்கள் பேசினால் தொடர்புப் பரிவர்த்தனை புரிபடச் சிறிது சிரமம் என்றாலும் ஆங்கிலுத்திலும், நீங்கள் இந்திய உச்சரிப்பில் பேசினால் தான் உண்டு.

இக்கட்டுரையிலே, எல்லாவற்றையும் விரிவாகி எழுத இடமில்லையாகையால் மேற்சொன்ன மேலோட்ட விபரங்களுடன் நிறுத்திக் கொள்வோம். அடுத்த வார பந்தயிலே, பார்த்த சில தென்னிந்தியப் படங்களைப் பற்றி குறிப்புகளைத் தருவோம்.

24. மணவாழ்வு பற்றி கூறும் “யுவதிபதி”

இலங்கை குடும்பக் கட்டுப்பாட்டுச் சங்கத்தின் உத்தேசத்திற்கிணங்க தாம்பத்திய வாழ்க்கை தொடர்பான விவரணச் சித்திரம் ஒன்றை வெறுமனே நேரடியாகவே உருவாக்காமல், அமரநாத் ஜயதிலக, தனது புதிய முயற்சியாக எடுத்துக் கொண்ட பொருளைக் கதை சார்ந்த படமாக (யுவதிபதி) எடுத்திருக்கிறார்.

இவர் அத்தி பூத்தாற் போன்றே படங்களை நெறிப்படுத்துவார். அசையும் படிமங்களை (மூவிங் இமஜஸ்) உயிரோட்டம் நிரம்பிய

'ஷாட்'களாக அமரநாத்தின் ஒளிப்பதிவாளர் டொனல்ட் கருணாரத்ன சிறைப் பிடித்திருக்கிறார். இது காரணமாக, இத்திரைப்படம் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய திரைப்பட ஆக்கமாக கெளரவும் பெறுகிறது.

எமது சிங்களக் கிராமியப் பகுதிகளில் குறிப்பாக இன்றும் இருந்து வரும் சில பழக்கவழக்கங்களின் பின்னணியில் சுவாரஸ்யமான கதையும் படத்தில் இருக்கிறது.

கொழும்பு போன்ற மாநகரங்களின் சில பகுதிகளில் 'பேர்மிலிங் செக்ஸ்' (அனுமதிக்கத்தக்க காம உறவு) எனப்படும் விவகாரங்கள் இடம் பெறும் அதேவேளையில், எமது சமுதாயத்தின் பெரும் கூறுகளில், காம் உறவுகள் தொடர்பாகச் சில பழையமைவாதத் தடைகளும் தயக்கங்களும் இருந்து வருகின்றன.

இந்தப் படக்கதையில் குருணாகல் மாநகரத்தைச் சேர்ந்த பயந்தாங்கொள்ளிப் பெண் ஒருத்தி தனது கணவனுடன் தாம்பத்திய உறவை வைத்துக் கொள்ளப்பயப்படுகிறாள். அவளுடைய மணமான சிநேகிதி தனது கசப்பான தாம்பத்திய உறவை எடுத்துக் கூறி, அதனை வெறுக்கும்படி செய்து விடுகிறாள். இதனால் பாதிப்படைந்த புதுமணப் பெண் - மணவாளன் உறவு சமூகமாக அமையாது போய்விடுகிறது. மருமகள் முதலிரவில் சம்போஹம் பெற்றாளா என்று அடுத்த நாள் காலையே அறிய முற்படும் பிறபோக்கான சில சிங்களக் குடும்பங்களில் ஒன்று மணமகனுடையது.

பின்னர் குடும்பத் திட்ட நண்பர் ஒருவரின் சிபாரிசின் பேரில் உண்மை விளக்கம் பெற்றுக் குழந்தை ஒன்றைப் பெற்ற தம்பதியர், கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்தியது காரணமாக, அடுத்த குழந்தையும் சீக்கிரமாகப் பிறந்து விடுகிறது.

மீண்டும் கர்ப்பத் தடை பிரயோகம் பற்றிய விளக்கம். அதன் பின்னர் என்றுமே இன்புற்ற வாழ்க்கை. இதுதான் கதை. இடையில் பாலியல் சம்பந்தமாகக் கீறப்பட்ட படங்கள் மூலம் விளக்கம்.

இவையாவும் பிரசார வாடையின்றியும், பண்பு கெடாமலும் காட்டப்படுகின்றன. நீல வாழ்க்கையில் பெண் வைத்தியரான ஒருவர், இந்தப் படத்தில் வைத்தியராக வந்து இயல்பாகவும் குளுமையாகவும் நடிக்கிறார். அவர் பெயர் படத்தில் குறிப்பிடப்படவில்லை.

எல்சன் திவித்துருகம், சந்திரா களுவாரச்சி, மழுரி சமரசிங்ஹ, சஜாதா பரமநாதன் ஆகியோரும் நாடகத்தில் நடிப்பது போல இல்லாமல், சினிமாவுக்கேற்ற முறையில் நடிக்கிறார்கள். ஆனால், விஜேரத்ன வரகாகொட, டக்ளஸ் ரணசிங்க ஆகியோர் தமது தொலைத் திரைப்பட / நாடக வாய்ப்பாட்டு அம்சங்களை முற்றாகவே கலைத்து விட்டதாகத் தெரியவில்லை. பாத்திரங்களாக நடிக்காமல், தமது சொந்தப் பிரமைகள் கொண்டவர்களாகவே இவர்கள் நடிப்பது நல்ல சினிமாவிற்குப் பொருத்தமானதல்ல. கதாநாயகியாக வரும் சந்தி ரசிகா, படத்தின் பெரும்பாலான காட்சிகளில் வெறும் பொம்மையாக வந்து போகிறார்.

அதேவேளையில், டொனல்ட் கருணாரத்ன புத்திக் கூர்மையுடனும், கலைநயத்துடனும் ஒளிப்பதிவு செய்துள்ளமை பாராட்டுக்குரியது. எல்மோ ஹவிடேயின் படத் தொகுப்பு, ஷெல்டன் பிரேரத்னாவின் இசை, சந்திரிகா சிறிவர்த்தனவின் பின்னணி கீதம் ஆகியன குறிப்பிடும்படியாக உள்ளன.

இப்படக் கதையில் வரும் பாத்திரங்களின் ஏராளமான அனுபவங்களைப் பார்வையாளர்களுக்குப் பரிவர்த்தனை செய்வதில் நெறியாளர் அமரநாத் ஜயதிலக வெற்றி பெறுகிறார் என்னாம். வெறுமனே ஒரு விவரணச் சித்திரப் படமாக்குபவராகக் கருதப்படுவதைத் தவிர்க்கும் வகையில், ஆக்கப்பூர்வமாகப் படத்தை நெறிப்படுத்தியிருக்கிறார் என்று திருப்தி கொள்ளலாம். அப்படியானால், அது ஒரு “சக” (ப்ளஸ்) அம்சம்.

இப்படத்தைத் தயாரித்த குடும்ப நலத் திட்டத்தைச் சேர்ந்த தயா அபேவிக்ரமவும் ஊக்குவிக்கப்படத்தக்கவர்.

25. எ மேன் ஃப்ளர் ஓல் சீஸன்ஸ்

ரொபர்ட் போல்ட் என்பவர் ஒரு பிரபல பிரிட்டிஷ் நாடகாசிரியர். அவர் எழுதிய நாடகங்களில் மேடையேற்றத்திலும் குறிப்பிடத் தகுந்த ஒன்று 'எ மேன் ஃப் ஓர் ஓல் சீஸன்ஸ்' டொக்டர் ஷிவாகோ, லோரன்ஸ் ஓவ் அரேபியா போன்ற தலைசிறந்த திரைப்படங்களுக்கும் இவர் வசனம் எழுதியிருக்கிறார்.

ரொபர்ட் போல்ட்டின் 'எ மேன் ஃப் ஓர் ஓல் சீஸன்ஸ்' தலைசிறந்த பிரிட்டிஷ் படங்களில் ஒன்றாகச் சமார் 15 வருடங்களுக்கு முன் வெளிவந்தது. 'ஹை நூன்', 'ப்ரொம் ஹியர் டு இட்டனிட்டி' போன்ற சிறப்பான படங்களை நெறிப்படுத்திய ப்ரெட் லின்னமான் இப்படத்தை நெறிப்படுத்தியிருந்தார்.

தோமஸ் மூர் என்ற முக்கிய பாத்திரத்தை போல் ஸ்கோயீல்ட் ஏற்று நடித்தார். மற்றும் ஓர்ஸன் உவெல்ஸ் ரொபர்ட் ஷோ. சூஸனா யோர்க் போன்ற திறமை வாய்ந்த நடிகர்களும் இதில் நடிக்கின்றனர்.

பிரித்தானிய வரலாறு, 16-ஆம் நூற்றாண்டு எட்டாவது ஹென்சி என் ரியூடர் மன்னன் ஆட்சிக் காலம் தொமஸ் மூர் என்ற ஒரு மேதையும் அக்காலத்தில் இங்கிலாந்தில் வாழ்ந்தார். அவர் வழக்கிறஞர், தத்துவவாதி. எழுத்தாளர், கல்விமானாகவும் விளங்கினார். அவர் எக்காலத்திற்கும் பொருந்தியவர் என்பது ஒரு நாடகாசிரியரின் கருத்து. அந்த நாடகாசிரியர் அக்கருத்தை மையமாக வைத்துத் தீட்டிய நாடகத்தின் திரைப்பட வடிவம் 'எ மேன் ஃப்ளர் ஓல் சீஸன்ஸ்'.

தொமஸ்மூரின் வாழ்க்கைப் போக்கும், அவர் எவ்வாறு மரணமானார் என்பதையும் காட்டுகிறது கதைப்போக்கு. வோர்ட்சான் சிலராகவும், எட்டாவது ஹென்றி மன்னரின்

நன்பனாகவும் விளங்கிய தொமஸ் மூரின் கடைசி ஏழு வருட வாழ்க்கையையும் படம் சித்திரிக்கிறது. மூர் இறந்த விதம் பரிதாபகரமானது. அவர் கொலை செய்யப்பட்டார்.

தனது கோட்பாடுகளுக்காக மூர் இறந்தார். எட்டாவது ஹென்றி மன்னன் தனது சகோதரனின் கைம்பெண்ணாகிய கத்தரினைத் திருமணம் முடித்ததும், அவள் நான்கு ஆண் குழந்தைகளைப் பெற்றிருந்தும் அவை பிறந்தபோதே இறந்து போனதனால் வாரிசை முன்னிட்டு மன்னன் அவளை விவாகரத்துச் செய்து விட்டு ஆண் பொலீன் என்ற நடிகையை மனக்க விரும்பினான். இதனை மூர் ஆதரிக்கவில்லை.

இங்கிலாந்தில் தேசியவாதம் எழுந்த காலம் அது. அத்தருணத்திலும் மூர் ரோமாபுரிப் பாப்பரசர் ஏழாவது கிளமன்றுக்கு விசவாசமாக இருந்தார். கத்தோலிக்கத் திருச்சபையுடன் உறவுகளை முறித்துக் கொள்ள மன்னன் விரும்பினான். எனவே மூர் தனது பதவியிலிருந்து விலகினார்.

இங்கிலாந்து மத பீடத்தின் உயர் தலைவன் இங்கிலாந்து மன்னனே என்பது பற்றியும், மன்னரின் விவாகரத்து விவகாரங்கள் பற்றியும் ஏதும் பேசாது மூர் மௌனம் சாதித்தார். அது தொடர்பாக சத்தியப்பிரமாணம் செய்து கொள்ளும்படி கேட்கப்பட்ட பொழுது மூர் கைது செய்யப்பட்டார். வண்டன் கோபுரத்தில் அவர் மறியலில் வைக்கப்பட்டிருந்தார். தேசத் துரோகி என்று குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு விசாரிக்கப்பட்டார். பின்னர் சிரச்சேதம் அவருக்குத் தண்டனையாக விதிக்கப்பட்டது.

எட்டாவது ஹென்றி மன்னனுக்கும், தொமஸ் மூர்க்கும் இடையே உள்ள போராட்டத்தை விவரிக்கப் புகுந்த சேர் வின்ஸ்டன் சேர்க்கில் 'மத்திய காலக் கோட்பாடுகளில் உன்னதமானவற்றைப் பேணிக் காப்பதில் மூர் கவனம் செலுத்தினார். அக்கோட்பாடுகள் உலகப் பொதுமை கொண்டவை என்பதை வரலாற்றில் எடுத்துக்காட்டும் பிரதிநிதியாக தொமஸ் மூர் வாழ்ந்தார்.

எட்டாவது ஹென்றி மன்னன் தனது கொடிய கோடாரியால் ஆற்றலும், அறிவும் நிரம்பிய ஒரு சட்ட அறிஞரை மாத்திரம்

அளிக்கவில்லை. ஓர் அமைப்பு முறையையும் அவன் அழித்தான். அவ்வமைப்பு முறையின் ஸட்சியங்கள் நடைமுறையில் தோல்வி கண்டாலும் மனித இனத்திற்கு நெடுங்காலமாக உன்னத கணவுகளை அது உண்டாக்கித் தந்திருக்கிறது என்று கூறி இருக்கிறார்.

26. லியோன்

இலக சினிமா வரலாற்றிலே, பிரான்ஸ் நாட்டின் கோமோன் கலையகம் (Gaumont Studio) வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. அந்தக் கலையகம் கடந்த 100 வருடங்களாக இயங்கி வருகிறது. அந்த நூற்றாண்டைக் குறிக்கும் முகமாகவும், திரைப்படத் துறையின் நூற்றாண்டை நினைவுபடுத்தும் பொருட்டும், கொழும்பிலே இம்மாதம் 15ஆந் திகதி முதல் 18ஆம் திகதி வரையும் இந்தக் கலையகத்திலிருந்து வெளியாகிய படங்கள் காட்டப்படவிருக்கின்றன. கண்டியிலுள்ள உயர் ரசனைப் பார்வையாளர்களுக்காகவும், எதிர்வரும் 19ஆந் திகதி முதல் 22ஆந் திகதி வரையும் இவை காட்டப்படும். கொழும்பில் இப்படங்கள் எல்பின்ஸ்டன் தியேட்டரில் காண்பிக்கப்படும்.

இப்படங்களில் சிறப்பான ஒன்று ஹாக்பெஸோன் நெறிப்படுத்திய லியோன் (LEON) என்ற படம். புதுதில்லித் திரைப்பட விழாவில் இதனை நான் பார்த்து மெய்சிலிர்த்துப் போனேன். வன்செயல் ஊடாக மனிதாபிமானத்தின் முக்கியத்துவத்தை மேனாட்டு சாஸ்திரிய சங்கீத வாத்திய இசையின் பின்னணியில், இப்படம் உணர்த்தி நிற்கிறது. ஒரு சிறுமி, சூலிக்குக் கொலை செய்யும் ஒரு கொலைகாரன், வன்செயல் மூலம் தனது வக்கிர புத்தியைக் காட்டும் பொலிஸ் துப்பறிபவன். இவர்களுக்கிடையேயான மோதலும், உணர்வும், திகிலும், பச்சாதாபமும் விறுவிறுப்பான முறையில் காட்டப்படுகின்றன.

27. இங்மார் பேர்க்மனும் அவரது திரைப்படங்களும்

எப்வர்ன சங்க சினிமா சம்மான பவுண்டேஷன் என்ற பெயரில் ஒரு நிறுவனம் கொழும்பில் இயங்குகிறது. இந்த நிறுவனமும், இலங்கையிலுள்ள சவீடன் தூதரகமும் இணைந்து ஒரு திரைப்பட விழாவைக் கொழும்பில் நடத்தின. ஒக்டோபர் 15 முதல் 21 வரை கொழும்பு எல்பின்ஸ்டன் தியேட்டரில் இவ்விழா இடம் பெற்றது.

இந்த உற்சவத்தில் சவீடன் தேசத்து முதிய நெறியாளர்களில் ஒருவரும், உலகப் புகழ் பெற்ற திரைப்படக் கலைஞர்களில் ஒருவருமான இங்மார் பேர்க்மனின் (Ingmar Bergman) படங்கள் காட்டப்பட்டன.

'Wild strawberries' என்ற இவருடைய படம் பல தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் இலங்கையில் காட்டப்பட்டது. அதற்குப் பின்னர் சமூத்துத் திரைப்பட ரசிகர்கள் பேர்க்மனின் படங்களைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு கிட்டியது இப்பொழுதுதான் என்பதனால், இப்படவிழா முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

அது மத்திரமல்லாமல், Fanny and Alexander என்ற அவருடைய படத்தின் சில காட்சிகளுக்கு இலங்கை அரசு தடையும் விதித்தது. ஆயினும் அந்தப் படத்தைப் பத்திரிகையாளர்கள் பார்க்கும் வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. இந்த விழாவில் இடம் பெற்ற அத்தனை படங்களையும் நான் பார்த்தேன்.

இங்மார் பேர்க்மனின் படங்கள் யாவும் சவீடிஷ் மொழி பேசும் படங்கள். ஆங்கிலத்தில் உபதலைப்புகள் தரப்படுகின்றன. இந்தப் படங்களில் Fanny and Alexander என்ற படத்தைத் தவிர ஏனையை கறுப்பு - வெள்ளைப் படப்பிடிப்புக் கொண்டவை. இங்மார் பேர்க்மன் கடைசியாக நெறிப்படுத்துகிறார்.

Fanny and Alexander. இனி அவர் படங்களை நெறிப்படுத்தப் போவதில்லை என்றும், திரைக்கதையை (திரைநாடகத்தை) மாத்திரம் எழுதப் போவதாகவும் தெரிவித்திருக்கிறார். தமது படங்களில் நடிக்கும் நடிகைகளுடன், குறிப்பாக லிவ் உல்மானுடன், காலத்துக்குக் காலம் இவர் சேர்ந்து வாழ்வதுண்டு. ஆனால், மனம் முடிப்பதில்லை.

இவருக்கு இப்பொழுது வயது 71. பல உலகப் புகழ் பெற்ற திரைப்பட நெறியாளர்கள் இங்மார் பேர்க்மனைத் தலைசிறந்த நெறியாளர்களில் ஒருவராகக் கருதுகின்றனர். அக்கிரா குருவோவா (ஐப்பான்), சத்யஜித் ராய் (இந்தியா), அந்தரேய வைதா (போலந்து), பெடரிக்கோ பெவினி (இத்தாலி), சேர்ரிச்சட் அட்டன்பரோ (இங்கிலாந்து), ஓஷான்-லூ-கொடாட் (பிரான்ஸ்) போன்ற நெறியாளர்கள், இங்மார் பேர்க்மனை ஒரு மேதயாகக் கருதுகின்றனர்.

சவீடன் நாட்டுக் கலாசாரப் பின்னணி, லூதர் சமயத்தின் செல்வாக்கு. சீதா பருவகாலம், ஒகஸ்ற் ஸ்றின்பேர்க் (August Strindberg) என்ற உலகப்புகழ் பெற்ற நாடகாசிரியரின் படைப்புகளில் பேர்க்மனின் ஈடுபாடு ஆசியவற்றை நாம் ஒரளவு புரிந்து கொண்டோமென்றால், இங்மார் பேர்க்மனின் படங்களைப் புரிந்து கொள்வதில் நமக்குக் கஷ்டமிருக்காது. அவருடைய படங்கள் மிக மிக அமைதியாக ஆர்ப்பாட்டங்களின்றி, அனு அனுவாக உணர்வலைகளை எம்முன் எழுப்பக்கூடியவை.

மனித உறவுகளை, குறிப்பாக ஆண் - பெண் உறவுகளை உளவியல் ரீதியாக எமக்குச் சித்தரிப்பதுடன், மானுஷ்ய அமா னுஷ்ய சக்திகளின் தாக்கம் இந்த உறவுகளை எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்பதை இங்மார் பேர்க்மனின் படங்களில் நாம் காணலாம்.

இறைவனுக்கும் மனிதனுக்கும் உள்ள உறவுகளை விமர்சன ரீதியாகக் காட்டவும் இங்மார் பேர்க்மன் முனைகிறார் எனலாம். தத்துவார்த்தக் கருத்துக்களைக் கதையின் ஊடாக அவர் தெரிவிப்பதாலோ என்னவோ இங்மார் பேர்க்மனை 'Prophet

of the cinema' என்கிறார்கள். அதாவது சினிமாவிலே வருங்கால முரைப்பவர் / தீர்க்கதறிச் என்று வருணிக்கிறார்கள்.

படம் பார்ப்பவர் முதிர்ச்சியனுபவம் பெற்றிருந்தாலுங்கூட, இங்மார் பேர்க்மனின் படங்களைப் பார்க்கும்பொழுது ஒரு சுற்றுக்கூடிய அனுபவத்தையும், அறிவையும், பெறுகிறார் என்றே சொல்லத் தோன்றுகிறது. இந்த உண்மையை வலியுறுத்துவது போல, பழுத்த அனுபவசாலிகளான நெறியாளர்கள் இங்மார் பேர்க்மன் தொடர்பாக வெளியிட்டிருக்கும் மதிப்பீடுகள் அமைகின்றன.

இங்மார் பேர்க்மனின் படங்களில் உரையாடல்கள் மிக மிகக் குறைவு. செயல்கள் மூலமும், பிரமாதமான நடிப்பின் மூலமும், மிக மிக நுட்பமான நெறியாள்கை மூலமும், முப்பாரிமாணம் என்று சொல்லத்தக்க ஆழமான படப்பிடிப்பின் மூலமும், பொருத்தமான பின்னணி இசை மூலமும் இங்மார் பேர்க்மன் காட்டும் உலகம் விசித்திரம், ஆழம், ஆழு கொண்டது.

சமூகப் பிரச்சினைகளை, சமூகவியல் ரீதியாகக் காட்ட இவர் முனைவதில்லை. இவருடைய படங்கள் மனிதனின் நித்திய பிரச்சினைகளை - மனம், உடல், உயிர் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளைத் தொட்டுக்காட்டுவதாக அமைகின்றன.

இங்மார் பேர்க்மனின் பல படங்களில் நடித்திருக்கும் ஹரியட் அண்டர்சன் (Harriet Anderson) ஓர் அற்புதமான நடிகை எனலாம். அதேபோல Hason, Gunnar Bijrastrand, Josephson போன்றவர்களின் நடிப்பு அளவு கடந்த அனுபவ வீச்சுக்களைத் தருவன.

இந்தக் கலைஞர்கள் எல்லாம் ஐரோப்பிய பண்பாட்டுக் கோலங்களின் நேரடி வாரிசுகள் ஆவர். அதனால், அவர்கள் வெறுமனே அவைக்காற்றுபவர்கள் - அதாவது Mere Performers அல்லர் - அவர்கள் கலைஞர்கள்.

இந்த விழாவில் இடம் பெற்ற படங்கள்: The Seventh Seal Summer with Monica, Soneta of a Summer night, Winter Light, Through a Glass Darkly, Silence, Fanny and Alexander.

திரைப்படங்களைத் தேர்ந்து பார்க்க விரும்பும் நேயர்களுக்கு

இங்மார் பேர்க்மன் படங்கள் கலா அனுபவத்தைக் கொடுக்கும் எனலாம்.

மொனிக்காவட்டன் ஒரு கோடை விழுமுறை

தன்னையே வெளிப்படுத்த விரும்பும் ஓர் இளம் பெண் காதல் / காம அனுபவமுடாகத் தன்னை இனங்கண்டு முதிர்ச்சி பெற்றுக் கணாக்களிலிருந்து விடுபடுவதைப் படம் காட்டுகிறது. சிதளச் சூழல் மனித உறவை நிர்ணயிப்பதை நாம் இப்படத்தில் காண்கிறோம் எனலாம்.

கோடை ஜீவின் மவர்க்கி

காதல் என்பது மாயைத் தோற்றந்தானோ என்று உணர்க்கூடிய விதத்திலே இப்பட நாயக நாயகிகளின் தனிமனித உறவு அமைகிறது. காதல் என்பது பற்பல முரண்பாடான விதங்களில் வெளிப்படும் என்பதை, பூர்வாவா வர்க்க மாந்தர் சிலரின் உறவுகள் மூலம் நெறியாளர் காட்டுகிறார்.

ஏழாவது சின்னம் / முத்திரை

இது விவிலியக் கதையொன்றின் சாயல் கொண்டது பேர்க்மன் பொருள் கொண்டு விளக்கிய விதம், அவருக்கேயுரியது. இதனை விளக்கிக் கூறும் ஆற்றல் எனக்கிள்ளை: ஹாதர் மதக் கட்டுப்பாடுகளை மீறி தனது தனித்துவத்தைப் பொறிக்கவிரும்பும் மாந்தர் சிலரின் கதைகள்தான், பேர்க்மன் தெரிந்தெடுக்கும் கதைகள்.

கருமையாகக் கண்ணாடி இடாகி

இது ஓர் உளவியல் சார்ந்த கதை. சகோதரி / சகோதரன் உடலுறவு சம்பந்தப்பட்டது. குற்ற உணர்வு, சமய ஆதிக்கம், கடவுள் பக்தி போன்ற பல நூல்களைத் தொங்கவிட்டு, அவற்றினுடே தத்துவக் கருத்துக்களை பேர்க்மன் நாற்கிறார் எனலாம்:

பனிக்கால ஒளி

கடவுள் பக்தியும், கட்டுப்பாடும், அடி மனதில் இருக்கும் அரக்கத்தனங்களும் காதல் / காம உணர்வுகளும் மோதிக் கொள்ளும் பொழுது எழும் நாடகத் தன்மை வாய்ந்த சில

சம்பவங்களைக் கலைத்தரமாக நெறியாளர் வெளிப்படுத்துகிறார்.

சப்தமின்னம்

இரு சகோதரரிகள் - கடவுள் பக்தி - காமவேட்கை - தனிமை, நெறிமுறைகளின் கட்டுப்பாடு - மீறல், தனிமனித வெளிப்பாடு போன்றவற்றின் விளக்கம், இப்படத்தின் கூட்டனுபவம் மூலம் துலங்குகிறது.

ஃபானியும் அவைக்ஷாந்தரும்

ஃபானி சிறுமியின் பெயர். அவைக்ஷாந்தர் சிறுவனின் பெயர் - சகோதரனும், சகோதரியும், அவர்கள் கண்களுடாகக் கதை நிகழ்த்தப்படுகிறது. கற்பனை, கதை, மந்திர தந்திரம், கடவுள், அமானுஷ்யம், காதல், உடல் வேட்கை - இப்படிப் பல அனுபவங்களின் தொகுப்பு.

இங்மார் பேர்க்மனின் படங்களைப் பார்ப்பவர்கள் தத்தமது அனுபவ மட்டத்திற்கேற்ப புதுப் பரிமாண அனுபவத்தைப் பெறுவர்.

ஆர்ப்பாட்டமில்லாத அன்பின் பண்புகளை வெளிப்படுத்திய

28. ஒல்லாந்து திரைப்பட விழா!

ஒல்லாந்துத் திரைப்படங்கள்!

இலங்கையிலுள்ள ரோயல் நெதர்லாந்து தூதரகம், உவின்ஸன் பில்ம்ஸ் இன்டர்நெஷனல், இலங்கைத் திரைப்படத் திறனாய்வாளர் அரங்கு ஆகியன இணைந்து ஒல்லாந்துத் திரைப்பட விழாவை ஏற்பாடு செய்திருந்தன. மருதானை எல்பின்ஸ்டன் தியேட்டரில் கடந்த மாதம் 2 ஆம் திகதி முதல் 11 ஆம் திகதி வரை இவ்விழா இடம் பெற்றது. இப்படங்கள் ஆங்கில உப தலைப்புகளுடன் காட்டப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அன்பின் பரிமாணங்கள் வெவ்வேறு வகைகளில்

வெளிப்படும். மனித உறவுகளுக்கிடையில் இனங்காணக் கூடிய சில செயற்பாடுகள் வன்செயல் சார்ந்ததமாகவும் அமையும் என்பது சற்று முரணானதாகப் படலாம். ஆயினும் கூர்மையாக இப்படங்களை நுணுகி அனுகும் ஒருவர் இந்த அம்சத்தையும் அவதானிக்கக்கூடும்.

இப்படங்களின் கதைப் பொருள்களும், கதைப் பின்னல்களும், பாத்திரச் சித்தரிப்புகளும் உரையாடல்களும் கதையோட்டமும், அடுத்து என்ன நடக்கப் போகின்றதோ என்ற ஆர்வ உணர்வை எழுப்பும் பண்பும், பகைப்புலமும், நடிப்பும், வண்ணப் பொருத்தமும் பெருமளவு வலுவுடையதாக அமைந்த வேளையில், இப்படங்கள் அசையும் பிம்பங்களாக அமைந்தமையே இவற்றை அனைத்துலக மட்டத்தில் உயர்ந்த “சினிமா”வாக இனங்காட்டி நிற்கின்றன.

நமக்கு நாடகப் பிரதி சார்ந்த வசனங்களைக் கொண்ட தமிழ்ப் படங்களைப் பார்த்துப் பழக்கமாயிற்று. ஆகையால், துரித படிமங்களைக் கொண்ட கதை நகர்த்தலைச் சிறிது சிரமப்பட்டே புரிந்து கொள்ள நேர்கிறது. அதேவேளையில், அனைத்துலகத் திரைப்படங்களை (கலை சார்ந்தவை) அடிக்கடி பார்த்தும், கலை, இலக்கியச் சுவைகளில் ஈடுபாடும் கொண்ட நம்மில் சிலர், நெறியாளர்: ஓஃஷோன்வான் டிபெல்ட். All Stars என்பது உதை பந்தாட்டக் கழகம் ஒன்றின் பெயர். ஏழு உதை பந்தாட்ட வீரர்களின் தனிப்பட்ட, பொது வாழ்க்கையின் சில மக்தான வாழ்க்கையனுபவங்களைத் தனித்தனிக் காட்சிகளாகவும், ஒன்றோடொன்று இணைந்தும் சோகம், பச்சாதாபம் மிளிரும் ஓர் உடனிகழ்கால மேற்கு ஓரோப்பிய சினிமாவை, களிப்பூட்டும் வகையில் நெறியாளர் தந்திருக்கிறார்.

இந்தப் படத்தில் ஒரு நீக்ரோ உட்பட ஏழு வளரினம் பருவத்தினரின் இலட்சியங்கள், கற்பனைகள், ஏக்கங்கள், உல்லாசப் போக்குகள் போன்றவை ஒவ்வொன்றும் ஒரு தனி, தன்னுணர்ச்சிப் பாடல் எனலாம். இதனுடே மனிதாபிமானம் வெளிப்படும் பல சம்பவங்கள் கோவைப்படுத்தப்படுகின்றன.

போதிய விளக்கமில்லாமல், பொதுவாகவே பயன்படுத்தப்பட்டு

வரும் “பாவியல்” காட்சி என்ற சொல்லையும் நாம் இங்கு சேர்த்துக் கொண்டால், மேலைப் படங்களில் சாதாரணமாகவே இடம் பெறும் நிர்வாணக் காட்சிகள் ஓரிரண்டு இப்படத்திலும் இடம் பெறுகின்றன. அவை துருத்திக் கொண்டு நிற்கவில்லை.

மேலைப் பண்பாட்டுக் கோலங்களில் பயன்மதிப்புகள், நமது பாரம்பரியப் பார்வைகளின்று வேறுபட்டவை என்பதை மனதில் வைத்து உனர்ச்சிக் கட்டங்களை நடிக, நடிகையர் வெகு துல்லியமாகக் கொண்டு வருகின்றனர். அன்பு காதல் என்பதன் பலவேறு பண்புகளை நெறியாளர் ஆர்ப்பாட்டமின்றித் தொரிவித்தார்.

❖ ❖ ❖

மேற்சொன்ன படத்தின் நெறியாளர் ஐஷேன்வான் (எப்) பெல்டே நெறிப்படுத்திய மற்றொரு பாசத்தை வெளிப்படுத்தும் படம் Little Bonde Death.

இங்கும் நெறியாளரின் கைவண்ணமும், “சினிமா பிரக்ஞெ”யும் திரைப்படக் கலை நுட்பங்களையறிந்து அனுபவிக்கக்கூடிய பார்வையாளர்களைத் திருப்திப்படுத்தும்.

தட்ட விழ விழையும் காளையொருவனின் தன்னிச்சையான வாழ்வும், தன்னையறியாமல் அவன் தன் மகன் மீது கொண்டுள்ள பாசமும், அதன் சோக முடிவும் மனதைத் தொடும் காட்சிகள். அவன் ஓர் வளரும் புத்தாக்கக் கவிஞர்.

இத்தகைய Bohemiat எழுத்தாளர்கள், வெளக்க வாழ்வில் திருப்தி காண்பவர்களில்லை. ஆயினும், காமத்தை விடக் காதலையே விரும்பும் இக்கதாநாயகன், தன் வாழ்வின் பற்றுக் கோடாகத் தன் மகனுடன் இணைந்து, ஒரு தாய் போல நடந்து கொள்கிறான். இவனின் முன்னாள் ஆசிரியையின் உடலுறவினால் பிறந்த இந்தப் பிள்ளை மீது தான் இவன் பாசம் கொண்டானேயன்றி, ஓர் விபத்தாக நடந்து விட்ட தன் திருமணத்தையும், தனது மனைவியாகிய ஆசிரியையும் புறக்கணித்ததன் மூலம் இவன் தன்னை இனங்காட்டிக் கொள்கிறான்.

மனித குண நல விசித்திரங்களின் ஓர் முகவெட்டு இக்கதாநாயகன் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. நல்ல நடிப்பு

யிக் “டச்” மொழியில் எழுதிய ஒரு நாவலைத் தழுவி எடுக்கப்பட்ட படம். என்னைப் பொறுத்தமட்டில், அலுப்புத் தட்டிய நாடகக் குணாம்சங்கள் கொண்ட ஒரு திரை வடிவம்.

1998 இல் சிறந்த பிறமொழிப் படத்திற்கான ஒஸ்கார் விருதை இந்தப் படம் பெற்றது என்பது உண்மையே. ஆயினும் கடைசிக் கட்டங்களில்தான், படம் “உயிர்ப்பு” பெறுகிறது.

திரைப்படத் திறனாய்வாளர்கள், இப்படத்தை உரிய முறையில், “அலசம்” பொழுது, இப்படத்தின் சிறப்பு மேலும் தெரியவரும். அருமையான நடிப்பும், சூழல் சித்தரிப்பும், தந்தை - தனயன் உறவும், திகைப்புத் தரும் விதத்தில் படமாக்கப்பட்டுள்ளன.

❖ ❖ ❖

வன்செயல் காட்சிகளை வெறுக்கும் எனக்கு, “கெரக்டர்” படம் உவகை தாராவிட்டாலும் படம் பரவச மூட்டியது. போலா வான் தெர் அவுஸ்ட் என்ற பெண் இந்தப் படத்தை நளினமாக நெறிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

லட்வியா நாட்டின் யுத்த அதிர்ச்சி காரணமாக பேச முடியாத தனது மகனுடன், ஒல்லாந்து சென்று, தாயையிழந்த தன் மகனுக்கு ஓர் மாற்றாந்தாயைக் கண்டு மகனைச் சேர்ப்பிப்பதும், மகன் புதிய சூழலில் மீண்டும் பேச வாய்ப்பிருப்பதையும், பாத்திரச் சித்திரிப்பும், எளிமையான முறையில் அன்பின் பரிமாணங்களைக் காட்டும் நேர்த்தித் திறனுமே வியந்து பாராட்டத்தக்கவை.

பேனா நண்பர்களாயிருந்த ஓர் ஆணினதும் பெண்ணினதும் கடிதங்களுடாகக் கதை நகர்த்தப்பட்டும் உத்திமுறை உகந்த பொருத்தப்பாட்டைக் காட்டுகிறது.

ஒல்லாந்தூடாக நம்மை நெறியாளர் அழைத்துச் செல்கிறார். ஒவ்வொரு காட்சியும் மனோ ரம்மியமாக இருக்கிறது.

இந்தப் படத்தில் என்னைக் கவர்ந்த பாத்திரம், பேளொ நண்பியின் மகள். அற்புதமான நடிப்பு மூலம், இந்த மகளாக வரும் நடிகை தனது பாத்திரத்தை வெளிப்படுத்தி என்னைக் தனவயமாக்கிக் கொண்டார்.

வெளியில் ஒரு தோற்றமும், உள்ளே நெக்குருகித் தன் அன்றை வெளிப்படுத்தும் ஒரு முரண்படும் 16 வயதுப் பெண்ணாக இந்தப் பாத்திரம் அமைந்துள்ளது.

இந்த விழாவில் இடம்பெற்ற படங்களுள் என்னை மிகவும் கவர்ந்த மனிதாபிமான (Humanistic) படம். “மற்றொரு தாய்” மிக நேர்த்தியாக உருவாகிய படம் இது.

❖ ❖ ❖

சுவாரஸ்யமான, களிப்பூட்டும் நகைச்சவை கலந்த படம், “வடக்கத்தியார்” ஒரு சிறுவனின் கண்களுடைகாவும், தபால்காரர் ஒருவரின் கயமைத்தனங்கள் ஊடாகவும், ஓர் அடுக்கு மாளிகை வாசிகளின் அந்தரங்க வாழ்க்கை அம்பலங்கள் ஊடாகவும் கதை நகர்த்தப்படுகிறது. இது ஒரு களிப்பு மிகு பொழுது போக்குப் படம்.

❖ ❖ ❖

வியோன் தி உவின்டர் எழுதிய “டச்” மொழி அழியதோர் படம். “எயிலீனைத் தேடி” (Looking for Eileen) மர்மங்கள் நிறைந்த இந்தப் படம், வெகு சுவாரஸ்யமானது.

இந்தப் படத்தில் வரும் ஓர் அழிய முழு நிர்வாணக் காட்சியை அதன் பொருத்தமுடைமையறியாத தியேட்டர்காரர் சப்பென்று வெட்டியமை, பார்வையாளரின் உயர்மட்ட ரசனையைத் சந்தேகிப்பதாக அமைந்தது.

இந்தப் படத்திலும் அன்பின் பரிமாணம் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

❖ ❖ ❖

அரசியல், வரலாறு, தேசப்பற்று, அகோர வன்முறைகள் அடங்கிய ஓர் இந்தோனேவியப் படம் “வைரூரிய வலயம்”. வன்செயல்கள் அதிகம் இடம் பெறும் இந்தப் படம் எனக்கு ஓர்

“அந்தரிப்பு” நிலையை உண்டு பண்ணியது. இந்தப் படத்தைப் பார்த்தபொழுது, தவிர்க்க முடியாமல், நமது இன்றைய போர்க்காலச் சூழலே மனதை விரட்டியது, வருடியது.

இதிலும் காதல், போரினுடாக வெளிப்படுகிறது. அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாள்? ஆயினும், சில வேளைகளில், நாட்டுப்பற்று அன்பை விட மேலோங்கும் என்பது இப்படத்தின் இறுதிக் காட்சி மூலம் உணர்த்தப்படுகிறது.

நமது ரசிகர்களும், நாடக, சினிமாக் கலைஞர்களும், இத்தகைய திரைப்பட விழாக்களில் இடம்பெறும் படங்களைப் பார்த்தாகுதல், கலாசாரச் சீரழிவுகளைக் கொண்டு வரும் இந்திய ஜனரஞ்சக ரசனையினின்று தம்மை ஓரளவாவது விடுவித்துக் கொள்ளலாம் அல்லவா?

சினிமா வேறு, சினிமா என்ற பெயரில் வெளிவரும் குப்பைகள் வேறு.

29. ‘சரோஜா’ திரைப்படம் சிங்களச் சிறுமியின் மனித நேயம்

‘சரோஜா’ என்ற சிங்களப் படம் எதனை நிறுவ முயல்கிறது?

இந்தப் படத்தில் தமிழினச் சிறுமி ஒருத்தி வருகிறாள். அவள் பெயர் சரோஜா. அதுவே படத்தின் தலைப்பு.

இப்படத்தின் நெறியாளர் இந்தச் சிறுமிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க விரும்புகிறார் என்பதை நாம் ஊகிக்க முடியும்.

அனாதரவாக விடப்பட்ட இந்தத் தமிழ்ச் சிறுமியை ஒரிரு வயது முத்தவளான கிராமிய, சாதாரணச் சிங்களச் சிறுமியும், அவள் தந்தையாரும், பின்னர் மெல்ல மெல்லத் தன் வெறுப்பைக் களைந்து கொள்ளும் அவள் தாயாரும், தமது அரவணைப்புக்குள் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை வலியுறுத்திக் காட்ட நெறியாளர் விரும்புகிறார்.

அதாவது, சிறுபான்மையினர், தமது இருப்புகளுக்குக் கூடப் பெரும்பான்மையினரின் பெருந்தன்மையில் தங்கியிருக்க வேண்டியுள்ளது என்பது உணர்த்தப்படுகிறது.

பெரும்பான்மையினர்த்தைச் சேர்ந்த பெரும்பான்மையான மக்கள், குறிப்பாகக் கிராமிய, மக்கள் மனிதாபிமானிகளாக நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதை நான் ஒரளவு ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நகர்ப்புறங்களில் உள்ள சிங்கள மக்களிற் பலரும் அவ்வாறே நடந்து கொள்கிறார்கள் எனலாம்.

இந்த மானிதாபிமானச் சிங்கள மக்கள் இன வேறுபாடுகளைப் பொருப்படுத்துவதில்லை. இவர்கள் வன்செயல்களில் ஈடுபடும் தமிழரின் ஆளுகைக்குள் அகப்பட்டவர்களையும் கருணைக் கண்களினாற் பார்ப்பவர்கள் என்பதைச் சொல்லர்மல் சொல்லுகிறார் நெறியாளர்.

இதற்கு உதாரணமாக, சிங்களவரே இடம் பெறும் இராணுவத்தினருள் ஒருவன் சரோஜாவை அவன் தகப்பனுடன் ஓடி மறைய உதவுகிறான் என்ற காட்சி மூலம் நெறியாளர் அழுத்தங் கொடுக்கிறார்.

நெறியாளர், தனது சிங்களக் கதாபாத்திரங்கள் கருணையுள்ள வர்கள் என்பதை நிலை நிறுத்திவிட்டு, வன்செயலில் ஈடுபடும் தமிழன்த்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பயங்கரவாதிகள் என்று அடையாளங் காட்டுகிறார்.

சரோஜாவின் தந்தை, பலவந்தமாகப் பயங்கரவாத இயக்கத்தில் ஈடுபடுத்தப்பட்டவன் என்றும், அவன் அதிலிருந்து விடுபட முயலும்போது, அவன் மனைவியை - சரோஜாவின் தாயாரை - பயங்கரவாதிகள் கொல்வதுடன் சரோஜாவின் தந்தையையும் பின்னர் கொன்று விடுகிறார்கள் என்றும், நெறியாளர் காட்டுகிறார். ஆக, தமிழர் பயங்கரவாதம், சிங்கள மனிதாபிமானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாத ஒரு கொடுரமான போக்கு என நெறியாளர் சொல்லாமற் சொல்கிறார்.

இது நெறியாளரின் நோக்கு சிங்கள மக்களுக்கு அவர் சொல்லும் செய்தி என்னவென்றால்,

தமிழ்ப் “பயங்கரவாதிகள்” ஒரு புறமிருந்தாலும், சிங்கள மொழி மூலம் தம்முடன் உறவு கொள்ளும் சரோஜா போன்ற தமிழ்ச் சிறுமிகளை மனிதாபிமான நோக்குடன் அரவணைத்துக் கொள்ளலாம். அது கூட, தமிழின வெறுப்புள்ள கிராமியச் சிங்கள மக்களின் எதிர்ப்புகளுக்கும் மத்தியில்.

ஒரு சில சிங்கள மக்கள் ஆகுதல், தமிழ் மக்களிடத்தில் வெறுப்பு காட்டலாகாது.

இதனையே நெறியாளர் காட்ட முற்படுகிறார்.

தமிழ் மக்கள் அனைவருமே ‘பயங்கரவாதிகள்’ என்று கூறா விட்டாலும், வன்செயல்களில் ஈடுபட்ட தமிழர்கள் வெறுமனே ஈவிரக்கமற்ற கொலைகாரர்கள் என்ற பிரமையைச் சிங்களப் பார்வையாளர்களுக்கு உணர்த்துவிக்க நெறியாளர் விரும்புகிறார் என நினைக்கிறேன். இங்கு சமநிலை இல்லாமல் போய்விடுகிறது.

‘பயங்கரவாதிகள்’ என அழைக்கப்படும் வன்செயலாளர்கள் வன்செயலில் ஏன் ஈடுபடத் தொடங்கினர் என்பதைச் சூசகமாகத் தன்னும் நெறியாளர் காட்டியிருக்கலாம். அரசு இராணுவப் படையினரின் ‘பயங்கரவாதத்தை’ச் சிறிதேனும் காட்டியிருக்கலாம்.

போகட்டும் நெறியாளரின் தனி மனித உரிமையை நாம் தட்டிக் கேட்க முடியாது.

நான் இதுவரை விபரித்த நோக்கிலே தான் நெறியாளர் உண்மையிலேயே படத்தை நெறிப்படுத்தினாரா என்பதை அவரே விளக்க வேண்டும். ஆனால், பார்வையாளனாகிய எனக்கு அவ்வாறு தான் பார்க்க முடிந்தது.

இது வரையும் நெறியாளரின் நோக்கம். எடுத்துக்கொண்ட பொருள் மூலம் கதையின் அடிநாதக் கருத்து ஆகியவற்றை எனது பார்வையில் எடுத்துக் கூறினேன்.

அடுத்ததாகச் “சரோஜா” திரைப்படமாக எவ்வாறு அமைந்தது என்பதைப் பார்ப்போம்.

இப்படத்தின் நெறியாளர் மனிதாபிமான ஊற்று இன்னும் அற்றுப் போகவில்லை. விவரந் தெரியாத இளக்கள், மொழி கடந்த அன்பையும், பாசத்தையும் பரிமாற்றிக் கொள்ளலாம். சிறுகச் சிறுகப் பெரியோரையும், தம் வசப்படுத்தலாம். தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் கல்வி போதித்த, விவரம் அறிந்த சிங்கள ஆசிரியர்கள் ஆபத்துச் சூழல்களிலும் உண்மைக்காக வாதிட்டு உதவலாம் என்பதையும் காட்டுகிறார். ஆயுதப் படையினர் தமிழர் மீது அல்ல. வன்செயலில் ஈடுபட்ட தமிழர்களையே அழிக்க வேண்டும் எனப் போலிஸ்காரர் விளங்கப்படுத்துவதையும், படத்தில் சேர்த்திருக்கிறார். சிங்களப் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர். வரலாறு போதிக்கும் பொழுது, இனவாதத்தைத் தூண்டும் கட்டுரைகளைக் கண்டித்து, வரலாற்று சமநிலை பேணப்படும் விதத்தில் கருத்துத் தெரிவிக்க வகை செய்கிறார்.

இவையெல்லாம், சாதகமான அம்சங்கள். கிராமத்தவர், சிங்களப் பள்ளிக்கூட ஆசிரியரின் பெரிய மன்றத்தில் புரிந்து கொள்ளவும் உதவுகிறார். சுருங்கக்கூறின் கடினப் போக்குடைய சிங்கள மக்களைச் சிறிது இளக்க செய்ய உதவுகிறார். இந்த விதத்தில் துணிகரமாக அவர் தனது பாத்திரங்கள் மூலமும் உரையாடல்கள் மூலமும் ஆக்கப்பூர்வமான கருத்துக்களைப் பரிவர்த்தனை செய்து விடுகிறார். இது உண்மையிலேயே பாராட்டத்தக்க அம்சமாகும்.

சிறு சிறு காட்சிகள் மூலம் மனிதமாபிமானமும், நெகிழ்ச்சியை உண்டு பண்ணத்தக்க விதத்தில் நெறியாள்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்கது. ஒளியமைப்பு படப்பிடிப்பு, உரையாடல், மௌனக் காட்சிகள், நடிப்பு, ஆற்றல், எளிமை, விகற்பமற்ற செயல்கள், தீவிரப் போக்குகள், உதாசீனங்கள், ஊவு பார்த்தல் - இவை எல்லாம் நுட்மாக இரசிக்கத்தக்கவை. நுண்ணியதான் பகுப்பாய்வுக்குப்பட்டவை.

அனைத்துலகத் திரைப்பட விழாக்களில் ‘சரோஜா’ படத்துக்கு விருதுகள் கிடைத்தமை ஆச்சரியப்படுவதற்கான தொன்றல்ல. கலைநுடம் கைவரப் பெற்ற /கைதேர்ந்த / அனைத்துலகத் திரைப்பட நுட்பங்களை அறிந்த / ஒருவரினால் செயற்படுத்தப்படுகிறது.

“சரோஜா” கலைத்துவம் வாய்ந்த ஐனரஞ்சகமான படமுமாக எடுக்கப்பட்டிருப்பது நெறியாளரின் மனிதாபிமான் / உளவியல் சார்ந்த / தந்திரோபாயமான / இசை சார்பான அனுகுமுறையினாற்றான் என்பேன். இது சந்தேகமில்லாமல் ஒரு வெற்றிப் படம். இந்த நெறியாளர் அடுத்ததாகத் தமிழர் நோக்கில், இதன் தொடர்ச்சியைக் காட்டுவது வரவேற்கத்தக்கதாய் அமையும்.

30. இலங்கைத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள்

ஆங்கில மொழியில் உயர்தர திரையேடு ஒன்று இங்கிலாந்தில் வெளிவந்துகொண்டிருக்கிறது. அதன் பெயர்; “பரேம்வேர்க்” ஜிம்பைன்ஸ் என்பவர் அதன் ஆசிரியர். இந்த ஏட்டின் 37வது இதழ் இலங்கைத் திரைப்படம் சம்பந்தமான பல கட்டுரைகளைத் தாங்கி வந்துள்ளது. ரோபர்ட், க்ரூஸ், அஷ்விரத்னவிழுஷன் என்ற இரு இலங்கையர் குறிப்பிட்ட இந்த இதழின் அதிதி ஆசிரியர்களாகப் பணிபுரிந்திருக்கின்றனர். இந்த இதழ் 1989இல் வெளியாகியது. இதழின் அட்டைப்படமாக இலங்கை தமிழ் படமான “பொன்மணி” படத்தின் காட்சி ஒன்று இடம் பெறுகிறது. இந்த இதழிலே “பொன்மணி” படத்தின் கதாசிரியர் காவலூர் ராசதுரை, ரொபர்ட் க்ரூஸ், அஷ்மலி ரத்னவிழுஷன், எட்வின் ஆரிய தாஸ், ஜயதேவ உயன்கொட, ஏ.ஜெ.குணவர்த்தன், பியால் சோமரதன், சனிலா அபே சேகர ஆகியோர் எழுதிய கட்டுரைகளுடன், நான் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றும் இடம் பெற்றுள்ளது. குறிப்பிட்ட இந்த இதழைப் பெற விரும்புபவர்கள், ஒலிஜூலி, கிள்ளி ரோட், பொரளை என்ற முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம். பிற நாடுகளில் உள்ளவர்கள் இந்த இதழைப் பெற வேண்டுமாயின், ரேர்ன்ஸர் லண்டன், 27 ஹோர்செஸ் வீதி, லண்டன், என் 51 ஏக்ஸ்ஸ். என்ற முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம். இந்த இதழின் விலை. இங்கிலாந்தில் 405 ஸ்டேர்லிங் பவுண். அமெரிக்காவில் 10 டாலர்.

ஆங்கிலத்தில் நான் எழுதிய “இலங்கைத் தமிழ்ப் படங்கள்” தொடர்பான கட்டுரையின் சாராம்சத்தை, தமிழ் பேசும் எமது வாசகர்கள் நலன் கருதி இங்கு நாம் தருகிறோம்.

இலங்கைத் தமிழ்ப் படங்களின் தரம் எனக் கருதப்படும் விஷயம் பற்றிய காத்திரமான எழுத்து, மரபு, சிங்களத் திரைப்படத்துக்கு இருப்பது போன்று, தமிழ்ப் படங்களுக்கு இல்லை எனலாம்.

இலங்கையில் தமிழ் மொழியில் எடுக்கப்பட்ட படங்கள் கிடைக்கக்கூடிய திரைப்படச் சுவடிகள் நிலையமும் இங்கு கிடையாது. பெரும்பாலான படச் சூருள் பாதுகாத்து வைக்கப்படவில்லை. கிடைப்பவேயோ நல்ல நிலையில்லை,

இலங்கைத் தமிழ் திரைப்படங்கள் தொழில்நுட்ப ரீதியாகவும், கலைப் பண்பு ரீதியாகவும் தரங்குறைந்தவை. பெரும்பாலான தென்னிந்திய தமிழ்த் திரைப்படங்களின் தரத்திற்கு ஒப்ப இவை இருக்கவில்லை.

1960-களில் முற்பகுதியில் இருந்து குறைந்தது 18 மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை தமிழ் திரைப்படங்கள் இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்டு வந்தன. ஆயினும் எமது அபிப்பிராயத்தின் படி பெரும்பாலான படங்களை விரிவாக விமர்சிப்பது எமக்கு விரக்தியை ஏற்படுத்தக்கூடும். ஓரிரு படங்கள் ஓரளவு பரவாயில்லை எனலாம். இலங்கையில் தயாரிக்கப்பட்ட தமிழ்ப் படங்களை பார்ப்பவர் என்னிக்கை மிகக் குறைவு.

இலங்கையில் உள்ள தமிழ் பேசும் மக்கள் அனைவரும் பல தசாப்த காலப் பரிச்சயம் காரணமாக, தென்னிந்தியத் தமிழ் திரைப்படப் பேச்சு மொழியை புரிந்து கொள்கிறார்கள். ஆயினும் யாழ்ப்பாண தமிழ்ப் பேச்சைப் புரிந்து கொள்பவர்கள் ஒரு சிலரே. இது நம்மில் சிலருக்கு ஆச்சரியமாகப் படலாம். ஆனால், உண்மை இதுவே. மலைநாட்டுத் தமிழர்கள், கொழும்பு மற்றும் மேல் மாகாணம் போன்ற இதர மாகாணத் தமிழர்கள், திருகோணமலையில் ஒரு பகுதியைத் தவிர்த்து ஏனைய கிழக்கு

மாகாணத் தமிழ்கள், இலங்கையின் பல பாகங்களில் வசிக்கும் முஸ்லிம்கள், மலாயர் போன்றவர்களின் எண்ணிக்கை, யாழ்ப்பாண தமிழ் மக்களின் எண்ணிக்கையை விட அதிகமானதாகும். எனவே, யாழ்ப்பாணத்துப் பேச்சு மொழியை இவர்கள் புரிந்து கொள்வது சிரமம் அளிப்பது போல், பிற மாகாணத்தவர் பேசும் தமிழ் மொழியை யாழ்குடா நாட்டவர் சீரணிப்பதும் சிரமம் எனலாம். இந்த யதார்த்தமும், இலங்கைத் தமிழ்ப் படங்களின் தோல்விக்கு ஒரு காரணமாகும்.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ் சில வேளைகளில் இழுத்தும், சில வேளைகளில் படு வேகத்துடனும் பேசப்படுகிறது சிலவேளை கத்திப் பேசுபவர்களும் உண்டு. சாதாரணமாக மக்கள் இவ்வாறு பேசினாலும், திரைப்படம் என்று வரும்பொழுது, உச்சரிப்புத் தெளிவு அவசியமாகிறது. வசனங்களில் உள்ள அர்த்தங்கள், கவனக்குறைவான உச்சரிப்பினால் பயன்றுப் போய விடுகின்றன.

இலங்கையில் வெளிவந்த தமிழ்ப் படங்களின் எண்ணிக்கை குறிப்புகள் போன்றவற்றை விபரமாகத் தரக்கூடியவர் நண்பர் தம்பி ஜயா தேவதாஸ், ஆயினும் நினைவிற்கு எட்டிய வரைய சில விபரங்களைத் தர முற்படுகிறோம்.

பதினாறு மில்லி மீட்டரில் தயாரிக்கப்பட “சமுதாயம்” முதல் 1979-இல் தயாரிக்கப்பட்ட நாடு போற்ற வாழ்க என்ற படம் வரை 32 படங்கள் இங்கு தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. 60களின் முற்பகுதியில் ஹென்றி வீரவன்ஸ் என்பவர் சமுதாயம் படத்தைத் தயாரித்தார். இதனைத் தொடர்ந்து ஜோ தேவானந்த் 16 மி.மி., வண்ணப் படமாக பாசநிலா என்ற படத்தை தந்தார். உண்மையில், முழு நீளச் சித்திரமாக வந்த முதல் 35 மி.மி., படம் “தோட்டக்காரி” தான். இதனைத் தொடர்ந்து கடமையின் எல்லை, டாக்ஸி டிரைவர் ஆகியன வெளிவந்தன. நிர்மலா, மஞ்சள் குங்குமம், வெண்சங்கு, மீனப் பெண், குத்துவிளாக்கு போன்ற படங்களும், தமிழில் “டப்” செய்யப்பட்ட சிங்களப் படங்களான நாள்கு லட்சம், கலியுக காலம், யார் அவள் போன்றவையும் வெளியாகின.

இலங்கைத் தமிழ்ப் படங்களில் ஓரளவு குறிப்பிடத்தகுந்த படங்களாக புதிய காற்று, நான் உங்கள் தோழன், அவள் ஒரு ஜீவநதி, காத்திருப்பேன் உனக்காக, பொன்மணி, வாடைக்காற்று ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். நாடு போற்ற வாழ்க படத்தில் சிங்கள நடிகள் சுவர்னா மல்லவாராய்ச்சி, கிதா குமாரசிங்க ஆகியோர் நடித்தனர். நங்கூரம் படத்தை திருமதி வீரரத்ன என்ற சிங்களவர் நெறிப்படுத்தினார். அதேபோல பொன்மணி என்ற படத்தை தர்மசேன பத்திராஜா என்ற சிங்களவர் நெறியாள்கை செய்தார். கலியுக காலய என்ற சிங்களப் படத்தை நெறிப்படுத்திய அர்ஜானா என்ற தமிழர் அதனை தமிழில் “டப்” செய்தார்.

தி, நங்கூரம், பைலட் பிரேம்நாத் ஆகிய படங்களில் தென்னிந்திய அழுத்தம் அதிகம் காணப்பட்டது. சிவாஜிகண்சன், ரஜினிகாந்த், லட்சுமி, முத்தராமன், ஸ்ரீதேவி, மாலினி பொன்சேகா, தமாரா சுப்பிரமணியம் போன்றவர்கள் இப்படங்களில் நடித்தனர். “காத்திருப்பேன் உனக்காக” படத்தில் சிங்கள நடிகை ருக்மணி தேவி நடித்தார்.

எம்மைப் பொறுத்தமட்டில், வாடைக்காற்று (1974) புதிய காற்று (1978), காத்திருப்பேன் உனக்காக (1976), பொன்மணி, அவள் ஒரு ஜீவநதி ஆகிய படங்களே விமர்சனம் செய்யுமளவிற்கு குறைநிறைகளைக் கொண்டிருந்தன. ஏனையவை எல்லாம் கோமாளிக் கூத்துக்களாக எம்மை ஏமாற்றின.

இலங்கையில் தமிழ்ப் படங்களைத் தயாரிப்பது வீண் வேலை என்பது எமது அபிப்பிராயம். தென்னிந்தியத் தமிழ்ப் படங்களின் தொழில் நுட்பச் சிறப்புகளுடன் நாம் போட்டி போட முடியாது.

இலங்கைத் தமிழ்ப் படங்களுக்கான ரசிகர்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவு. இலங்கைத் தமிழ்ப் படம் இங்குள்ள தமிழ் பேசும் மக்களின் பண்பாடுகளை முழுமையாகச் சித்திரிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. முழுக்க முழுக்க யாழ்ப்பாணத்துப் பேச்சுத் தமிழோ, முழுக்க முழுக்க மலைநாட்டு பேச்சுத் தமிழோ இலங்கையின் தமிழ் பேசும் மக்களின் மொழியல்ல. பிராந்தியத்

தமிழ்ப் படங்களைத்தான் நாம் தயாரிக்க முடியும். அவ்விதமாகத் திரைப்படங்களைத் தயாரிப்பதை விடுத்து, நாம் “சின்ன திரையான” தொலைக்காட்சிக்குக்கந்த “ரெலி ப்லிம்”களை தொலைக்காட்சிப் படங்களைத் தயாரிப்பது எவ்வளவோ மேல். அந்தத் திசையை நோக்கித்தான் நாம் இனிமேல் கவனஞ் செலுத்த வேண்டும்.

31. மலையாள சினிமா: மரண சிம்மாசனம்

மலையாள சினிமா இரு வகைப்படும்! கலைத்தரமான படங்கள் - காமக் கிளர்ச்சிப் படங்கள், முன்னைய ரகப் படங்கள் இந்தியா முழுவதிலும் நன்மதிப்பைப் பெற்று வந்துள்ளன. அனைத்துலக திரைப்பட விழாக்களிலும் நன்கு அறியப்பட்டு பாராட்டைப் பெற்றவை.

ராமுகரியாத், அடுர் கோபாலகிருஷ்ணன், அரவிந்தன், சாஜி கருண், ஜெயராஜ், சந்தோஷ் சிவன், வாசதேவன் நாயர், ஆர்.பி.சேதுமாதவன் போன்றவர்கள் ஏற்கனவே புகழ் பூத்த திரைப்பட நெறியாளர்களாய் விளங்கி வருகின்றனர். இந்தக் குழாமிடையே புது வருகை முரளி நாயர் நெறிப்படுத்திய “மரண சிம்மாசனம்” என்ற படம் (1999) கான் திரைப்பட விழாவில் பரிசு பெற்றது. இப்படம் அண்மையில் கொழும்பிலே ஒரு தடவை ஐ.சி.ச.எஸ்., நிறுவனத்தின் ஏற்பாட்டில் காட்டப்பட்டது.

இந்தப் படம் ஓர் அரசியல் கேலிச் சித்திரிப்பு எனலாம். கேரளாவின் கொச்சி (எர்னாகுளம்) பகுதிக்கு அண்மையில் உள்ள மஞ்சனக்காடு என்ற தீவில் இப்படம் பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் நடிப்பவர்கள் அத்தீவு வாசிகளே.

கான் (பிரான்சில்) ஆண்டுதோறும் நடைபெற்று வரும் அனைத்துலக திரைப்பட விழாவிலே இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் காண்பிக்கப்பட்ட பொழுது பெருமையிகு ‘கமரா டி ஓர்’ விருது ‘மரண சிம்மாசனத்துக்கு’ வழங்கப்பட்டது.

அரசியல் நாடகத்தில் சாதாரண குடிமக்கள் பலியாவதை மறைமுகமாகச் சொல்கிறது இப்படம். பரம்பரை விவசாயத் தொழிலாளர்களாக உழைத்து வரும் ஒரு குடும்பத்தின் முதல்வரான கிருஷ்ணன் பற்றியது. தொழிலின்றி, ஆயினும் கடும் உழைப்பின் பேரில் சிறிய வருமானத்துடன் வாழ முயல்கின்றனர் கிருஷ்ணனும், அவன் மனைவியும், மகனான சிறுவனும், இரக்கம் காட்டுவது போன்ற விதத்தில் பண்ணையாளன் நடந்து கொண்டாலும் அவர்களைச் சுரண்டியயே தனது சொகுசான வாழ்க்கையை நடத்துகிறான். அன்றாடச் செலவிற்கே அல்லற்படும் கிருஷ்ணன் ஒரு நாள் இயலாமை காரணமாகப் பண்ணையாளரின் தோட்டத்திலுள்ள தெள்ளை மரத்திலிருந்து தேங்காய் திருட எத்தனிக்கையில் கையும் களவுமாக பிடிபடுகிறான். சிறையில் அடைக்கப்படுகிறான். இதற்கிடையில், பல ஆண்டுகளுக்கு முன் இடம் பெற்ற ஒரு கொலைச் சம்பவத்துடன் கிருஷ்ணனைச் சம்பந்தப்படுத்தி அவனுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கிறார்கள். தவிர்க்க முடியாமல் தேங்காய் திருடனான் என்பதற்காக சிறைத் தண்டனையை அவன் அனுபவிக்கிறான், நியாயமானதுதான் என்று ஏற்றுக் கொண்டாலும், அவன் செய்யாத குற்றத்துக்காக மரண தண்டனையை பெறுவது ஆதிக்க சக்தியின் குதினால் என்பது அநியாயமிழுத்தலைக் காட்டுகின்றது. இயலாமையினால் நிரப்பந்துக்கப்பட்டு இழப்பதற்கு ஒன்றுமே இல்லாத கிருஷ்ணன் மரணத்தை எதிர்நோக்கியிருக்கின்றான். மறுபுறம் அரசியல் எவ்வளவு கோமாளித்தனமானதாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது என்பதைக் காட்டுவதற்கு 'மகோன்னதமான' மரண தண்டனையை கிருஷ்ணனுக்கு வழங்கப்பட வேண்டுமென்று அரசியல்வாதிகளும், அவன் வாழும் தீவைச் சேர்ந்த அறியாமையால் வாழும் மக்களும் ஒற்றைக்காலில் நிற்கின்றனர். அப்படியென்ன மகத்துவமான மரணம்? அதுதான் இந்தியாவுக்கு நவீனமாக தருவிக்கப்பட்ட மின்சாரக் கதிரை மூலமான மரணம்.

கிராமியவாசிகளுக்கு இது புதுமையான மரணம். எனவே இதனை ஒரு கொண்டாட்டமாகவே நடத்துகிறார்கள். மின் கதிரை மூலம் மரணிக்கப் போகும் தனது பகுதி முன்னோடி

கிருஷ்ணன் தான் என்பதில் அவர்களுக்கு பெருமை. ஓர் உயிர் ஊசலாடுகிறது. மறுபுறத்தில் சாவை இழவாகக் கொண்டாடாமல் புதுமைச் சாவை கொண்டாடும் மக்களின் ரசனை மட்டம். இந்த முரண்நகை சிறப்பாகப் படத்தில் கொண்டு வரப்படுகின்றது. அப்பாவி கிருஷ்ணனை மையமாக வைத்து அரசியல்வாதிகள், தேர்தல் பிரச்சாரம் செய்வதும் வலது சாரிகள், இடது சாரிகள் வண்டவாளங்களும் நுட்பமாக இப்படத்தில் உணர்த்துவிக்கப்படுகின்றன. உலக வங்கியின் கடன் வசதியுடன் உருவாக்கப்பட்ட இந்த 'மின் கதிரை' அமெரிக்க தொழில்நுட்ப மெருகினால் கட்டமைக்கப்பட்டது. இது கூட அரசியல் சார்ந்த மறைமுகக் கண்டனமாக படத்தில் துவங்குகின்றது.

படக்கதையின் கதைப் பின்னால் மிகவும் தெளிவானது. ஆயினும் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் பாங்கில் பல சொல்லாச் செய்திகளை இப்படம் சித்திரிப்பதுதான் படத்தின் வெற்றி எனலாம். கிருஷ்ணன் கூட எல்லோரையும் போலவே தனது மரணத்தை மகிழ்வுடன் ஏற்றுக் கொள்கிறான். மின்கதிரைக்கு பலியாகும் முதல் மலையாள மனிதன் என்று பெருமையடைகின்றான். வரலாற்றில் அவன் பெயர் இடம் பெற்றுவிடும். இதுவும் படத்தில் எழும் சோகஞ் சார்ந்த முரண்நிகழ்வு, மரணிப்பதற்கு முன் அவனுக்கு ராஜ உபசாரம் நடக்கிறது. அவனும் அவன் குடும்பத்தினரும் சிறப்பு விருந்தாளிகளாக மேலை நாட்டுப் பாங்கில் பலவகை உண்டிகளை அருந்தி அனுபவிக்கும் வாய்ப்பு தரப்படுகிறது.

அவன் மனைவி உள்ளூர் வருந்துகிறாளாயினும் ஊரோடு சேர்ந்து அவனும் இந்தக் கொண்டாட்டத்தில் பங்கு கொள்கிறான். சிறுவன் விபரம் அறியாமல் குதூகலத்துடன் மகிழ்கிறான். அவர்கள் வாழ்நாளில் கண்டிராத அருந்தியிராத உண்டி வகைகளும் உணவும் இலவசமாக வறுமைக் கோட்டில் வாழ்ந்த மூவருக்கும் கிடைக்கிறது. வட இந்தியாவைச் சேர்ந்த அமைச்சர் இந்த மரண விழாவில் கலந்து கொள்கிறார். அந்த அரசியல்வாதியின் கோமாளித் தனமான பேச்சும் செயலும் படத்தின் மற்றொரு இன்றைய அரசியல் கிண்டலாகும்.

இந்த கேவி நாடகத்தின் பின்னணியில் குக்கிராமங்கள் அனைத்துலகச் செய்திகளையும் சிந்தனையாளர்களையும் கேட்டறிகிறார்கள். கொஸோவா நெருக்கடி செய்தியை அறிந்து கொண்டு, எதிர்விளை காட்ட முயலும் பாமரத்தனமான படித்தவர்கள், கிருஷ்ணனின் அநியாயமான மரண தண்டனை தொடர்பாக வாளாதிருக்கின்றனர்.

இப்படத் திரை நாடகத்தை எழுதியவர்கள் முரளி நாயர் / பரதன்/ இஞ்சவக்க. பட மூலக்கதையும் தயாரிப்பும் நெறியாக்கமும் முரளி நாயர். ஓளிப்பதிவு எம்.ஜே.ராதாகிருஷ்ணன், விழவாஸ், இஞ்சவக்கால். லக்ஷ்மி ராமன், சஹாஸ்தாயத் ஜீவன்மித்வா ஆகியோர் இப்படத்தில் இயல்பான முறையில் நடிக்கின்றனர். கிருஷ்ணனாக வரும் கதாசிரியர்களில் ஒருவரான இஞ்சவக்கால் கைதேர்ந்த நடிகர் போல் அற்புதமான மெய்ப்பாடுகளை காட்டி நம்மை உணர்வுட்டுகிறார். குறிப்பாக தனது மகனிடம் காட்டும் வாத்சல்யம், 'மரணத்தை துயில் கொள்ளுவது போல்,' ஏற்றுக் கொள்ளும் பாங்கும், கடைசி வரையும் மகிழ்ச்சியுடன் தோற்றமளிப்பதும் பார்வையாளரை அதித இரக்கம் கொள்ள வைக்கிறது கிருஷ்ணன் மேல்.

ஒரு நல்ல திரைப்படத்தில் வாய்ச்சொற்கள் அதிகம் இரா. 'சினிமாவை அசையும் பிம்பம்' - படிமம் என்பர். எனவே அசைவும் செயல்களும் கூரிய அவதானிப்பும் நுணுக்கப் படப்பிடிப்பும் கை வருகிறது. நெறியாள்கை போன்ற ஓளிப்பதிவு முக்கியத்துவம் பெற்று விடுகிறது.

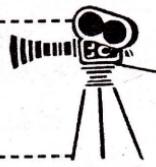
இப்படத்தின் அத்திபூத்தாற் போன்ற உரையாடல்கள் மலையாள மொழியில் இடம் பெற்றாலும் தமிழ் ரசிகர்கள் அதனை இலகுவில் புரிந்து கொள்ளலாம். தவிரவும் பட நிகழ்வான அசைவோட்டங்கள் மூலமும் நாம் படத்தை புரிந்து கொள்கிறோம்.

எம்.ஜே.ராதாகிருஷ்ணனின் படப்பிடிப்பின் கலை நுணுக்கம் காரணமாக கான் திரைப்பட விழாவில், 'கமரா டி ஓர்' பரிசும்,

சிறந்த கதை சார்ந்த படத்துக்கான பரிசு முரளிநாயரின் 'மரண சிம்மாசனம்' படத்திற்கு வழங்கப்பட்டது.

யார் இந்த முரளி நாயர்? கேரளா மாநில விவசாயி ஒருவரின் மூத்த மகனாகப் பிறந்த முரளி - கேரளா, சென்னைப் பல்கலைக்கழங்களில் மண்ணியல் ஆராய்ச்சியில் எம்.எஸ்.சி., பட்டம் பெற்றவர், பின்னர் மும்பாய்க்குச் சென்று திரைப்படத் துறையில் பயிற்சி பெற்றார். தனது 27வது வயதில் தனது முதலாவது குறுந்திரைப்படத்தைத் தயாரித்து நெறிப்படுத்தினார். படத்தின் பெயர் 'இந்திய விவசாயி ஒருவரின் துன்பீற்று அவலம்' இப்படத்திற்கு இந்திய தேசிய விருது கிடைத்தது. 1996இல் அவருடைய மூன்றாவது படம் 'நீண்ட பயணம்', 'கான்' அனைத்துலக திரைப்பட விழாவில் காண்பிக்கப்பட்டது. இவரது மனைவி பிரீயா (Preeya)வும் இங்கிலாந்து தேசிய திரைப்பட தொலைக்காட்சி கல்லூரியில் பயின்றவர். 1997இல் இருவரும் இங்கிலாந்திலே குடிபுகுந்து 'பறக்கும் யானைப் படங்கள்' - Flying Elephant Films என்ற நிறுவனத்தை நிறுவினர். பீரியாவும் இணையாளர்களும் பிரபல கலைத்துவமான இங்கிலாந்து தொலைக்காட்சி அலை இடைவெளிப் பகுதி (Channel) வரிசையாகிய சானஸ் 5ல் 10 நிமிடங்களில் ஓடும் 26 குறும்படங்களைக் காட்டிப் பாராட்டுக்களைப் பெற்றார்கள்.

32. சென்னை சர்வதேச திரைப்பட விழாவில் விவரணப் படங்கள்

துமிழ்நாடு தலைநகரில் 1991ல் சர்வதேச திரைப்பட விழா ஆரம்பமாகியது. அந்த விழாவில் சர்வதேச திரைப்படங்களுடன், இந்திய பிராந்திய மொழிப் படங்களும், "பொக்குமெண்ட்ரீஸ்" எனப்படும் விவரணை சார்ந்த சிறப்பம்சப் படங்களும் காட்டப்பட்டன. கடைசியாகக் கூறப்பட்ட பகுதியில், 15 படங்கள் இடம்பெற்றன.

இந்த பதினெந்து படங்களில் இரண்டு, குழந்தையை மையமாக வைத்து எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் ஒன்று சவி அனந்த என்ற வங்காள இளைஞர் நெறிப்படுத்தியது. படத்தின் பெயர் “ஆர் கோட்டோ தின்” (நாளை இன்னும் தாமதமாகிவிடும்).

அடுத்த படம் பெங்களூரில் வசிக்கும் சலம் பென்னூர்கார், “குட்டி ஜப்பானின் குழந்தைகள்” என்ற பெயரில் ஒரு தமிழ் படத்தை எடுத்திருக்கிறார். சிவகாசியில் குழந்தைகள் சின வெடி உற்பத்தியில் ஈடுபட்டுத் தமக்கும், தம் பெற்றோருக்குமான ஜிவனோபாயத்தை பெறுவதை இப்படம் காட்டுகிறது. இந்தப் படத்தில் விவரணை ஒலிக்கவில்லை. ஆயினும், கண்ணனின் இளமைப் பிராயத்தை சித்திரிக்கும் வில்லுப்பாட்டு இடம்பெறுகிறது.

அனந்த பட்டவர்த்தன் என்ற பிரபல நெறியாளர் உருவாக்கியுள்ள பஞ்சாபி படமான “அன்புள்ள நண்பர்களின் நினைவாக” என்ற படம் பகத் சிங்கின் பிரசார் இயக்கத்தை சித்திரிக்கிறது. அனந்த பட்டவர்த்தனின் “மனசாட்சியின் கைதிகள்,” “எழுதுவதற்கோர் நேரம்” ஆகியன ஏற்கனவே முக்கியத்துவம் பெற்றிருக்கின்றன.

மிஸோராம் என்ற இடத்தில் உள்ள கிராமம் ஒன்றில் ஷேக்ஸ்பியரின் ‘ஹம்லெட்’ மேடை ஏற்றப்பட்டபொழுது அக்கிராமவாசிகளிடையே ஏற்பட்ட தாக்கத்தைச் சித்திரிக்கும் படம் “ஹம்லெட் மிஸோராமுக்கு வந்த பொழுது,” இதனை நெறிப்படுத்தி இருப்பவர் பங்காஜ் புத்தாவியா.

வீக்டர் பனர்ஜி ஆங்கிலத்தில் நெறிப்படுத்திய படம் “பயணங்கள் முடிவதில்லை” இந்திய பண்பாட்டுக் கோலங்களை சிரேஷ்ட ரயில்வே உத்தியோகஸ்தர் ஒருவரின் கண்கள் மூலம் காட்டுகிறது.

உஸ்தாத் அம்ஜூட் அலிகாளின் வாழ்க்கைக் கோலங்களைக் காட்டிலும் குல்லாரின் படம், சத்யஜித்ராய் பற்றிய கே.பி.கிரம் சிங்கின் படம், ராஜாரவி வர்மா பற்றிய கே.ச.சிகிமாரின் படம் (இவருடைய ஏனைய படங்கள் “புருஷார்த்தம் சவாதி திருநாள்”), அருண் கோப்காரின் “சிந்தனையின் சித்திரங்கள்” ஆகியனவும்

குறிப்பிடத்தக்கவை. பூப்பன் காக்கார், நளினிமாலனி, விவன் சுந்தரம் ஆகிய மூன்று ஓவியர்கள் பற்றிய படத்தை அருண் கோப்கார் தந்திருக்கிறார்.

பிரபல நடிகரும், கண்ணடப் பட நெறியாளருமான க்ரிஷ் கர்ணாட உருவாக்கியுள்ள படம் “மாடத்தில் ஒரு விளக்கு,” இதுவும் சென்னை சர்வதேச திரைப்பட விழாவில் இடம் பெற்ற விவரணை சார்ந்த சித்திரங்களாகும்.

இவற்றுடன், பாலு மகேந்திராவின் சந்தியாராகம். மணிரத்தினத்தின் அஞ்சலி ஆகிய தமிழ் படங்களும், தலைசிறந்த இந்திய மொழிப் படங்களும் காட்டப்பட்டன.

33. திருவனந்தபுரம் திரைப்பட விழா: ||||| செம்மையான வணிகப் படங்களும் கலைத்துறையான படங்களும்

இந்திய மத்திய அரசின் தகவல் ஒலிபரப்பு அமைச்சின் ஆளுகைக்குள், திரைப்பட விழாக்களுக்கான பணிப்பாளர் அலகு இயங்கி வருகிறது. அதன் தலைவர் மால்தி ஸஹா. இந்தியாவின் 28ஆவது அனைத்துலக திரைப்பட விழா கேரளத் தலைநகரான திருவனந்தபுரத்தில் 1997 ஜூவரி 10 முதல் 20ந் திகதி வரை நடைபெற்றது.

மால்தி ஸஹாவின் அழைப்பின் பேரில் 7 நாள் விருந்துபசாரத்துடன், நமது நாட்டு கலை, இலக்கிய விமர்சகர், கே.எஸ்.சிவகுமாரன், இந்தப் பத்து நாள் விழாவில் கலந்து கொண்டு சில படங்களைப் பார்த்து மகிழ்ந்தார். அவருடைய குறிப்பேடு இது:

திருவனந்தபுரத் திரைப்பட விழாவில் 48 நாடுகளிலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட படங்கள் காட்டப்பட்டன. கதை சார்ந்த

படங்களாகவும், அவ்வாறில்லாத படங்களுமாக 200க்கும் அதிகமான படங்கள் விழாவில் இடம் பெற்றன. 37 நாடுகளிலிருந்து 78 உலகத் திரைப்படங்களும், பின்னோக்குத் திரைப்படங்களாக 41 படங்களும் காட்சியளித்தன. 12 ஆசிய நாடுகளிலிருந்து 15 படங்களும், இலத்தின் அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த 4 படங்களும் வருகை தந்தன. இம்முறை விழாவிலே தென்னாப்பிரிக்கப் படங்களுக்கே முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. அந்நாட்டிலிருந்து 10 படங்கள் காணபிக்கப்பட்டன.

இவற்றை விட, பி.ஏ.பாக்கர் என்ற மலையாள நெறியாளரின் 3 படங்களும், தபன் ஸின்ஹாவின் ஒரு படமும், தலைசிறந்த நடிகை ஸ்மிதா பட்டில் நடித்த 2 படங்களும் சிறப்பாக இடம் பெற்றன.

இவை ஒருபுறமிருக்க, தலைசிறந்த 32 மலையாளப் படங்களும் அணிவகுத்தன.

அனைத்துலகத் திரைப்பட விழா என்னும் பொழுது இந்திய மொழிகளில் வெளிவந்த 14 கதை சார்ந்த படங்களும், 16 கதை சாராப் படங்களும் உள்ளடக்கியதுதான்.

வெளிநாடுகளிலிருந்தும், இந்தியாவிலிருந்தும் விசேஷ அழைப்பின் பேரில் 250 திரைப்படத் துறையினர், விமர்சகர்கள் போன்றோர் பங்குபற்றினர். இவர்களுக்கு கோவலம் மஸ்கோட், லூஷியா போன்ற நட்த்திர ஹோட்டல்களில் விருந்துபசாரமும், தங்கும் இடவசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்பட்டன. இவர்களை விட இந்தியாவிலிருந்தும், பிற நாடுகளிலிருந்தும் 2,000க்கும் அதிகமான பார்வையாளர் பிரத்தியேக விருந்தினர்களாகக் கலந்து கொண்டனர். வெகுஜன ஊடகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என 375 பேருக்கு விசேஷ அங்கிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது.

மிகுவேல் விட்டின், மொஹ்ரஸென் மக்ஹமல்ப், போல் கொக்ஸ், கிம் க்வோன் ரீக், உதயன் பிரசாத், தீபா மெஹ்தா, ஸ்ரீநிவாஸ் கிருஷ்ணா, ஸ்ரட்ஜன் த்ராகொய்விச், கலோட் லெலூச்,

க்ரலிஸ் டொப் வையர்ஸ்பிச்சி, பாத்திமா மீர், லயன்ஸ் ங்காகானே போன்ற திரைப்பட நெறியாளர்கள் வெளிநாடுகளிலிருந்து வருகை தந்தனர்.

வெகுஜன ஊடகத் துறையினருக்கும், அங்கீகரிக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்குமாக 5 தியேட்டர்களில் படங்கள் காட்டப்பட்டன. தினமும் 5 காட்சிகள். ஒரே சமயத்தில் பல படங்கள். எனவே, எல்லாப் படங்களையும் பார்க்கவே முடியாது. வேறு 6 தியேட்டர்களில் பொதுமக்கள் பணம் கொடுத்து இப்படங்களிற் சிலவற்றைப் பார்க்க முடிந்தது.

70 திரைப்படப் பிரமுகர்கள் சம்பந்தப்பட்ட 40 ஊடகத்துறையினருக்கான மகாநாடுகள் இடம்பெற்றன. கருத்தரங்குகள், விவாத மேடைகள், புகைப்படக் கண்காட்சிகள் போன்றவையும் விழாவில் உள்ளடங்கின.

பட விழாவை கேரள முதலமைச்சர் ஈ.கே.நாயனார் தொடங்கி வைத்தார். நடிகை ஷோபனா குத்துவிளக்கை ஏற்ற உதவினார்.

திருவனந்தபுர மாநகர முதல்வர் ப.சிவன்குட்டி ஏற்பாடு செய்த பிரமாண்டமான வரவேற்புசாரத்தில், நடிகர்கள் மம்முட்டி, மோஹன்லால், இளையராஜா, பாடசி சித்ரா, நர்த்தகி / நடிகை ஷோபனா போன்றோர் உரையாற்றி இசை நாட்டிய விருந்தளித்தனர்.

உலக சினிமா அரங்கில் இடம்பெற்ற படங்களும் இரண்டு சிங்களப் படங்களும், வெளிநாடுகளில் வசிக்கும் இந்தியர் தயாரித்த படங்களும் இடம்பெற்றன. கலைத்தரமான படங்களும், செம்மையான வணிகப் படங்களும் விழாவில் இடம்பெற்றன.

இவற்றிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட படங்கள் சில பற்றிப் பின்னர் பார்ப்போம்.

34. சில தகவல்கள்

இந்தியாவிலே கடந்த 44 வருடங்களாக, அகில பாரத ரீதியில், சிறந்த திரைப்படங்களும், மாநிலங்களின் அடிப்படையில், அந்தந்த மொழிப் படங்களில் சிறந்தவற்றுக்கும், தேசிய அடிப்படையில் இந்திய அரசு பரிசுகளை அளித்து வருகிறது.

தலைசிறந்த படங்களாக, வங்காளப் படங்களே பெரும்பாலும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது வழக்கம். இதுவரை 19 வங்காளப் படங்கள் பரிசுகளைப் பெற்றுள்ளன. அடுத்ததாக ஹிந்திப் படங்கள். இந்த மொழியில் வந்த 9 படங்களுக்கு விருது வழங்கப்பட்டுள்ளது. தென்னிந்தியப் படங்களில் மலையாள மொழிப் படங்கள் 6ம் கண்ணட மொழிப் படங்கள் 4ம் விருதுகள் பெற்றுள்ளன.

தமிழ்ப் படங்கள் 2 தலைசிறந்த படங்களாகக் கருதப்பட்டமை பெரிய சாதனைதான்.

இந்திரா பார்த்தசாரதி எழுதிய உச்சிவெய்யிலில் என்ற படத்தைத் தழுவி ஓர் அழகிய திரைக்காவியத்தை, தமிழ், மலையாள, சிங்கள, தெலுங்கு மொழி நெறியாளர் கே.எஸ்.சேதுமாதவன் தந்திருந்தார். 1990இல் தலைசிறந்த இந்தியப் படமாகக் கருதப்பட்ட மறுபக்கம் (சிவகுமார், ராதா நடித்தது) 1990இல் பெங்களூரில் நடைபெற்ற அனைத்துலகத் திரைப்பட விழாவில் காண்பிக்கப்பட்டது. கே.எஸ்.சேதுமாதவன் நெறிப்படுத்திய மகளிர் மட்டும் (கமலஹாஸன், ரேவதி, ரோஹிணி, நாஸர், ஊர்வசி ஆகியோர் நடித்த இலகு களிப்பூட்டும் படத்தை நீங்கள் பார்த்திருப்பீர்கள்) மற்றும் ஸ்திரீ (ரோஹிணி அருமையாக நடித்திருக்கிறார்) என்ற தெலுங்குப் படத்தையும் திரைப்பட விழாப் படங்கள் என்னாம். அதாவது, நல்ல நேர்த்தியான முறையில் கலைமெருகு பூசப்பட்ட வகையில் களிப்பூட்டலைத் தருபவை.

இப்பொழுது அகத்தியன் என்ற அண்மைக் கால நெறியாளர் தந்துள்ள காதல் கோட்டை கடந்த ஆண்டில் இந்தியாவில் வெளியான தலைசிறந்த படம் என விருது பெற்றுள்ளது. அன்மோல்காடி என்ற பழைய ஹிந்தி திரைப்படத்தின் பிரதிபலிப்பு காதல் கோட்டையில் காண முடியும்.

35. சிவகுமார் என்றொரு கலைஞர்

இது ராஜபாட்டை அல்ல - சிவகுமார் - தமிழ் திரைப்பட உலகம் பற்றிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பு

சிந்து பைரவி, மறுபக்கம் ஆகிய தமிழ்த் திரைப்படங்களை நீங்கள் பார்த்திருந்தால், அவற்றில் நடித்துள்ள சிவகுமார் பண்பட்ட நடிகர் என்பதை ஏற்றுக் கொள்வீர்கள். தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலும், நடிப்புத் துறையிலும், அவர் பெயர், அவ்வளவு ‘களமரஸாக’ப் பேசிக் கொள்ளப்படாவிட்டாலும், அவருடைய குறைகளும், நிறைகளும் அவருக்கே தொந்திருக்கின்றன. கவர்ச்சி மிகு ஜோவிப்பு, ஆர்ப்பாட்டம், டாம்பீகம், பகட்டு, பந்தா, பவிசு, முகழுடித்தன்மை போன்றவை இடம்பெறும் திரையுலகிலே, இவை ஒன்றிற்குமே ஆட்படாது. கௌரவமாகத் தனது பெயரைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு வரும் தமிழ் சினிமா நடிகர்களில் கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் பிறந்த, கவுன்டரினத்தைச் சேர்ந்த ஆர்.சிவகுமார் முதன்மையானவர்.

சுமார் பத்து வருடங்களுக்கு முன்னர், ‘இது ராஜபாட்டை அல்ல’ என்ற தலைப்பிலே ஜனியர் விகடன் பத்திரிகையிலே தொடர்கட்டுரையை எழுதிய சிவகுமாரின் கருத்துக்கள், எண்ணங்கள், உணர்வுகள், பார்வைகள், இந்துவிலே இடம் பெற்றுள்ளன. பிரபல எழுத்தாளர் அகிலனின் மகனான கண்ணன் இந்துவின் வெளியீட்டாளர் என்ற முறையில் கூறுவது போல, இது, சமீபத்திய தமிழ்த் திரை உலகம் பற்றிய ஒரு நல்ல

உசாத்துணை நூல். உண்மையிலேயே பல தகவல்களைத் தரும் இங்நால், இலயோலாத் தன்னாட்சிக் கல்லூரியில், இளங்கலை மாணவர்களுக்குப் பாடநூலாகவும் வைக்கப்பட்டுள்ளது. 256 பக்கங்களில், 37 தலைப்புகளில் எழுதும் சிவகுமார் ஓர் இங்கிதமான எழுத்தாளர் என்பதையும், நிருபித்திருக்கிறார். இவர் ஒரு சிறந்த ஓவியர் என்பதை வாசகர்கள் ஏற்கனவே அறிந்து வைத்திருப்பீர்கள்.

நிலைவாக்கையில் நடிக்கத் தெரியாத நம்மில் சிலருக்கு ஏற்படும் சங்கடங்கள் தெரிந்ததே. எழுத்தாளர் சஜாதா கூறுவது போல, “நிலைவாழ்க்கையில் நடிக்கத் தெரியாத ஒரு சில சினிமாக்காரர்களில் சிவகுமாரும் ஒருவர்.”

இந்த அருமையான நூலைப் படிக்கும் பொழுது, நடிகர் கமலஹாசன் கூற்று எவ்வளவு அர்த்தம் நிரம்பியது என்பதைக் காணலாம். அவர் கூறுகிறார், “மனது ஆடம்பரமிழந்து எளிமை எய்தும் பொழுது, வார்த்தைகளும் எளிமைப்பட்டு, ஆழமான அர்த்தம் பெறும் அழிகை உங்கள் பாட்டையில் கண்டேன்.

பயிற்சி, தேர்ச்சி, சடுபாடு, மெய்மை போன்ற தேவைகளை உணர்ந்து தன்னைத் தயார் செய்துகொண்டு நடிக்க முன்வரும் சிவகுமார், இந்த நூலிலே, தனது அனுபவ வெளிப்பாடுகள் ஊடாக, தமிழ்த் திரையுலகத்தை விமர்சிக்கிறார். விமர்சனம் என்றால் கண்டனம் அல்ல. நல்லது, கெட்டது இரண்டையும் அலசிப் பகுத்துப் பார்த்தல் என்பதைப் புரிந்து கொள்க.

இவர் எழுதிய “நடிகை உருவாக்கிறாள்” என்ற கட்டுரையை நீங்களே படித்துப் பாருங்கள். நிலைத்தை எவரும் புண்படாது நேர்த்தியாய் கூறுகிறார். நெறியாளர் கே.பாலச்சந்தர் நாடகத் துறையிலிருந்து திரைக்கு வந்தவர். மேடை நாடகங்களை படம் பிடித்து, திருப்பு முனைகளை உருவாக்கியவர் என்பதும் நாம் அறிந்ததே. ஆயினும், அவர் கோமல் சுவாமிநாதன் எழுதிய திரை நாடகத்தை, ‘தண்ணீர், தண்ணீர்’ படம் பிடித்தபொழுது தான், “சினிமா” என்ற வடிவம் அவருக்குப் புலப்பட்டது என்பதுதான்

உண்மை. அந்த கே.பாலச்சந்தரைப் பற்றி (முன்னர் “இது நிஜமா” . படத்தில் நடித்தவரும், வீணை வித்துவானும் மேலை நாட்டிசையை அறிமுகப்படுத்தியவரும், பாட்டில்லாத முதல் படமான “அந்த நாள்’ திரைப்படத்தை நெறிப்படுத்தியவருமான எஸ்.பாலச்சந்தர் வேரொருவர் என்பது நமது இளம் வாசகர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம்) நடிகர் சிவகுமார், ஒப்பீட்டாடிப்படையில் எழுதுதல் பாங்கைப் பாருங்கள்.

“இன்று நாம் பார்க்கும் இயக்குநர் பாலச்சந்தருக்கும், அன்று கண்ட பாலச்சந்தருக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசம்! தேடிய வேட்டை கிடைத்துத் திருப்திகரமாக உண்டு நிழலில் கண்சொக்கும் புலியின் நிலையில் இன்று இருக்கிறார் அவர்.”

நமது மேடை, “நாடகங்களில் உற்சாகம் காரணமாக, நடிப்பு என்ற பெயரில் ‘சினிமாத்தனத்தைக் கொண்டு வர முற்படுவர்கள், அரைகுறை நடிப்புத் தேர்ச்சி பற்றி சிவகுமார் எழுதிய கட்டுரையை அவசியம் படித்துப் பயன்பெற வேண்டும். (பார்க்க இரண்டாம் நிலையில் நடிகளின் போராட்டம்)

போலிகள், தமது ஆடம்பர நடத்தைகளினாலும், அடாவடித்தனங்களாலும், திறனாற்றல் கொண்டவர்களை அடக்கிச் சிறுமைப்படுத்தும் இந்த உலகிலே, நடிகர் சிவகுமார் எதிர்நோக்கிய சங்கடங்கள் அவ்வளவு புதுச்செய்தியாய் இல்லாவிட்டாலும், மனத்தைச் சங்கடப்படுத்துகிறது. அவர் எழுதுகிறார்.

“ஓவியக் கலையை முறையாகப் பயின்று, வேலையில் சேர்ந்து சம்பாதிக்கும் தருணத்தில், ஒன்றும் தெரியாதவனாக சினிமாவில் சேர்ந்து, பத்து ஆண்டுகள் பல சிரமங்களையும், அவமானங்களையும் சந்தித்து, ஓரளவு நடிப்பு என்றால் என்னவென்று புரிந்து கொண்ட கட்டத்தில், என்னை நடிக்கவிடாமல் செய்த அந்த ஹீரோவின் ‘பண்பை’ நினைத்துப் பல நாள் நான் வேதனைப்பட்டதுண்டு.”

சிவகுமார் தமது அனுபவம் வாயிலாகக் கூறுகிறார். “சுகம் மின்னலைப் போன்றும், துக்கம் யுகம் அளவு நீண்டும் இருப்பதே வாழ்க்கை.”

“இரு நடிகள் பிரபலமாகும் வரை அவன் படும் கஷ்டங்கள், மனப் போராட்டங்கள் எத்தனை! முன்னணிக்கு வந்த பின் தனிமனித சுகங்கள் அவனிடமிருந்து பிரிக்கப்பட்டு விடுகின்றன.” பத்திரிகையில் திரைப்பட விமர்சனம் எழுதுபவர்களும் மனிதர்கள் தான் விருப்பு வெறுப்புக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் அல்லர். தங்கள் மனதுக்கு, தங்கள் கொள்கைக்கு, தங்களது சுபாவத்துக்குப் பிடித்துப் போன இயக்குனர், நடிக - நடிகை பற்றி விமர்சித்து எழுதும்போது, அவர்கள் அறியாமலே சில வார்த்தைகள் தாக்கலாக வந்து விழுக்கூடும்.

“பத்திரிகையாளர்களும் நானும்” என்ற கட்டுரையை அவசியம் பத்திரிகையாளர்கள் படித்துப் பார்க்க வேண்டும். குறிப்பாக “கிசுகிசு” துணுக்குகள் எழுதுபவர்கள்.

நடிகர் சிவகுமார் எழுதியுள்ள ‘இது ராஜபாட்டை அல்ல’ என்ற இந்த நூல், தமிழ் சினிமா பற்றிய பல தகவல்களைத் தருவதுடன், ஆசிரியரின் குணாதிசயங்கள் சிலவற்றையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

ஏ.பி.நாகராஜன், சாண்டோ சின்னப்பாதேவர், எம்.ஐ.ராமச்சந்திரன், சிவாஜிகணேசன், கவிஞர் கண்ணதாசன், எஸ்.வி.சுப்பையா, மேஜர் சுந்தரராஜன், பி.எஸ்.வீரப்பா, நாகேஷ், கிருஷ்ணன் - பஞ்ச, ஏ.எல்.சினிவாசன், முக்தா சினிவாசன், கே.பாலச்சந்தர், முத்துராமன், ரஜினிகாந்த், கமல்ஹாஸன், கல்ஷி, சுஜாதா, சரிதா, எம்.பாஸ்கர், மணிவண்ணன், ஆர்.சுந்தரராஜன் மற்றும் பல திரையுலகப் புள்ளிகளின் உண்மைத் தோற்றங்களின் சில அம்சங்களை நடிகர் சிவகுமாரின் கண்களுடாக நாம் காண்கிறோம்.

திரைப்படம், சின்னத்துறை நாடகம், சினிமாப் பத்திரிகைத் தொழில் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டவர்களும், பொது வாசகர்களும் பயன்பெறக் கூடிய விஷயங்களை உள்ளடக்கியது இந்த நூல்.

டெல்லி திரைப்பட விழாவிலே, ஏனைய ஆசியப் பெண்மணிகளின் படங்கள் பற்றி பிறகு பார்ப்போம்.

36. அருந்ததியின் முகம் உள்ளாடில் காலுான்றி உலக மனிதர்களாய்...

‘முகம்’ என்ற திரைப்படத்தை விடியோ வடிவத்தில் பார்த்துத் திருப்திப்பட்டேன். இது ஒரு வித்தியாசமான படம். ஹோலிவூட் மரபையொட்டி உருவாக்கப்படாமல், ஐரோப்பிய திரைப்பட மரபுக்கிணங்கக் கச்சிதமாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் படத்தை நெறிப்படுத்தியவர் ‘அருந்ததி’ என்ற இலங்கையர். இவருடைய படத்தைப் பார்த்தபொழுது, நல்ல தமிழ்ப் படங்கள் உருவாகுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் பல வெளிநாட்டில் இருப்பதை அவதானிக்க முடிந்தது. இப்படதெறியாளர் ‘அருந்ததி’யும் தயாரித்த நவஜோதியும் பிரான்ஸ் நாட்டுத் தலைநகரான பாரீஸில் வசிப்பவர்கள். இலங்கையரின் தயாரிப்பில் நான்கு வருடங்களுக்கு முன்னர் உருவாகிய படம் இது.

தற்காலச் சூழலில், இலங்கையிலிருந்து இடம் பெயர்ந்து பிற நாடுகளில் குடிபுகுந்த அகதி நிலையிலுள்ள யாழ்ப்பாணத் தமிழர் (இளைஞர்) சிலரின் மனோபாவங்களையும், குற்றமும் குணமுங்கோணா இயல்பான நடைமுறைகளையும் இப்படம் சித்தரிக்கிறது எனலாம்.

பிறந்த மன்னோடு தொப்புள் கொடி அறுந்து போக, எங்கோ வந்து விழுந்து முகந் தொலைந்தவர்கள் வாழ்க்கையே “முகம்” என இப்படம் அறிமுகஞ்செய்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. ‘முகம்’ என்ற தலைப்பிலே, ஞானராஜாஜேகரன் என்ற தமிழ்நாட்டு நெறியாளரும், ஒரு படத்தை நெறிப்படுத்தியுள்ளார். இப்படத்தில் நடித்த நாசர், இப்படம் பற்றி உயர்வான அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கவில்லை

என்பதனை அவர் இங்கு வந்தபோது அறிந்து கொண்டேன். தமிழ் நாட்டு 'முகம்' படத்தை நான் இன்னமும் பார்க்கவில்லை. அடுர் கோபாலகிருஷ்ணன் என்ற மலையாளத் திரைப்படத் தெரியாளரும், 'முகாமுகம்' என்ற படத்தை நெறிப்படுத்தியிருக்கிறார் என்பதனை நாம் இங்கு நினைவு கூறலாம்.

பிரான்ஸ் நாட்டில், "யூனிவேர்சல் ஆர்ட்ஸ் க்ரியேஷன்ஸ்" வழங்கிய "முகம்" படத்திலே, தங்கள் அகதி வாழ்வின் வெளிப்பாடு இடம் பெறுவதாக, தயாரிப்பாளர் கூறிக் கொள்கிறார்கள். "அகதி வாழ்க்கை" என்னும் பொழுது, முகாம்களில் அனுபவிக்கும் அகதி வாழ்க்கையாக நாம் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது.

சினிமாவில் அரசியற் சார்புக்கு அமுத்தம் கொடுக்கும் யமுனா ராஜேந்திரனின் கூற்று ஒன்று எனக்கு உடன்பாடாய் உள்ளது. அவர் கூறுகிறார்:

"பிரமைகளை கருத்தளவில் உடைப்பதற்கு பிரமையான வடிவங்களைத் தகர்த்துக் கொண்டு எழும் புதிய சினிமா வடிவங்களோ சாத்தியமான ஊடகமாக முடியும். இப்புதிய சினிமா வடிவத்தின் முன்னோடியே முகம்."

நெறியாளர் அருந்ததி ஆய்வறிவு ரீதியான சிந்தனைக் கலைஞர் என்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. அவரை நான் அறியேனாயினும், அவர் கூற்றுக்கள் சில எனக்கு உடன்பாடாய் இருக்கின்றன.

உதாரணமாக: "... கலைஞர்கள் ஓடிப் போகும் கணங்களை நமது ஆளுமைக்கேற்ப கையகப்படுத்தி கலைத்துவமாக தம் அடுத்த சந்ததியினரிடம் கையளித்து விடுகின்றனர்... வேரறுத்து எம்போல் வந்து முகம் தொலைக்காமல் தாய் மண்ணில் என்றும் நிற்பவரே! "முகம்" உங்களிடம் புரிந்துணர்வுடன் ஓர் அனுகுமுறையினைக் கோரி நிற்கிறது. "பிரிவாற்றாமை" ஏற்படுத்தியிருக்கும் சோகம் பற்றிச் சொல்லிக் கொள்ள வருகிறது. அகத் திரையில் அன்னிய

இரவல் முகமும் பொருந்தாத எங்கள் இரண்டுங் கெட்டான் வாழ்க்கை பற்றி எடுத்துச் சொல்ல வருகிறது.”

ஓர் ஆக்கப்படைப்பு பற்றி நாம் திறனாய்வு செய்யும்பொழுது, படைப்பாளியின் நோக்கம் என்ன என்பதை முதலில் நாம் புரிந்து கொள்ளாமல், கொச்சையாக நமது “வாசிப்பை” வெளிப்படுத்துவது திறனாய்வாகாது. இந்த விதத்திலே நான் கறார். எனவேதான் “முகம்” படக் கலைஞர்கள் நோக்கத்தை விரிவாகத் தந்தேன். அவர்கள் நோக்கம் நிறைவேறியிருக்கிறதா என்பது வேறு விஷயம்.

நெறியாளர், “பாரெங்கும் சிதறி முகமிழந்து போன எங்களைப் பரிவோடு தேற்றுங்கள்” எனக் கூறும்போது அவர்கள் நிலைமையை இத்திரைப்படம் வாயிலாக நாம் நன்கு அறிந்து கொள்கிறோம்.

த்யாரிப்பாளர் எஸ்.நவரட்னம், அச்சொட்டாக நிலைமையை விளக்கி, பிரான்ஸ் நாட்டு ஆய்வறிவுத் திரட்டுகளின் பின்னணியில் ‘முகம்’ போன்ற திரைப்படங்கள் உருவாக வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறார்.

இந்தப் படத்தை நான் பார்த்தபொழுது, இப்படம் வெறும் ஆவணச் சித்திரமாக இல்லாமல் உளவியல் நோக்கிலும் எடுக்கப்பட்டிருப்பதை வெகுவாக வரவேற்கிறேன். இப்படம் பற்றிய ஒரு கலைஞரின் பார்வையாக நமது கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன் (கனடா) தந்திருக்கும் வரிகள் எனக்கு உடன்பாடானவையே

(பார்க்க: முகம் திரைப்பட அறிமுக விழா மலர் – 15.08.1999)

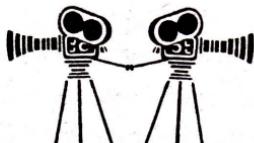
படத்தில் வெளிப்படும் நகைச்சவையை மனுவல் யேசுதாசன் (கனடா) நேர்த்தியாகச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்.

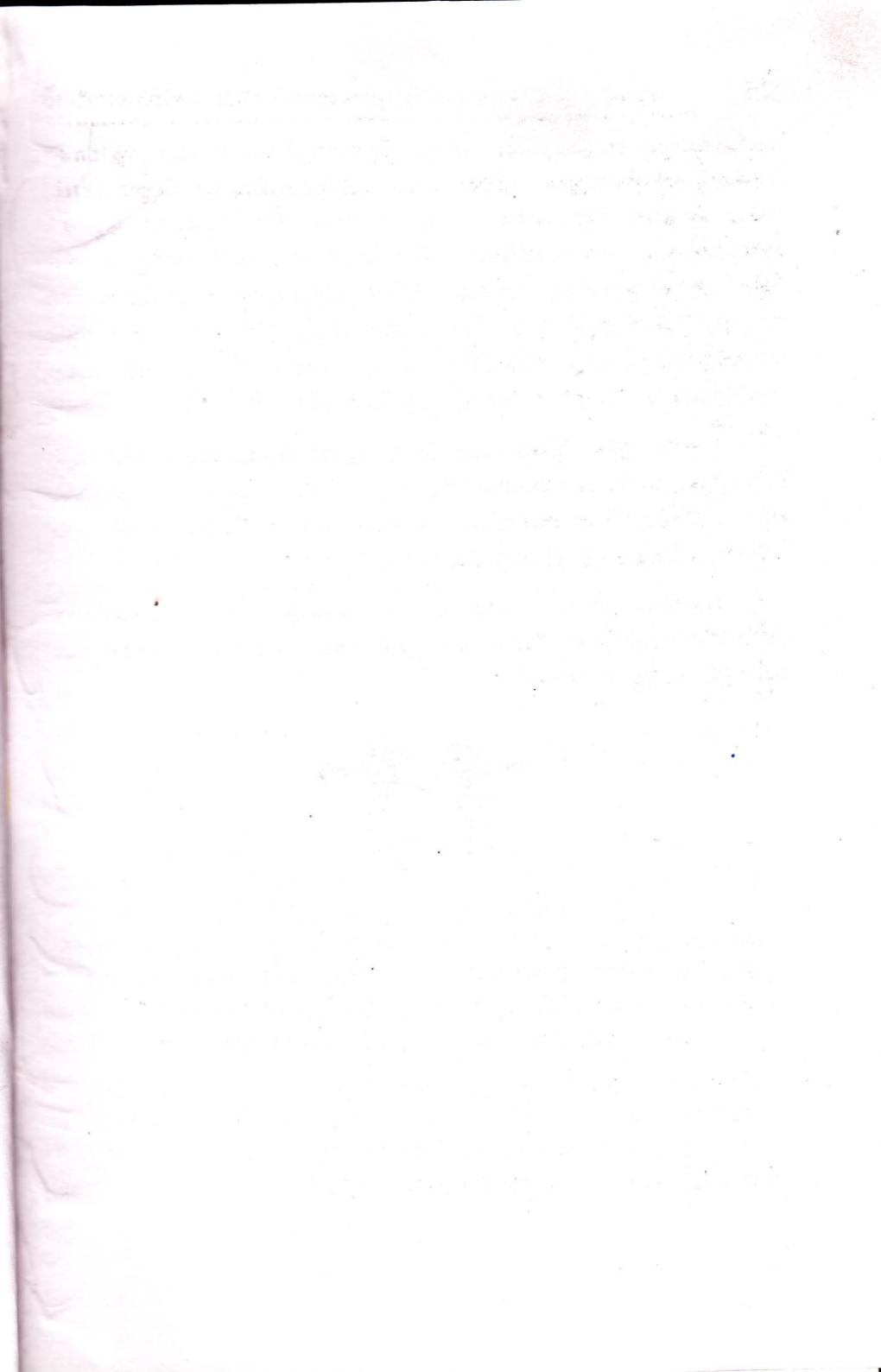
பிரான்ஸிலிவா ட்ரூபோ, ரெனே போன்ற அற்புதமான நெறியாளர்களைத் தந்துள்ள பிரான்ஸ் நாடு தான் ஒலேஷன் போல் சாத்ரே. அல்பேர் காம்யூ போன்ற இலக்கியவாதிகளையும்

தந்துள்ளது. சாதாரணத் தமிழ் இளைஞர்களின் மரபுர்தியான பார்வையிலின்றும் விடுபட்ட அருந்ததியும், ஜோதியும், நவரட்னமும், பிரான்சில் வாழும் “எக்ஸில்”. “உயிர் நிழல்”. நண்பர்களும், கலாமோகன், ரவிந்திரன் போன்ற கவிஞர்களும், புதிய தாரகைகளாக எனக்குத் தென்படுகிறார்கள். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டுச் சூழலிலும், மனப்பாங்கிலும் இருந்து வெளிவரும் கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் நமது மரபில் காலுள்ளி உலக மனிதர்களாக வரும் வாய்ப்பு ஒரு வரப்பிரசாதம் ஆகும்.

இர் ஆக்கப்படைப்பு பற்றி நாம் திறனாய்வு செய்யும் பொழுது, படைப்பாளியின் நோக்கம் என்ன என்பதை முதலில் நாம் புரிந்து கொள்ளாமல், கொச்சையாக நமது வாசிப்பை வெளிப்படுத்துவது திறனாய்வாகாது.

எனவே தான் முகம் படக் கலைஞர்கள் நோக்கத்தை விரிவாகத் தந்தேன். அவர்கள் நோக்கம் நிறைவேறியிருக்கிறதா என்பது வேறு விஷயம்.

இந்நாலாசிரியரின் திற நூல்கள் !

